

We Lwowie, dnia 20. czerwca 1902.

105

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 6. lipca 1901 powziął Wysoki Sejm na wniosek sejmowej komisji przemysłowej następujące uchwały:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego z dnia 24. maja 1901 L. 33.344 i dołączone do niego sprawozdanie krajowej komisji dla spraw przemysłowych za czas od 19. grudnia 1899 do 31. grudnia 1900 r.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wziął pod rozwagę utworzenie wyższego zakładu naukowego dla przemysłu ceramicznego we Lwowie, a to przy współdziałaniu kraju i w miejsce krajowej szkoły garncarskiej w Kołomyi.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd o wyznaczenie pewnego ryczałtowego funduszu rocznego, któryby łącznie z zasiłkami funduszu krajowego, mógł być użytym na urządzenie wystaw robót terminatorskich i subwencyonowanie wzorowych pracowni prywatnych za dobre udzielanie nauki zawodowej przyjmowanym do nich uczniom.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd o utworzenie w kraju stałych komisji odbiorczych dla odbioru wykonywanych w zakresie drobnego przemysłu dostaw dla armii i oddawania tych dostaw drobnym przemysłowcom na dłuższy czas, a nie tylko na jeden rok.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przeprowadzenia budowy murowanego domu na pomieszczenie państwowej szkoły kowalskiej w Sułkowicach, kosztem co najwyżej 27.000 K.

VI. Na pokrycie wydatku budowy szkoły kowalskiej w Sułkowicach, wstawia Sejm jako pierwszą ratę do budżetu krajowego na r. 1901 w rubr. XVI. poz. 421 c. kwotę 6.000 K i upoważnia zarazem Wydział krajowy, aby celem pokrycia reszty kosztów budowy w sumie 21.000 K., wstawiał do preliminarza budżetu krajowego począwszy od r. 1902 przez lat pięć, takie kwoty, jakie okażą się potrzebne, celem pokrycia powyższej sumy 21.000 K wraz z oprocentowaniem jej, przez zaliczkowe pobranie całej sumy w r. b. z Banku krajowego.

VII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do pokrywania, począwszy od dnia 1. stycznia 1902 r., z funduszu krajowego, procentów i rat anuitetowych od pożyczki zaciągniętej się mającej przez gminę miasta Krakowa w sumie maksymalnej 70.000 K na budowę gmachu dla szkoły handlowej

i wstawiania na ten cel do preliminarza budżetu krajowego, począwszy od roku 1902 według planu dla 4% pożyczek hipotecznych z 29-letnim terminem spłaty w Banku krajowym obowiązującego, corocznie kwoty 4.200 K. przez lat 29.

Sejm zastrzega przy tem, iż powyższa subwencya z funduszu krajowego staje się płynną dopiero z chwilą, gdy fundusze przez gminę miasta Krakowa, oraz przez Izbę handlową i przemysłową w Krakowie na budowę szkoły handlowej w Krakowie przeznaczone, zostaną na prowadzenie budowy wyczerpane.

Subwencya funduszu krajowego nie może jednak w żadnym razie być zwiększoną, natomiast ma być zmniejszoną o tyle, o ile po wypracowaniu szczegółowych planów okazałoby się, że gmach za mniejszą kwotę od obecnie w przybliżeniu na 232.318 K. obliczonej może być wybudowany.

VIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w myśl uchwały sejmowej z 7. lutego 1895 r. w czesie jak najkrótszym, ile możliwości na najbliższej sesyi, przedłożył Sejmowi projekt zasad, według których wyznaczać należy płace kierowników, instruktorów technicznych i nauczycieli krajowych szkół fachowo-przemysłowych i krajowych warsztatów instrukcyjnych. W projekcie należy uwzględnić warunki stabilizacyi na zajmowanej posadzie i zgodnie z uchwałą sejmową z 15. stycznia 1887 r. przyznać prawo do emerytury zasługującym na to funkcjonaryuszom.

IX. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z krajową komisją dla spraw przemysłowych przeprowadził studia i zebrał materiały mogące posłużyć do ułożenia programu zakładania szkół przemysłowych, i program taki przedłożył Sejmowi we właściwym czasie.

X. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby starał się zaprowadzić kursa majsterskie dla tych rzemiosł, dla których dotąd nie ma w kraju szkół zawodowych lub warsztatów instrukcyjnych.

XI. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w celu utworzenia posady referenta technicznego przy krajowej komisji dla spraw przemysłowych wstawił odpowiednią kwotę do budżetu krajowego na rok 1902.

XII. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy szkołach przemysłowych starał się popierać powstawanie większych przedsiębiorstw przemysłowych, w danym razie przedsiębiorstw fabrycznych; wreszcie

XIII. Rezolucyę p. Maryewskiego wraz z poprawką p. Michalskiego przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia wniosków na najbliższej sesyi sejmowej.

Nadto powiaż Wys. Sejm przy rozprawach nad rub. XVI. wydatków budżetu krajowego na r. 1901 na posiedzeniu z dnia 9. lipca 1901 następującą uchwałę:

XIV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby ponownie w sposób energiczny i stanowczy ewentualnie z zagrożeniem wstrzymania wszelkich zasiłków z funduszy krajowych na cele szkół państwowych udzielanych domagał się u rządu nietylko przyznawania dotacyi państwowej w pełnej należnej wysokości jednej trzeciej części wykazanej cyfry kosztów utrzymania uzupełniających szkół przemysłowych ale w ogóle ze względu na rosnące potrzeby przemysłu i rękodziela zwiększenia subwencyi państwowej na cele szkolnictwa przemysłowego.

O wykonaniu powyższych uchwał, tudzież o czynnościach swych z zakresu przemysłu krajowego zdaje Wydział krajowy sprawę w następującem przedłożeniu, przyczem jednak nadmieniam, że w przedłożeniu tem ogranicza się do omówienia tych uchwał i tych spraw o tyle, o ile ich nie omówiła w dołączonem tu sprawozdaniu z swych czynności za czas od 1. stycznia 1901 do 31. grudnia 1901 krajowa komisya dla spraw przemysłowych, lub też o ile one postąpiły naprzód już po zamknięciu sprawozdania komisji.

Zarazem zaznacza Wydział krajowy, że oddzielnie przedkłada Wys. Sejmowi sprawozdanie w przedmiocie wydania nowego statutu komisji krajowej dla spraw przemysłowych, dalej sprawozdanie w przedmiocie powiększenia

dotacyi funduszu przemysłowego, wreszcie sprawozdanie w przedmiocie przedłużenia mocy obowiązującej ustawy o uwojnieniu przedsiębiorstw przemysłowych od płacenia niepaństwowych dodatków do podatków.

Szkoły przemysłowe uzupełniające

W stanie szkół przemysłowych uzupełniających nie zaszła żadna zmiana od ostatniego sprawozdania, które Wydział krajowy Wys. Sejmowi przedłożył. Ilość szkół czynnych w bieżącym roku szkolnym jest taka sama, jak w ubiegłym, wynosi ogółem 50. Rokowania, prowadzone z miejscowymi czynnikami, o utworzenie szkół tej kategorii w Starym Samborze, Turce i Trembowli, nie dały dodatnich rezultatów, gdyż ofiarowane prestaty nie odpowiadały warunkom, ustanowionym przez Wys. Sejm w uchwale z dnia 5. maja 1900. Natomiast jest w toku sprawa utworzenia z początkiem nadchodzącego roku szkolnego 1902/3 drugiej szkoły przemysłowej uzupełniającej w Kołomyi, gdzie czynniki miejscowe zadeklarowały na rzecz powstającej szkoły prestaty w wysokości $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów prócz kosztów pomieszczenia, opału, oświetlenia i obsługi, które fundusz gminny sam ma pokrywać.

Zorganizowanie i utworzenie tej szkoły zależnem już tylko będzie od zapewnienia c. k. rządu, że $\frac{1}{3}$ kosztów utrzymania pokryje z funduszu państwowego.

Od zapewnienia w ogóle pokrywania z funduszu państwowego $\frac{1}{3}$ kosztów utrzymania wszystkich szkół przemysłowych uzupełniających zależnem też jest zorganizowanie ich na podstawie statutu normalnego po myśli uchwały Wys. Sejmu z 5. maja 1900, upoważniającej Wydział krajowy do tego pod jednak między innymi także warunkiem, jeżeli c. k. rząd zabezpieczy dla każdej z tych szkół subwencję państwową w wysokości $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów utrzymania.

Tymczasem c. k. rząd nie tylko że dotąd tego nie zrobił, ale przeciwnie mimo przedstawienia ze strony Wydziału krajowego z dnia 16. kwietnia 1901 L. 82173/00 redukuje stale subwencje państwowe dla szkół tej kategorii. W ostatnim roku t. j. 1901 w miejsce żądanych i uzasadnionych 63.211 K. przyznało Ministerstwo wyznań i oświecenia tylko 55.100 K., Skutek z tego był taki, że wedle zamknięcia rachunkowego za r. 1901 fundusz krajowy pokrył wydatki tych szkół w kwocie 62178 K. 34 gr., prestaty lokalnych czynników dały 60154 K., a skarb państwa 55.100 K. Wobec takiego stanu rzeczy wstrzymał się Wydział krajowy z przeprowadzeniem poleconej organizacji, mimo, że wszystkie kroki przygotowawcze już poczyniono, gdyż przeprowadzając ją bez zapewnienia ze strony skarbu państwa pokrywania $\frac{1}{3}$ kosztów, naraziłby fundusz krajowy na to, iżby stale zastępować musiał fundusz państwowy, gdyż wedle zamierzonej organizacji i postanowień statutu normalnego ma Wydział krajowy sprawować cały zarząd administracyjny tych szkół, a w szczególności zarządzać funduszami, ściągać dochody i asygnować wydatki. Jeżeli zaś i w przyszłości dotacya skarbu państwa, wstawiana do preliminarza w wysokości $\frac{1}{3}$ części kosztów utrzymania, miała być systematycznie obniżaną, byłyby nieuniknione niedobory, któreby sprawujący administrację sam pokrywać musiał.

Dopóki tedy ta sprawa nie zostanie unormowaną tak, jak tego wymaga wspomniana uchwała Wys. Sejmu, Wydział krajowy nie przystąpi do wprowadzenia w życie normalnego statutu w szkołach przemysłowych uzupełniających. Wszelkie bowiem po przeprowadzeniu organizacji bez zapewnienia się co do pokrywania $\frac{1}{3}$ części kosztów utrzymania później podejmowane starania o dodatkowe asygnowanie brakujących kwot niewątpliwie chybiłyby celu, gdyż i teraz na czynione w tym kierunku przedstawienia o przywrócenie skreślonej z r. 1901 kwoty odpowiedziało c. k. Ministerstwo oświaty za pośrednictwem c. k. rady szkolnej krajowej w piśmie z dnia 2. lutego 1902 L. 2392, że mimo przyznania słuszności motywom, przytoczonym przez Wydział krajowy nie może uczynić zadość żądaniu, ponieważ nie dysponuje potrzebnymi na ten cel środkami.

Szkoły przemysłowe zawodowe

Do liczby szkół zawodowych, czynnych w ostatnim roku, przybyły w czasie objętym niniejszym sprawozdaniem cztery nowe zakłady, mianowicie trzy kraj. szkoły koszykarskie w Dynowie (pow. Brzozów), w Jurkowie (pow. Brzesko) i w Wielowisi (pow. Tarnobrzeg), jedna kraj. szkoła kołodziejska w Tłumaczu. Szczegóły organizacji, tudzież skład ciał nadzorczych i personelu nauczycielskiego podaje sprawozdanie kraj. komisji przemysłowej.

W toku organizacji jest kraj. szkoła dla stolarstwa w Tarnopolu, która swe powstanie zawdzięczy głównie ofiarności tamtejszej kasy oszczędności.

Pomijając resztę szczegółów co do szkół zawodowych, ponieważ o nich i o ich oddziaływaniu na przemysł krajowy wyczerpująco zdaje sprawę komisja przemysłowa, Wydział krajowy poprzestaje na omówieniu kwestyi umieszczenia dwóch z pomiędzy nich, mianowicie: szkoły stolarskiej w Stanisławowie, i szkoły dla nauki wyrobu zabawek w Jaworowie.

Szkoła stolarska w Stanisławowie, umieszczona w lokalu pohotelowym, wynajętym początkowo za 1600 K. rocznie, później za 2400 K., a w ostatnim roku za 3200 K., ma go z dniem 1. maja 1903 opróżnić, gdyż nowonabywca postanowił zajętemi przez szkołę ubikacjami inaczej rozporządzić. Wszelkie poszukiwania przy pomocy miejscowych władz za wynajęciem nowego lokalu nie odniosły skutku, gdyż w domach, budowanych wyłącznie na mieszkania, niemożliwym jest bez znacznych, a kosztownych przeróbek umieścić szkoły w ogóle, a tem mniej szkoły zawodowej, potrzebującej bardzo obszernych i widnych ubikacji, w którychby można było ustawić warsztaty.

Wzmagająca się nadto stale z roku na rok frekwencya w tej szkole — w ostatnim roku było już 61 uczniów — uniemożliwia umieszczenie w jednym czynszowym nie na szkołę budowanym domu. Umieszczenie zaś szkoły w dwóch domach, pominiawszy nawet niekorzyści stąd dla samej nauki wynikające, wymagałoby prócz jednorazowego znacznego wydatku na adaptację bardzo wysokiej rocznej opłaty czynszu za najem.

Niewiedząc wobec takiego stanu rzeczy innego wyjścia postanowił Wydział krajowy przedłożyć Wys. Sejmowi wniosek na zezwolenie na budowę własnego domu dla tej szkoły. Projektowany budynek stanąłby na gruncie, który Wydział krajowy korzystając z nadarzającej się sposobności nabył na własność kraju. Grunt ten oglądał przed nabyciem członek kraj. komisji przemysłowej dyrektor tutejszej państwowej szkoły przemysłowej radca Gorgolewski i uznał go za odpowiedni. Wypracowawszy wedle jego wskazówek przez architekta Wydziału krajowego p. Kamienobrodzkiego plan obejmuje piętrowy budynek szkolny, krytą szopę na drzewo i murowaną susznię, kosztorys zaś oblicza koszt całej tej budowy wraz z urządzeniem studni z pompą, oparkaniem i osztachetowaniem od frontu, ułożeniem chodnika i wybrukowaniem na 83.000 K.

Gdy opłacany w ostatnim czasie czynsz roczny wynosił już 3.200 K., gdy dalej wydatek na pomieszkanie kierownika czyni 600 K., zatem razem 3.800 K. rocznie, co przy 4% i 39 letniej amortyzacji odpowiada kapitałowi 73.000 K., Wydział krajowy mniemał, że projektując za kwotę 83.000 K. budowę domu, gdzieby szkoła znalazła dostatnie i celowi odpowiednie umieszczenie, a kierownik pomieszkanie, działa tylko z korzyścią dla funduszu krajowego, bo go za kwotę mało co wyższą od opłacanego obecnie czynszu robi właścicielem budynku przy jednej z pryncypalnych ulic większego miasta.

Wydział krajowy nie żąda bowiem jednorazowego wyłożenia z funduszu krajowego kosztorysowej kwoty, lecz uprasza o pozwolenie na zaciągnięcie pożyczki w tej wysokości, spłacalnej w szeregu lat w ten sposób, że w miejsce dotychczasowego wydatku na opłacanie najmu wstawiać się ma w budżet tego zakładu kwotę, potrzebną na ratę amortyzacyjną.

We wnioskach pod VII. i VIII. uprasza Wydział krajowy o upoważnienie do tej budowy i o zezwolenie na zaciągnięcie amortyzacyjnej pożyczki.

Krajowy naukowy warsztat dla wyrobu zabawek w Jaworowie rozwinął się w ciągu pięcioletniego swego istnienia tak znakomicie, że zaszła konieczna potrzeba obmyślenia dlań innego pomieszczenia, gdyż dotychczasowe, chociaż jedyne jakie się w chwili powstawania zakładu znajdowało w Jaworowie, jest

i za szczupłe i dla szkoły nieodpowiednie. Miejcowe czynniki oceniając należyte pożyteczne oddziaływanie szkoły na rozwój, podniesienie i uszlachetnienie tego przemysłu w całej okolicy i pragnąc wedle sił i możliwości złemu zaradzić postanowiły przystąpić do budowy domu, odpowiedniego na pomieszczenie tak kraj. szkoły zabawkarskiej, jakoteż subwencyonowanej przez kraj szkoły koronkarskiej, jeżeli im fundusz krajowy ze swej strony dopomoże do urzeczywistnienia tego zamiaru. — Mianowicie złożyły Rada powiatowa Jaworowska 6000 K., gmina zaś miasta Jaworowa 8000 K., nadto uchwaliła ta ostatnia zaciągnąć pożyczkę w wysokości, potrzebnej na pokrycie reszty kosztów budowy, jeżeli Wydział krajowy opłacać będzie tytułem czynszu za umieszczenie szkoły taką kwotą, jaka się okaże potrzebną na oprocentowanie i amortyzację pożyczki.

Po zbadaniu przedłożonych planów po wprowadzeniu w nie zmian, wskazanych głównie celem, dla którego projektowany budynek ma służyć, po dokonanej wreszcie redukcji w kosztorysie wyniesie ta budowa 70.000 K. Część tej sumy t. j. 14.000 K. pokrywają wspomniane datki, resztę t. j. 56.000 K. ma pożyczyć gmina i od tej sumy miałby fundusz krajowy opłacać anuitety tytułem czynszu.

Uznając ofiarność czynników miejscowych, oceniających należyte korzyści, jakie ludności tamtejszej przynosi tak pięknie rozwijający się i już ustaloną opinią cieszący się krajowy zakład naukowy, Wydział krajowy postanowił przychylić się do tego żądania gminy i przedkłada we wniosku pod IX. Wys. Sejmowi odpowiednie upoważnienie dla Wydziału krajowego do uchwalenia.

Państwowe
szkoły
zawodowe

W uchwałach Wys. Sejmu, przytoczonych na wstępie niniejszego sprawozdania mieściło się pod V. i VI. upoważnienie dla Wydziału krajowego do budowy domu na pomieszczenie państwowej szkoły kowalskiej w Sułkowicach. Z powodów od Wydziału krajowego niezależnych budowa ta nie została jeszcze dotąd rozpoczęta; spodziewać się jednak wolno, że c. k. rząd w interesie zakładu, utrzymywanego kosztem skarbu państwa, przyspieszy swą decyzję co do zatwierdzenia planów na budowę, że tem samem budowa ta będzie mogła w tym roku być rozpoczęta.

Uchwałami z dnia 5. kwietnia 1892 i z 13. lutego 1897 polecił był Wysoki Sejm wdrożyć rokowania z rządem o założenie w Tarnopolu państwowego warsztatu dla nauki ślusarstwa maszynowego. Rokowania te dały wynik ujemny, gdyż c. k. Rząd w r. 1896 oświadczył, iż sprawa założenia i utrzymania takiego warsztatu jest czysto lokalnego znaczenia, że zatem c. k. Rząd mógłby jedynie zakład taki, gdyby faktycznie powstał, subwencyonować z funduszu państwowego.

Dopiero pod koniec ubiegłego roku na skutek petycji rady miasta Tarnopola, wniesionej do Rady państwa i popartej skutecznie przez naszą delegację, zmieniło Ministerstwo oświaty pierwotne zapatrywanie i okazało skłonność do utworzenia w Tarnopolu takiego zakładu jako państwowego, jeżeli czynniki miejscowe wystawią własnym kosztem potrzebne budynki.

Rokowania, których się Wydział krajowy w interesie sprawy podjął z kasą oszczędności miasta Tarnopola, reprezentacją miejską i z reprezentacjami sąsiednich powiatów, wprawdzie nie są jeszcze ukończone, pozwalają jednak już teraz mieć uzasadnioną nadzieję, że dadzą rezultat pomyślny, że tedy drogą dobrowolnych ofiar zbierze się kwota, potrzebna na wystawienie odpowiednich budynków. Fundusz krajowy również będzie musiał ze względu na znaczenie tej szkoły dla znacznej części kraju pewną kwotą przyczynić się do urzeczywistnienia tego projektu. Że jednak, jak wspomniano, rokowania nie są jeszcze ukończone, Wydział krajowy nie przedstawia na teraz wniosku nie znając wysokości zobowiązania, jakieby na Skarb krajowy przyjąć należało. Natomiast proponuje Wydział krajowy we wniosku pod V. zgodnie z kraj. komisją przemysłową wezwanie do Rządu o przystąpienie do utworzenia tej szkoły w Tarnopolu.

Krajowa
stacya
doświad-
czalna me-
chaniczno-
technolo-
giczna we
Lwowie

W wykonaniu uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 24. stycznia 1899, na podstawie umowy z c. k. Ministerstwem oświecenia i wydanego przez Wydział krajowy statutu i regulaminu, została urządzona i dnia 3. kwietnia br. do użytku publicznego oddana krajowa stacya doświadczalna mechaniczno-technologiczna.

W myśl umowy zamianował Wydział krajowy uchwałą z dnia 7. listopada 1900 L. 71395 p. Tadeusza Fiedlera, profesora mechaniki i teoryi maszyn c. k. Szkoły politechnicznej kierownikiem tej stacyi, poruczając mu jednocześnie jej urządzenie.

Urządzenie stacyi kosztowało ogółem włącznie z dotacją c. k. Rządu i z kosztem utrzymania jej w r. 1901 ogółem 25.100 koron. Kollaudacyę urządzenia wykonał pod względem budowy pan Adolf Kamienobrodzki, pod względem wewnętrznego urządzenia maszyn i sprzętów, urządzenia wodociągów i oświetlenia c. k. radca inspekt. kolei państwowych p. Ignacy Drewnowski. W sprawozdaniach przedłożonych Wydziałowi krajowemu pod 9. listopada r. z. i w d. 7. lutego r. b. L. W. 76987/901 i 10279/902, obaj wyrazili się o urządzeniu stacyi z wielkiem uznaniem, podnosząc odpowiednie i tanim kosztem wykonane zaadaptowanie lokalności do celów stacyi, oraz dobre funkcyonowanie maszyn. Wymagało ono jednak bardzo wiele pracy i bardzo wiele pilności ze strony kierownika stacyi prof. Tadeusza Fiedlera. Znaczną część tej pracy musiał wykonać kierownik, bez pomocy asystenta, którego niemożna było przez dłuższy czas pozyskać, bo skromne udotowanie tej posady i tymczasowy jej charakter mogą tylko przyciągnąć co najwyżej młodego mechanika ze szkoły przemysłowej, a nie takiego, który ukończył wyższy zakład naukowy.

Pierwszy konkurs na tę posadę rozpisany pozostał bez rezultatu, dopiero później powiodło się kierownikowi stacyi skłonić p. Augusta Halawę do objęcia tej posady. Pierwszego kwartału bieżącego roku użyto dla wypróbowania maszyn i narzędzi, oraz dla wprawienia asystenta i laboranta do wykonywania prób. Od 1. kwietnia stacya funkcyonuje prawidłowo przyjmując i wykonując zgłoszenia interesentów. Regulamin stacyi wyszczególniający badania, jakie stacya może obecnie wykonywać i podający także taksy tak za roboty specjalne jak i za analizy chemiczne nadesłanych Stacyi materiałów. wydrukowano w 1.000 egzemplarzach i rozpowszechniono w kraju. Taksy stacyi oznaczono niżej, aniżeli w podobnych zakładach we Wiedniu. Wydział krajowy nie wątpli, że Stacya przyniesie wiele korzyści przemysłowi budowniczemu w kraju.

Inne sprawy.

Zeszlóroczne uchwały Wysokiego Sejmu, przytoczone na wstępie niniejszego sprawozdania, a w szczególności uchwały pod II.—IV., zawierające wezwania do c. k. rządu, zakomunikowano Prezydium c. k. Namiestnictwa pismem kancelaryi sejmowej z dnia 6. lipca 1901 L. s. 2404.

Na pytanie, jaki skutek odniosły te rezolucye, otrzymał Wydział krajowy pismem c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 18. stycznia b. r. l. 672/pr. wiadomość, że wezwanie pod II. i III. przesłano c. k. Ministerstwu wyznań i oświecenia, wezwanie zaś pod IV. c. k. Ministerstwu wojny i obrony krajowej.

Uchwałę pod VII. zakomunikowano Magistratowi miasta Krakowa z wezwaniem do przedłożenia planów zamierzonej budowy gmachu dla szkoły handlowej oraz sprawozdania, kiedy jest zamierzone rozpoczęcie budowy, tudzież wykazu rozporządzalnych na ten cel funduszków. Dotąd nie otrzymał Wydział krajowy żadnej w tym kierunku relacyi.

W sprawie poruszonej rezolucyą p. Maryewskiego pod XIII., odniósł się Wydział krajowy w pierwszym rzędzie do c. k. Namiestnictwa o informacyę, w jakim stadium znajduje się sprawa ustawodawczego, przez c. k. Rząd projektowanego, uregulowania ubezpieczenia robotników, tudzież o udzielenie mu odnośnych materyałów i przedłożeń rządowych. Do tej pory nie otrzymał Wydział krajowy żadnych informacyi.

Uchwały pod VIII.—XII. i XVI udzielił Wydział krajowy komisji przemysłowej z wezwaniem do przedłożenia umotywowanych wniosków w każdej ze spraw, poruszonych temi uchwałami. Że jednak z kończącą się kadencją Wys. Sejmu gasną mandaty członków komisji przemysłowej, komisya w dawnym składzie nie chcąc przesądzać opinii przyszłej komisji wstrzymała się z wypowiedzeniem swego zdania, nowo wybrana zaś komisya miała czas tak zaabsorbowany czynnościami wstępnymi, że nie była dotąd w stanie zająć się bliżej temi sprawami i dla tego też rzecz cała musiała uleść opóźnieniu aż do najbliższej sesji sejmowej.

Z mocy postanowień ustawy krajowej z 11. kwietnia 1893 Dz. u. kr. Nr. 21 uwolnił Wydział krajowy od opłacania niepaństwowych dodatków do podatków:

c. k. uprz. fabrykę papieru Zygmunta Weisera w Sassowie;

Towarzystwo stolarzy w Kąlwaryi Zebrzydowskiej;

Fabrykę kartonazy Aleksandra Miziewiczza w Diatkowcach pod Kołomyją;

Towarzystwo dla wyrobów koszykarskich. stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Wiązownicy;

Pierwszą galic. fabrykę impregnowania drzewa hr. Ed. Mycielskiego z Sp, w Trzebini.

W czasie, objętym niniejszem sprawozdaniem, korzystali poniżej wymienieni z dobrodziejstw fundacyi, utworzonych dla celów przemysłowych, mianowicie:

1. Z fundacyi Wincentego Łozdia Ponińskiego, przeznaczonej na premie dla czeladników rzemieślniczych, wylosowali:

I. Premię w kwocie 1608 K Józef Romano,

II. „ „ „ 1340 K Franciszek Szargot,

III. „ „ „ 1072 K Michał Krupa,

IV. „ „ „ 804 K Marceli Lenartowicz,

2. Z fundacyi im. Feliksy Maryi z hr. Golejewskich-Czarkowskiej przyznano bezprocentowe pożyczki na otwarcie własnych pracowni czeladnikom:

1) Antoniemu Tureckiemu, krawcowi,

2) Józefowi Zagórskiemu, introligatorowi,

3) Wincentemu Szymkiewiczowi, kapelusznikowi,

4) Wilhelmowi Gąsiorowskiemu, rzeźbiarzowi,

5) Janowi Szczurkowskiemu, stolarzowi,

6) Stanisławowi Piątkiewiczowi, rzeźbiarzowi,

7) Piotrowi Mędrysie, rzeźbiarzowi,

8) Grzegorzowi Piotrowowi, szewcowi.

Stypendya na kształcenie się w obranym zawodzie za granicą otrzymali z tej fundacyi:

1) Józef Zbyszewski. elektrotechnik,

2) Jan Rykała, rzeźbiarz,

3) Franciszek Sulik, stolarz,

4) Tadeusz Pietrzykowski, ślusarz,

5) Konstanty Kuźma ślusarz,

6) Tomasz Swiderski, stolarz,

7) Antoni Rubański, ślusarz,

8) Karol Palidwór, krawiec;

na kształcenie się w kraju:

1) Stanisław Czarkowski,

2) Józef Stróżyński,

3) Stejan Ostrowski,

4) Ludwik Kwintowski.

3. Z fundacyi Franciszka Steczkowskiego z Jasła otrzymał stypendyum czeladnik stolarski Jan Kazimierz Janicki.

Na podstawie powyższego przedłożenia i na podstawie dołączonego sprawozdania kraj. komisji przemysłowej, której wnioski Wydział krajowy przyjmuje, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego z dnia 20. czerwca 1902 L. 42989 i dołączone do niego sprawozdanie kraj. komisji dla spraw przemysłowych za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1901.

II. Sejm wzywa ponownie c. k. rząd, aby w zamian za nie aktywowany dotąd oddział keramiczny przy państwowej szkole przemysłowej we Lwowie, i w miejsce krajowej szkoły garncarskiej w Kołomyi, któraby w takim razie została zwinięta, przystąpił do utworzenia wyższego Zakładu naukowego dla przemysłu keramicznego we Lwowie.

III. Wzywa się c. k. rząd, ażeby przy państwowych szkołach przemysłowych we Lwowie i Krakowie urządził specjalne oddziały elektro-techniczne.

IV. Wzywa się c. k. rząd, ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych, tudzież dla maszynistów kolejowych przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie.

V. Wzywa się c. k. rząd, ażeby przystąpił do urządzenia zawodowej szkoły ślusarsko-mechanicznej z szczególnem uwzględnieniem maszyn i narzędzi rolniczych w Tarnopolu, o którą to szkołę już od kilkunastu lat czynione są u rządu zabiegi.

VI. Wzywa się c. k. rząd, ażeby przy c. k. wyższej szkole handlowej we Lwowie utworzył t. z. jednoroczny kurs abiturjentów dla aspirantów bankowych, i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie.

VII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wystawienia na gruncie, stanowiącym własność funduszu krajowego, a objętym l. w. h. 3220 gm. k. Stanisławów, budynku murowanego na pomieszczenie kraj. szkoły stolarskiej w Stanisławowie kosztem, nieprzekraczającym 83.000 K.

VIII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 83.000 K. w gotówce i do wstawiania corocznie w budżet tego zakładu krajowego, w miejsce dotychczasowego wydatku na opłacanie czynszu takiej kwoty, jaka się okaże potrzebną na oprocentowanie i amortyzację zaciągniętej pożyczki.

IX. Sejm upoważnia Wydział krajowy do opłacania corocznie gminie m. Jaworowa, tytułem czynszu z lokalności, zajętych pod szkołę zabawkarską i koronkarską takiej kwoty, jaka się okaże potrzebną do umorzenia w ciągu 33 lat $4\frac{1}{2}\%$ pożyczki komunalnej, mającej się zaciągnąć przez gminę m. Jaworowa w maksymalnej wysokości 56.000 K. w Banku krajowym na budowę potrzebnego na ten cel gmachu.

Coroczne opłacanie czynszu, ustałoby jednak i przed powyższym terminem, gdyby z jakiegokolwiek powodu szkoły te przestały istnieć.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy :

A. Potocki w. r.

Sprawozdawca :

Tadeusz Romanowicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

SPRAWOZDANIE

z czynności Komisji krajowej

dla spraw przemysłowych

za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1901

z krótkim rzutem oka na ostatnie sześćościecie działalności Komisji.

Z końcem r. 1901, wraz z kadencją Sejmu krajowego, upłynęła druga sześcioletnia kadencja urzędowania Komisji kraj. dla spraw przemysłowych, zorganizowanej na podstawie statutu, nadanego jej uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 19 stycznia 1888.

W skład Komisji powołanych zostało w r. 1896 30-tu członków, a to: w myśl §. 6. statutu krajowego ze strony Wydziału krajowego pp. Chrzanowski Leon, Franke Jan, Merunowicz Teofil, Mochnecki Edmund, Michalski Michał, Nawratil Arnulf, Rotter Jan, Sołtyński August, Szczepanowski Stanisław, Szuchiewicz Włodzimierz, Dr. Weigel Ferdynand, Dr. Wereszczyński Józef, Zacharjewicz Julian, Dr. Zgórski Alfred, Zima Franciszek. Drugą połowę członków, przybrała Komisja w myśl powołanego §. statutu swego na posiedzeniu, odbytem w dniu 23. lutego r. b. Przybrani zostali pp. Baczewski Leóplód, Biechoński Wojciech, Ciuchciński Stanisław, Gorayski August, Gorgolewski Zygmunt, Horoszkiewicz Stanisław, Dr. Kolischer Henryk, Kosuth Stefan, Pawlewski Bronisław, hr. Potulicki Franciszek, Schayer Karol, Stryjeński Tadeusz, Wczelak Józef, Ziembicki Gwalbert i Żardecki Bolesław.

Z biegiem czasu nastąpiły zmiany w powyższym składzie. Śmierć zabrała pięciu członków, a to: L. Chrzanowskiego, St. Szczepanowskiego, Dr. F. Weigla, J. Zacharjewicza i Fr. Zimę. W skutek rezygnacyi ubyli E. Mochnecki, St. Kosuth, hr. Fr. Potulicki i T. Stryjeński.

W r. 1899 zasilili Wydział krajowy Komisję nowymi członkami, powołując w skład teje pp. Ignacego Drewnowskiego, Władysława Ekielskiego i Tadeusza Fidera. Nadto w skutek rezygnacyi p. Tadeusza Romanowicza ze stanowiska członka Wydziału krajowego i Szefa Departamentu II., który w myśl statutu Komisji wchodzi z urzędu w skład teje, jako jej wiceprezes i szef biura, zaszła ta zmiana, że kierownictwo biura i zastępstwo prezesa w Komisji objął Dr. Józef Wereszczyński jako członek Wydziału, a p. T. Romanowicz został przez Wydział krajowy na członka Komisji zaproszonym.

Przewodniczącym Komisji był do października 1901 J. E. Stanisław hr. Badeni, od października 1901 J. W. Andrzej hr. Potocki, jako Marszałek krajowy, zastępcami przewodniczącego p. August Gorayski i do chwili zgonu ś. p. Julian Zacharjewicz, trzecim wiceprezesem z urzędu p. T. Romanowicz, a następnie Dr. J. Wereszczyński.

Do stałej sekcji administracyjnej, załatwiającej sprawy w zastępstwie Komisji pełnej, należeli pp. J. Franke, Z. Gorgolewski, M. Michalski, A. Nawratil, A. Sołtyński, J. Wczelak, J. Zacharjewicz i Dr. A. Zgórski. Po śmierci śp. J. Zacharjewicza zajął jego miejsce w sekcji p. T. Romanowicz.

Delegatem Komisji do Sekcji III. Rady szkolnej krajowej, zajmującej się sprawami szkół przemysłowych, był p. J. Drewnowski, z powodu tego wyboru także do stałej sekcji administracyjnej dodatkowo przydzielony.

Obowiązki sekretarza Komisji przez całe sześciolecie pełnił p. Juliusz Starkel.

W sprawozdaniach corocznych przedstawiała Komisja obraz swych czynności, rozwoju szkolnictwa przemysłowego i ruchu pożyczek, udzielanych na cele przemysłowe. Obecnie zestawiamy ogólne daty z tych wszystkich działów za ostatnie sześciolecie.

I. Rozwój szkół przemysłowych uzupełniających, będących pod zarządem Komisji i Wydziału krajowego, a od r. 1899 pod kierownictwem dydaktyczno-pedagogicznym Rady szkolnej krajowej, przedstawia się w najogólniejszych cyfrach jak następuje:

Rok	Liczba szkół	Ilość uczniów zapisanych	% uczniów klasyfik.	Koszta utrzymania wedle preliminarzy (w koronach)			
				ze źródeł miejsc.	z fund. krajowych	ze skarbu państwa	Razem
1896	45	5.165	74	54.922	40.648	39.644	135.214
1897	45	5.540	71	56.372	46.630	46.520	149.522
1898	47	5.989	78	56.522	49.650	46.704	152.876
1899	47	6.289	74	54.930	53.632	53.732	162.294
1900	49	6.491	74	57.440	57.610	57.914	172.964
1901	50	6.445	75	60.154	65.789	55.200	181.143

II. Na rozwój szkół przemysłowych zawodowych, będących pod zarządem Komisji i Wydziału krajowego w ciągu ubiegłego sześciolecia, daje pogląd następująca tabelka:

Rok	Liczba szkół	Ilość uczniów	Koszta utrzymania wedle preliminarzy (w koronach)			
			ze źródeł miejscowych i ze sprzedaży wyrobów	z fund. krajowych	ze skarbu państwa	Razem
1896	31	838	54.344	75.326	55.760	185.430
1897	31	762	56.044	94.976	58.968	209.988
1898	34	871	71.082	114.294	60.800	246.176
1899	35	934	88.622	119.260	63.812	271.694
1900	42	1.057	91.836	134.940	64.240	291.016
1901	45	1.000	91.286	113.178	70.480	274.944

W jakich rękodzielnach była młodzież w krajowych szkołach zawodowych kształconą, oraz ilu i w jakich zawodach naukę pobierało, przedstawia wykaz następujący:

Zawód rękodzielniczy	W r. 1896		W r. 1897		W r. 1898		W r. 1899		W r. 1900		W r. 1901							
	uczniowie i uczennice																	
	zwycz.	nadzw.	razem	zwycz.	nadzw.	razem	zwycz.	nadzw.	razem	zwycz.	nadzw.	razem	zwycz.	nadzw.	razem			
Koszykarstwo	76	—	76	88	5	93	110	11	121	141	17	158	207	42	249	123	130	253
Kołodziejstwo	84	2	86	93	1	94	102	—	102	107	—	107	90	—	90	83	—	83
Stolarstwo	35	4	39	34	6	40	58	4	62	66	7	73	73	28	101	69	21	90
Zabawkarstwo	—	—	—	12	9	21	21	13	34	24	12	36	23	2	25	21	5	26
Garncarstwo	28	24	52	32	10	42	43	20	63	35	37	72	31	11	42	25	10	35
Szewstwo	96	93	189	93	2	95	104	28	132	101	20	121	84	28	112	71	49	120
Tkactwo	154	35	189	138	28	166	156	10	166	170	13	183	191	13	204	162	27	189
Powróźnictwo	10	30	40	10	25	35	11	20	31	12	19	31	—	—	—	—	6	6
Koronkarstwo	126	20	146	120	10	130	114	15	129	109	3	112	125	19	144	104	29	133
Hafciarstwo	13	8	21	36	10	46	27	4	31	36	5	41	47	13	60	33	32	65
Murarstwo	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30	30	—	—	—	—
	622	216	838	656	106	762	746	125	871	801	133	934	871	186	1.057	691	309	1.000

W zakresie bezpośredniego popierania przemysłu przez udzielanie niskoprocentowanych pożyczek przedsiębiorstwom przemysłowym z krajowego funduszu przemysłowego, przedstawia się akcja Komisji i Wydziału krajowego za ostatnie sześćdziesiąt lat w najogólniejszych cyfrach (z opuszczeniem groszy) jak następuje :

Rok	Stan pożyczek, udzielonych w zakresie przemysłu												razem	Udziały stałe w przedsiębiorstwach przemysł.	Stan funduszu przemysłowego z końcem roku	
	tkackiego		skórnego		drzewnego		metalowego		keramicznego		innych gałęzi przemysłu					
	ilość pożycz.	kwota w koronach	ilość pożycz.	kwota w koronach	ilość pożycz.	kwota w koronach	ilość pożycz.	kwota w koronach	ilość pożycz.	kwota w koronach	ilość pożycz.	kwota w koronach				
1896	28	197.727	12	99.776	23	96.964	19	82.601	11	77.200	31	249.587	124	803.857	240.270	1.055.129
1897	29	271.962	12	88.888	24	85.533	23	112.346	13	86.764	33	240.523	134	886.016	244.566	1.135.383
1898	29	255.455	11	77.867	23	130.898	26	182.381	13	109.521	35	293.339	142	1.049.461	120.000	1.176.781
1899	29	186.700	12	88.938	25	126.238	26	248.209	16	114.254	38	312.121	146	1.076.460	145.000	1.276.460
1900	28	173.477	11	75.122	24	117.366	22	245.105	16	100.297	44	389.214	145	1.100.581	145.000	1.301.781
1901	28	175.565	9	152.553	22	103.684	20	231.783	14	81.312	48	445.392	141	1.190.289	145.000	1.405.409

Pełna Komisya odbyła w ciągu ubiegłego sześćdziesiąt lat 18 posiedzeń, a stała sekcyja administracyjna 96 posiedzeń. W miarę rozszerzania się agend z powodu pomnożenia szkół przemysłowych, liczniejszych podań o stypendya na odbywanie nauki zawodowej, próśb o zasiłki na cele przemysłowe, pożyczki i t. d., wzmogły się znacznie zajęcia biurowe Komisji.

Przechodzimy obecnie do szczegółowego sprawozdania wyłącznie za r. 1901.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Szkół przemysłowych uzupełniających było w ubiegłym roku szkolnym 50, t. j. o jedną więcej (w Chrzanowie) niż w r. 1900. Koszt utrzymania ich, jak to przedstawia dołączona tabela %, preliminowanym był na 181.143 koron. Subwencya ze Skarbu państwa, wyasygnowana na utrzymanie tych szkół rozporządzeniem Ministerstwa wyznań i oświecenia z d. 12. lipca z. r. L. 14.224 wynosiła ogółem tylko 55.100 koron. W porównaniu z żądaniami, przedstawionymi przez Komisję w kwocie 68.789 koron, była ona o 13.689 koron niższą, a gdy to postanowienie Ministerstwa wiadomem już było przed uchwaleniem budżetu w Wysokim Sejmie, musiały być cyfry subwencyi rządowej w preliminarzu krajowym zredukowane, ażeby nie opierać się na cyfrach złudnych i nie spowodzić trudności w utrzymaniu rzeczonych szkół. Tak niestosunkowem obcięciem żądanych kwot subwencyjnych została zachwiana podstawa utrzymania szkół przemysłowych, w której starano się zawsze doprowadzać do 1/3 części udział czynników miejscowych, funduszu krajowego i skarbu państwa. Wobec wydatku 60.154 koron z pierwszego z pomienionych źródeł i 65.789 koron z funduszu krajowego, przyczyniło się państwo w roku 1901 nierównomiernie, bo tylko 55.100 koron wynoszącą kwotę do utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi. Gdyby stosunek ten nie był w przyszłości wyrównany, i przesu- nięto stale koszta utrzymania tych szkół na czynniki lokalne i fundusz krajowy, obawiać by się należało nietylko zastoju w dalszem rozszerzaniu nauki przemysłowej uzupełniającej, ale nawet zwijania zakładów dla niej przeznaczonych.

W ciągu roku 1901 przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu wnioski na utworzenie dalszych trzech szkół przemysłowych uzupełniających, a to w Starym Samborze, Turce i Trembowli. Wydział krajowy uznał wszakże, iż deklaro-

wane prestacye na utrzymanie tych szkół ze źródeł miejscowych są jeszcze za małe i wniosków Komisji na razie nie zatwierdził, lecz wdroył dalsze rokowania o podniesienie kwoty zasiłków miejscowych. Skutkiem tego szkoły te na rok 1901/02 nie weszły jeszcze w życie.

Liczba uczniów szkoły przemysłowej uzupełniającej w Kołomyi wzrosła do tego stopnia, że musiano przystąpić tam do utworzenia oddziałów równorzędnych i koszt ich utrzymania w znacznej części przyjąć na fundusz krajowy. Z klas tych równorzędnych wytwarza się na rok 1902/3 druga samodzielna szkoła w Kołomyi, podobnie jak w Przemyśle.

Poza kwotami, prelinowanymi w budżetach szkół przemysłowych uzupełniających na środki naukowe, przeznaczono dalsze zasiłki na wzbogacenie środków naukowych w szkołach w Chrzanowie i Podgórzu.

Do nauki rysunków konstrukcyjnych dla uczniów, mających do czynienia z obróbką drzewa, uznano za wskazane, ażeby zbierać początkowe wyroby uczniów szkół dla przemysłu drzewnego, mianowicie takie, które wyłącznie dla obznajomienia się z połączeniami drzewnymi bywają wykonywane i nie mają dalszego przeznaczenia, i rozsyłać je jako modele do szkół przemysłowych uzupełniających. Zarówno krajowe jak i rządowe szkoły drzewne oświadczyły się z całą gotowością zbierania takich wyrobów i oddawania je bezpłatnie na użytek szkół przemysłowych uzupełniających.

Co do szczegółów frekwencji, klasyfikacji i stanu nauki w szkołach przemysłowych uzupełniających zdaje sprawę c. k. Rada szkolna krajowa, do której należy nadzór nad temi szkołami. Sprawozdania z wizytacji, dokonywanych przez c. k. inspektorów szkolnych, nie były ani Wydziałowi krajowemu ani Komisji udzielane, pomimo, że udzielanie im tych raportów do wiadomości, zostało rozporządzeniem c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia z d. 24 maja 1898 L. 12810 (IV. 2.) zastrzeżone.

II. Szkoły przemysłowe zawodowe.

Aleg. II. Szczegółowy pogląd na ilość, frekwencję i koszt utrzymania krajowych szkół
i III. zawodowych i pracowni stale subwencyonowanych, dają dołączone tu 7. dwa wykazy statystyczne.

Jest tych zakładów razem 45, tj. więcej o trzy w porównaniu ze stanem r. 1900. Nadwyżka ta wynikła z wprowadzenia do wykazu kursów dla przemysłu ceramicznego w Podgórzu, kursu majsterskiego dla szewców w Krakowie i subwencyonowanego warsztatu dla nauki powroźnictwa w Stryju, o którym już w zeszłorocznym sprawozdaniu była mowa.

Równocześnie wypada wskazać, że stały kurs dla podmajstrzych murarskich w Sieniawie, aczkolwiek wykazem objęty, nie był w ubiegłym roku czynnym, głównie skutkiem zaniedbania ze strony czynników miejscowych, które się do utrzymania rzeczonoego kursu obowiązały.

Liczba uczniów jest o 57 mniejszą, niż w r. 1900. Ubytek ten spowodowanym został przeważnie (30 uczniów) nieczynnością kursu murarskiego w Sieniawie, a zresztą odnosi się w małej liczbie do szkół stolarskich, garncarskich, tkackich i koronkarskich.

Koszta utrzymania, głównie wskutek odpadnięcia niektórych kredytów nadzwyczajnych, są o 17.072 K. niższe od kwoty prelinowanej na r. 1900. Na obniżkę tę wpłynęło zresztą w przeważnej części zredukowanie subwencji, których na r. 1901 żądano ze skarbu państwa. Żądania, przedstawione przez Komisję c. k. rządowi, wynosiły 77.740 K., a do prelinarza państwowego wstawiono jedynie 62.460 K. tj. o 15.280 K. mniej od postawionego żądania.

Przechodzimy obecnie do poszczególnych działów szkół zawodowych.

W zakresie szkół koszykarskich zorganizowano trzy nowe zakłady a to w Dynowie, Jurkowie i Wielowisi.

W Dynowie, miasteczku powiatu brzozowskiego, dostarczyła gmina bezpłatnie obszernego pomieszczenia na szkołę i zobowiązała się uchwałą z d. 18 sierpnia 1899 dostarczać potrzebnej szkole opału, oświetlenia i obsługi. Wydział powiatowy w Brzozowie złożył ze swej strony deklarację z d. 30 czerwca 1900 do L. 1334, mocą której obowiązuje się przez lat sześć wypłacać corocznie po 200 K. na utrzymanie szkoły. Świadczenia te ze strony czynników lokalnych uznał Wydział krajowy za wystarczające i uchwałą z d. 10 stycznia 1902 postanowił szkołę koszykarską w Dynowie zorganizować. Organizacja ta przysłała do skutku, instruktorem szkoły został mianowany Roman Sobolewski wychowaniec szkoły koszykarskiej w Czerwonej Woli, dostarczono szkole potrzebnych narzędzi i przyborów i w połowie marca b. r. rozpoczęła się już nauka przy współudziale 13-tu uczniów.

W skład komitetu, zarządzającego szkołą, wchodzi: JW. Zdzisław Skrzyński, poseł na Sejm krajowy, jako kurator, Dr. Ferdynand Benoni jako delegat Wydziału krajowego, W. ks. Gabryel Salustowicz ze strony Wydziału powiatowego, Wp. Józef Narajewski ze strony miasta.

W Jurkowie, w powiecie brzeskim, deklaracją z d. 24 maja 1901, zobowiązał się właściciel Jurkowa J. W. hr. Adam Marassé do bezpłatnego dostarczenia budynku, opału, oświetlenia i obsługi na rzecz szkoły koszykarskiej tamże. Na utrzymanie tej szkoły zobowiązała się Rada powiatowa brzeska pismem z d. 9 stycznia 1901 L. 5202 udzielać z funduszy powiatowych rocznie po 600 K. Uznawszy zobowiązania te za wystarczające, postanowił Wydział krajowy uchwałą z d. 18 października 1901 utworzyć szkołę koszykarską w Jurkowie. Instruktorem rzeczonyj szkoły mianowanym został Floryan Herasimowicz, b. wychowanek Zakładu sierot i ubogich Stanisława hr. Skarbka w Drohowyżu, a następnie szkoły koszykarskiej w Dżurowie. Szkołę zaopatrzono w potrzebne narzędzia i przybory, a regularna nauka rozpoczęła się w ciągu kwietnia b. r.

W skład komitetu zarządzającego tą szkołą wchodzi: W. p. Adolf Lgocki, właściciel sąsiednich dóbr Tymowa, jako kurator, hr. Adam Marassé, jako zastępca kuratora i Dr. Szymon Bernadzickowski ze strony Wydziału powiatowego.

W Wielowisi, w powiecie tarnobrzescim, urządzonym został już w roku 1899 wędrowny kurs koszykarstwa, który na prośbę gminy i Wydziału powiatowego jeszcze na rok 1900 przydłużono. Gdy nauka miała już być zamkniętą i instruktor gdzieindziej przeznaczony, poczęła robić gmina usilne zabiegi, ażeby naukę koszykarstwa w Wielowisi przez zaprowadzenie stałej szkoły koszykarskiej utrwalić. Użytkowała gmina w tych zabiegach poparcie Wydziału powiatowego, a gdy w końcu przedłożoną została ze strony zwierzchności gminnej Wielowisi deklaracja z dnia 20. marca 1901 co do bezpłatnego oddania dawnego, bardzo odpowiedniego budynku szkolnego i ogródka na pomieszczenie szkoły koszykarskiej oraz opłacania corocznie po 100 K na utrzymanie szkoły, gdy nadto właściciel dóbr Wielowisi JW. Zdzisław hr. Tarnowski zobowiązał się dawać rocznie przez 10 lat po 3 sagi miękkiego drzewa na opał szkoły i po 10 kóp wikliny na pniu jako materyał koszykarski, a Wydział powiatowy w Tarnobrzegu w myśl deklaracji z dnia 27. marca 1901, po 200 koron rocznie na utrzymanie szkoły przez cały czas jej istnienia — została szkoła koszykarska w Wielowisi uchwałą Wydziału krajowego z dnia 18. października 1901 zorganizowana. Instruktorem jej pozostał poprzedni nauczyciel wędrowny, Jan Kwasiński, a w skład komitetu zarządzającego wchodzi: W. ks. kanonik Władysław Ciechanowicz, proboszcz miejscowy, jako kurator, dr. Leonard Orzechowski

wski z ramienia Wydziału powiatowego i p. Władysław Osowski jako delegat gminy Wielowieś.

Co do dawniejszych szkół koszykarskich jest do nadmienia, że nauka odbywa się w nich prawidłowo, a zbyt produkcji uczniów nie natrafia na trudności. Sam kraj jest jeszcze znaczną odbiorcą własnych wyrobów koszykarskich, przed którymi ustąpiły niemal zupełnie wyroby importowane, a produkcja dalsza na wywóz, poza granice kraju, czeka tylko na odpowiednią przemysłowo-handlową organizację sił koszykarskich, które się w szkołach krajowych wykształciły. Nauka praktyczna wymaga pewnego ożywienia przez wprowadzenie nowych, nowym prądom w sztuce stosowanej odpowiadających form. Okaże się też nieodzownym urządzenie kursów uzupełniających dla instruktorów szkół koszykarskich, ażeby ich uprawić więcej w rysunku, uszlachetnić smak i przyswoić im nowsze formy wyrobów.

Co do zmian w poszczególnych szkołach zaznacza się zmianę instruktora szkoły koszykarskiej w Zatorze, którym jest obecnie Jacenty Kasia, wychowawiec szkoły koszykarskiej w Czerwonej Woli, dający rękojmię lepszego prowadzenia nauki od swego poprzednika, który szkołę zaniedbywał — oraz rozszerzenie zakresu nauki w szkole koszykarskiej w Rudkach, gdzie przez zadzierżawienie sąsiadujących ze szkołą gruntów nad Wiszenką, zarządzono produkcję własnego materiału i wiążące się z tem pouczania i pracę przy kulturze i wycinaniu łożyny.

Szkół koszykarskich krajowych liczymy obecnie jedenaście, a oprócz tego cztery prywatne, stale subwencyonowane pracownie, mające na celu praktyczne kształcenie młodzieży w koszykarstwie.

Do istniejących trzech szkół kołodzijskich w Kamionce Strumiłowej, Grybowie i Grzymałowie, przybyła w roku ubiegłym czwarta, a to w Tłumaczu. Wzmiankowano już o tem w sprawozdaniu za rok 1900. Po powzięciu przez Wydział krajowy zasadniczej uchwały, że szkoła ta ma przyjść do skutku, przystąpił Wydział tłumacki do wystawienia dla niej dogodnego i stosunkowo okazałego budynku, kuźni, szopy i magazynów. Pod zimę r. 1901 zostały budynki wykończone, a staraniem Komisji krajowej dla spraw przemysłowych i z przeznaczonych na ten cel kredytów, wyposażono je w potrzebne sprzęty, warsztaty, kowadła, miechy, narzędzia, wreszcie w przybory szkolne i zapasy materiałów, aby można było naukę rozpocząć.

Na wprowadzenie szkoły w życie i kierowanie nią w pierwszych początkach, wysłany został prowizorycznie doświadczony kierownik szkoły kołodzijsko-ciesielskiej w Kamionce Strumiłowej, p. E. Paudler; na werkmistrzów fachowych dodano mu J. Liszkę dla kołodzijsztwa i W. Polechońskiego dla kowalstwa. Obaj ci werkmistrzowie odbyli przedtem dłuższą praktykę w szkole kamioneckiej, ażeby się szczegółowo z obowiązkami swoimi instruktorskimi obeznać. Do przedmiotów pomocniczych angażowanym został kierownik miejscowej szkoły ludowej.

Nauka rozpoczęła się dnia 12. marca b. r., a uczniów na I. rok przyjęto 30-tu ze znaczniejszej liczby kandydatów, którzy się o przyjęcie ubiegali. Po zakończeniu tego pierwszego roku nastąpi stanowcza organizacja grona nauczycielskiego.

Alegat IV.

Statut zakładu podajemy w załączeniu ¹/. W skład Komitetu zakładowego wchodzi: JW. Jan Urbański poseł sejmowy i Prezes Rady powiatowej w Tłumaczu jako kurator, Alfred Doschot jako delegat Wydziału krajowego i delegat Wydziału powiatowego.

Szkoła kołodzijsko-ciesielska w Kamionce Strumiłowej i dwa warsztaty naukowe kołodzijskie w Grybowie i Grzymałowie mają zawsze dość uczniów i odpowiadają celowi nauki. Pomieszczenie pierwszej z nich pozostawia

wiele do życzenia i domaga się koniecznie nowych budynków, jeśli szkoła ma być nadal w znośnych warunkach utrzymana.

W obu krajowych szkołach stolarskich w Stanisławowie i w Kalwaryi Zebrzydowskiej rozwija się nauka prawidłowo i widać w niej postępy. Uprzedzenia, szczególnie ze strony starszych zawodowców, z którymi miała szkoła Stanisławowska dawniej do walczenia, ustąpiły w znacznej części. Ukończeni uczniowie szkoły chętnie są przyjmowani w pracowniach prywatnych i okazują wiele znajomości rysunku i zręczności, szczególnie w wytworniejszem stolarstwie meblowem. Napływ uczniów, pragnących się zapisać do szkoły, jest też coraz większy i musi się niejednemu przyjęcia odmawiać. Tym uczniom ukończonym, którzy na własną rękę pracownie pootwierali, przychodzi szkoła w pomoc radą i odstępuje im zamówienia, których sama wykonać nie może.

W Kalwaryi Zebrzydowskiej następuje coraz bliższe współdziałanie szkoły z miejscowem towarzystwem stolarzy, jużto przez wieczorne kursa majsterskie w szkole, na których udziela się wprost pouczeń co do wykonywania mebli poprawniejszych i bardziej stylowych, niż te, które dotychczas produkował tamtejszy przemysł stolarski — już to przez wydatną pomoc kierownika szkoły w prowadzeniu spraw towarzystwa, mających na celu wspólne zakupno materiałów i najkorzystniejszy zbył gotowych wyrobów.

Dla szkoły stolarskiej w Stanisławowie ma być postawionym własny, celowi odpowiedni budynek. Plac pod budowę został już zakupiony, ustalenie szczegółów planu i urządzenia budynku jest w toku. Do opędzenia kosztów budowy przyczynia się gmina kwotami, opłacanemi przez nią obecnie na umieszczenie szkoły w obcym budynku, gdzie dalsze utrzymanie szkoły jest niemożliwem.

Także i szkołę stolarską w Kalwaryi postanowiono inaczej umieścić. Budynek, w którym dotychczas szkoła była pomieszczoną, a który przedstawiał rozliczne niedogodności, zresztą zbyt jest zawilgocony i już dziś potrzebowałby znacznych reparacyi i uzupełnień — odstępuje się gminie m. Kalwaryi na inne cele, za zwrotem zasiłku, którym się fundusz krajowy do wystawienia go przyczynił, a podjąć się ma budowę całkiem nowego, zupełnie celowi odpowiadającego budynku, w którym także i maszyny pomocnicze, dla użytku miejscowych stolarzy, mają znaleźć pomieszczenie. Rzecz jest w toku.

Dla szkoły zabawkarskiej w Jaworowie stała się również kwestya odpowiedniego budynku, kwestyą dalszego jej rozwoju i bytu.

Szkoła ta, w 1896 roku założona, objawia już dziś tendencyę bardzo silnego rozwoju i może się stać rozstrzygającą o utrzymaniu, wzmożeniu i udoskonaleniu dawnego przemysłu jaworowskiego, jako środka znacznie korzystniejszego niż dotąd zarobkowania ludności. Wyroby szkoły jaworowskiej zyskały wielką wziętość, zarobek uczniów, którzy się już w szkole wykształcili, zachęca do coraz szerszego korzystania z nauki — lecz szkoła nie może większej liczby uczniów przyjmować, bo jest jak najgorzej pomieszczoną. Tylko więc odpowiedniejsze pomieszczenie może jej dać podstawę do szybkiego i jak najpomyślniejszego rozwoju.

Wskazywaliśmy już na to w sprawozdaniu zeszłorocznem. Od tego czasu posunęła się sprawa o tyle naprzód, że gmina m. Jaworewa postanowiła już zaciągnąć pożyczkę na wystawienie odpowiedniego budynku, i uiszczać nadal po 1.000 K rocznie na koszt opalu, oświetlenia i obsługi, których szkoła w nowym budynku wymagać będzie. Nadto znaczną kwotą na zakupno placu pod budowę i same koszty budowy przyczynia się Rada powiatowa Jaworowska, a fundusz krajowy opłacać ma raty pożyczkowe tytułem czynszu za lokal na szkołę dopóty, dopóki szkoła w budynku tym będzie pomieszczona. Plany nowej budowy są już wypracowane i zdaje się, że jeszcze

w ciągu b. lata budowa zostanie rozpoczęta. Na poczet umarzać się mających rat pożyczkowych wstawiono na razie 800 koron do preliminarza szkoły na rok 1902.

Szkoła garncarska w Kołomyi czyni niewątpliwie bardzo znaczne postępy, tak pod względem nauki w zakresie kaflarstwa i garncarstwa zdobnego jako też wydoskonalenia czerepu i techniki w wykonywaniu naczyń. Okazy jej wyrobów cieszą się coraz większem wzięciem. Gdy jednak nie ma dotychczas przemysłowców, którzyby zdobyłszy naukowe tej szkoły chcieli i umieli dla szerszej produkcji użytkować, a tem samem i ukończonym uczniom szkoły kołomyjskiej pracę we właściwym im zakresie i odpowiedni zarobek zapewnić — gdy zatem dalsi uczniowie, pomimo starannego wykształcenia, z trudnością już tylko znajdują w kraju zajęcie — grozi tej szkole zanik frekwencji, a to tem bardziej, że na podupadający z roku na rok miejscowy przemysł garncarski nie może on już samą nauką wywierać wpływu, bo zawisło to od niezależnych od niej warunków produkcji i handlu.

Inaczej zupełnie i odpowiedniej dla przemysłu ceramicznego dałyby się wyborne siły nauczycielskie tej szkoły użytkować, gdyby przeniesiono tę szkołę do stolicy kraju, gdzie mogłaby ona na inne działy ceramiki program swój rozszerzyć i gdzieby mogła łatwiej na przemysłowe użytkowanie swej pracy liczyć. To spowodowało Komisję, że już w sprawozdaniach za rok 1899 i 1900 szeroko sprawę przeniesienia szkoły garncarskiej z Kołomyi do Lwowa omawiała, i że ponownie rzecz tę porusza i jeden z końcowych wniosków sprawozdania znowu temu przedmiotowi poświęca.

Na kursach dla przemysłu ceramicznego w Podgórzu, które z dniem 1. października 1900 w życie wprowadzone zostały, rozwija się nauka teoretyczna bardzo dobrze. Już na b. kurs zimowy zapisanych było 21 uczniów, między nimi takich, którzy pracowali przedtem zawodowo w ceglarnstwie, kaflarstwie lub przy wyrobie cementu. Nauka oparła się na starannie kompletowanych wzorach surowych materyałów i wyrobów a posiłkowana jest rysunkami, udzielanymi podług planu nauki z bardzo dobrym skutkiem. Nastąpiła już jednak chwila, w której kurs teoretyczny, oprócz przewidzianych planem nauki wycieczek i ćwiczeń w fabrykach, należy uzupełnić wykonywaniem pewnych prac laboratoryjnych i ćwiczeń praktycznych w samymże zakładzie, co wymagać będzie większego nakładu. Kursy zostały już odpowiedniej w odstąpionej na ten cel realności miejskiej pomieszczone, gdzie również da się urządzić niezbędne laboratorium szkolne, sala warsztatowa dla przerabiania materyałów przez samychże uczestników kursu, oraz muflę i piec komorowy do próbných wypalań. Takie skompletowanie kursów da im dopiero możliwość zupełnego osiągnięcia celów nauki, i oddania rzeczywistych usług przemysłowi ceramicznemu w kraju przez odpowiednie kształcenie sił zawodowych.

Alegat V. Co do krajowej Stacji ceramicznej przedstawiamy w załączeniu % sprawozdanie z jej czynności, spisane przez kierownika Stacji, inżyniera Edmunda Krzena.

Ilość i zakres działania krajowych szkół szewskich nie uległy w ubiegłym roku żadnej zmianie. Jest ich trzy, a mianowicie w Starym Sączu Witkowie Nowym i Dobczycach.

Obok szkół, przyczyniają się dzielnie ośmiotygodniowe majsterskie kursy dla szewców do podniesienia znajomości nowoczesnego szewstwa, rysunku zawodowego i maszyn pomocniczych, które tak bardzo na rowinięciu rękodziela szewskiego w ostatnich czasach wpłynęły. Począwszy od r. 1897 odbyły się już następujące kursy szewskie w kraju :

w r. 1897 od 20. stycznia do 3. marca dla 11 uczniów we Lwowie

w r. „ od 4. paźdz. do 17. listop. dla 12 „ „ „

w r. 1898 od 8. stycznia do 4. marca dla 14 uczniów w Krakowie
 w r. „ od 5. paźdz. do 27. listop. dla 14 „ „
 w s. 1898 od 28. listop. do 22. kwiet. dla 14 „ we Lwowie
 w r. 1899 od 3. paźdz. do 30. listop. i następnie od 2. stycznia do 15.
 lutego 1900 specjalny kurs wieczorny dla 12 uczniów we Lwowie
 w r. 1900 od 15. stycznia do 10. marca dla 14 uczniów we Lwowie
 w r. „ od 6. sierpnia do 29. wrześ. dla 14 „ „ „
 w r. 1901 od 4. lutego do 30. marca dla 14 „ w Krakowie
 w r. „ od 24. paźdz. do 30. grud. dla 16 „ „

Razem przeto odbyło się dotychczas 6 kursów we Lwowie z liczbą 77, i 4 kursa w Krakowie z liczbą 58 uczestników, czyli razem 16 kursów o liczbie łącznej 135 uczestników, którzy w teorytycznej nauce, rysunkach i praktycznem wykonywaniu przy pomocy maszyn brali udział, a przy końcu kursów byli klasyfikowani i otrzymali świadectwa.

Dla nauki powroźnictwa istnieje subwencyonowana i jak najodpowiedniej urządzona pracownia powroźnicza A. Wegnera, b. instruktora szkoły Radymnińskiej, w Stryju i daje pomieszczenie 6 uczniom.

Wytworzenie zamierzonej wspólnej pracowni kapeluszniczej w Myślenicach nie posunęło się naprzód, głównie dla braku odpowiedniego budynku, który gmina m. Myślenic łącznie z miejscowem Towarzystwem kapeluszników mają dopiero wystawić. Budynek obszerniejszy jest w ogóle niezbędnym, jeśli w dalszym wyrobie znaleźć mają zastosowanie pomocnicze maszyny i przyrządy, dające możność zreorganizowania tamtejszej produkcji kapeluszniczej, i zapewnienia z niej kapelusznikom większej niż dotąd korzyści. W tymczasowej nauce i pomocy zawodowej nastąpiła także przerwa, gdyż sprowadzony w tym celu z Czech, instruktor No car umarł, a powołanie nowego w jego miejscu, bez równoczesnej organizacyi naukowego warsztatu, byłoby bezcelowem. Cały ciężar dalszej akcyi w podniesieniu przemysłu kapeluszniczego w Myślenicach spoczywa zatem w dostarczeniu odpowiedniego budynku na pomieszczenie warsztatu.

W dziewięciu szkołach tkackich objętych wykazem za r. 1901 odbywała się nauka normalnie i przy współudziale dostatecznej, od ilości krosien zależnej liczby uczniów. W naturalnym rozwoju tych zakładów powinienby wszakże, po dłuższem trwaniu zakładu, przesunąć się punkt ciężkości ze szkoły na współdziałające z nią towarzystwo tkackie. Bezpośredni cel założenia i utrzymania szkoły tkackiej nie jest teoretyczny, zasadzający się na samemże kształceniu tkaczy, lecz na wprowadzeniu ich w pracę przemysłową już na miejscu, w związku z towarzystwem tkackiem, które szkołę wspiera. Otóż pod tym względem wypada niestety zaznaczyć że wyjąwszy akcyjne Towarzystwo tkackie w Łańcucie i Spółkę tkaczy im. św. Sylwestra w Krośnie, panuje w innych drobnych Spółkach tkackich martwota, zastój, nawet zanik, tak, że nie wystarczają one, ażeby opuszczającym szkoły uczniom dać natychmiast utrzymanie i w ogóle ręczne tkactwo, w działach jego żywotnych, w całym kraju ożywić i rozwinąć. To też tkacze, wychodzący ze szkół zawodowych, zmuszeni są zbyt często szukać pracy za granicą. Jest więc obecnie chwila najwłaściwsza, ażeby przez odpowiednią reorganizacyę w kierunku jednoczenia rozproszonych usiłowań, zapewniać spółkom i energicznniejszym przedsiębiorcom — podobnie jak w Białej i Andrychowie — większe fundusze i dążyć do przemysłowo-handlowego uregulowania ręcznej produkcji tkackiej w całym kraju.

Szkoły koronkarskie w Zakopanem i Kańczudze funkcyonują prawidłowo przy współudziale dostatecznej liczby uczenic. Rozwinęła się również bardzo dobrze subwencyonowana szkoła koronkarska miejska w Jaworowie. Szkoła koronkarska w Bobowej była przez dłuższy czas nieczynną w skutek choroby nau-

czytelki. Zaszła tam również zmiana w zarządzie; w miejsce dawnego kuratora szkoły c. k. starosty p. Wiktora Tustanowskiego, został uproszony p. Wincenty Wróblewski, lekarz miejscowy, na kuratora.

III. Wpływ szkół zawodowych na przemysł krajowy.

Dłuższe już istnienie niektórych szkół zawodowych w kraju, musiało wywołać potrzebę bliższego zbadania, co się z wychowancami tych szkół dzieje, czy pracują po ukończeniu nauki w zawodzie obranym i czy tem samem przyczyniają się wprost do podniesienia produkcji przemysłowej kraju.

Po ukończeniu roku szkolnego 1900/901 udała się też Komisya po raz pierwszy do zarządów 27 dawniejszych szkół krajowych z żądaniem, ażeby zebrały i przedstawiły jej o ile możliwości jak najszczegółowsze daty co do uczniów, którzy, ukończywszy naukę w zakładzie, przeszli już w życie praktyczne.

Nie każdy Zarząd zakładu mógł żądaniu temu w całej rozciągłości uczynić zadość. Okazało się, że jest przeszło 15% ukończonych uczniów, którzy, opuściwszy zakład, przestali się z nim komunikować i których dalsze koleje nie są kierownikom zakładu znane. Nie wszystkie też daty, odnoszące się do reszty uczniów, są w sprawozdaniach szkół wedle jednego szematu zestawione, i dopuszczają przeto pewną dowolność w grupowaniu cyfr statystycznych. Zawsze jednak zebrał się materiał ciekawy i co do głównych rzeczy niewątpliwie ścisły, z którego dało się zestawić

Aleg. VI. dołączoną tu % tabelę statystyczną.

Wchodząc w poszczególne cyfry tego wykazu, możemy skreślić następujący obraz wpływu 27 szkół zawodowych na przemysł krajowy. W ciągu sześciu do dziewięciu-letniego działania rzeczonych szkół, wydały one 1609 uczniów ukończonych, z których 1.025, tj. 63·7% pozostało w zawodzie, dla którego się w szkole kształcili. Należy jednak przypuszczać, że cyfra ich jest, lub w najbliższej przyszłości będzie znacznie większa, gdyż ostatecznym ubytkiem są tylko zmarli w liczbie 66, z pomiędzy tych zaś, którzy czasowo służą w wojsku, i tych, co do których zarządy szkół nie mogły zasięgnąć bliższych wiadomości, pracują niewątpliwie jeszcze dalsi w wyuczonym zawodzie, lub doń po ukończeniu służby wojskowej powrócą. Już obecnie zgłaszają się opuszczający wojsko uczniowie szkół zawodowych coraz częściej z prośbami o zasiłki na otwarcie warsztatu, widać więc, że nie można wszystkich, którzy poszli do wojska, uważać za straconych dla przemysłu. Wielu wprawdzie przejdzie potem do zawodu kancelaryjnego, na pisarzy po urzędach, zwłaszcza, jeśli już w wojsku do pomocy kancelaryjnej byli używani, lub zaciągną się do żandarmerji — co jest także w zapiskach zarządów szkolnych notowane — lecz pewna ich liczba stanie znowu do pracy zawodowej.

A więc procent 63·7, jako procent tych, którzy po ukończeniu nauki zawodowej w zawodzie pozostają, należy uważać za najniekorzystniejszy i przypuścić, że w rzeczywistości jest on znacznie większy.

Ciemniejszym w obrazie naszym jest porównanie cyfry tych, którzy, ukończywszy naukę zawodową, w kraju nadal pracują, z tymi, co wyjechali za granicę, aby pracę i zarobek znaleźć. Pierwszych jest 894 czyli 87%, drugich 131 czyli 13%, a więc za dużo, bo zadaniem szkół naszych nie może być kształcenie ludzi zawodowych dla zagranicy, lecz dla własnego kraju i podniesienia jego przemysłu. W cyfrach tych mieści się przeto przypomnienie, że jeśli oddziaływanie ludzi zawodowych na przemysł ma być wydatne, to należy wziąć energicznie w ręce organizację przemysłowo-handlową, drobnego i domowego przemysłu i za p

mocą niej zapewnić pracę i zarobek wychowañcom szkół zawodowych w kraju.

Co do poszczególnych zawodów, o ile one zapewniają łatwiejsze zdobycie pracy i w których mniejszy procent uczniów przenosi się do innych zawodów, ukazuje nam dołączony wykaz następujące stopniowanie.

W koronkarstwie pozostaje w zawodzie ucznió	94·4%
„ stolarstwie „ „ ucznió	92%
„ szewstwie „ „ „	76·7%
„ kołodziejstwie (także ciesielstwie) pozostaje w zawodzie ucznió	70·2%
„ koszykarstwie pozostaje w zawodzie ucznió	61·1%
„ garncarstwie „ „ „	59·8%
„ tkactwie „ „ „	58·9%

Co do stanowiska, jakie dziś w życiu zajmują ci, którzy przy zawodzie zostali, widzimy przed sobą bardzo znamienne daty. Instruktorami i werkmistrzami, czyto w zawodowych szkołach czy fabrykach, jest 61 czyli około 6%, przodownikami, magazynierami itd. w szkołach, pracowniach i fabrykach, 55 czyli więcej niż 5%, stanowiska samoistnych przedsiębiorców zajęło 216 tj. przeszło 21%, pracownikami tj. czeladzią po warsztatach i fabrykach jest 681, a więc około 67%, na wyższe studia zawodowe udało się 10, tj. 1%.

Procent tych, którzy zajęli stanowiska instruktorów i werkmistrzów, świadczy chlubnie o wartości nauki w krajowych szkołach zawodowych, bo dowodzi, że jest ona w takiej mierze udzielana, iż zdolniejsi uczniowie, przeszedłszy w życie, łatwo się dalej mogą sami kształcić i zająć wybitniejsze w swym zawodzie stanowiska. Stanowiska te bywają nawet stosunkowo bardzo wybitne. I tak np. z pomiędzy uczniów tkackich w Krośnie, były uczeń Jaroń jest kierownikiem tkalni w Lyonie we Francyi, Lewiński instruktorem tkactwa w gubernii kurskiej w Rosyi, Magura i Janik, instruktorami tkalni na Litwie, Tymeczkowski pracownikiem w fabryce patronów Szczepanika w Roubaix, we Francyi; jeden z uczniów szkoły tkackiej w Wilamowicach werkmistrzem w fabryce rulet w Bydgoszczy z płacą 125 marek miesięcznie, dwaj inni werkmistrzami w fabryce chustek i w zakładzie apreturowym w Wiedniu z płacą po 120 koron miesięcznie, jeszcze inny rysownikiem w fabryce sukna w Białej (płaca 120 kor. miesięcznie); jeden z uczniów szkoły garncarskiej w Kołomyi jest kierownikiem większej fabryki w Królestwie polskiem, dwaj kierownikami fabryk w kraju, jeden werkmistrzem w fabryce naczyń kamionkowego na Szląsku, jeden modelerem w fabryce pieców kaflowych w Glińsku, inni przodownikami i dekoratorami w samejże szkole lub w pracowniach prywatnych itp.

Szkoły zawodowe galicyjskie zasilają zresztą stale Królestwo polskie i prowincye zabrane instruktorami i werkmistrzami. Jest ich tam sześciu z zawodu tkackiego i sześciu z zawodu koszykarskiego. Dwaj koszykarze pełnią obowiązki instruktorów w Księstwie poznańskiem, jeden w szkole rządowej w Czechach itd.

Tym ukończonym uczniom, którzy jako samoistni przedsiębiorcy rozpoczęli robotę na własną rękę, brak pospolicie dostatecznego funduszu obrotowego. Jest to zatem jedno z najważniejszych zadań, ażeby przez odpowiednią organizację ich wytwórstwa, przy pomocy większych funduszy, działalność ich wesprzeć i wzmódcz tem samem wytwórstwo ilościowo, gdyż tylko wówczas można będzie myśleć o skutecznej konkurencyi przemysłowych wytworów kraju z napływem wyrobów zagranicznych.

Co do rubryki pracowników po warsztatach i fabrykach, należy zauważyć, że mieści się w niej także pewna ilość przemysłowców domowych w ścisłym tego słowa znaczeniu, tj. takich, którzy, osiadłszy na roli, pracują głównie w porze zimowej na zlecenie spółek i przedsiębiorców. Ma to miejsce szczególnie w zakresie

koszykarstwa i tkactwa. Jestto zatem reorganizacya przemysłu domowego, w której uchylono od wytwórcy troskę o materyał i zbyt wyrobu, a przez ulepszenie i uszlachetnienie wyrobów, zapewniono mu znacznie większy dochód z samej pracy.

Po tych ogólnych objaśnieniach dołączonej tabeli, chcąc dać szczegółowy obraz przebijania się przez życie uczniów ukończonych szkół zawodowych, podajemy poniżej wyciągi ze sprawozdań Zarządów szkół, biorąc przykładowo po jednej z każdego ważniejszego zawodu.

W zawodzie koszykarskim.

Czerwona Wola. Od roku 1891, gdy szkoła ta z Jarosławia przeniesioną została do Czerwonej Woli, ukończyło szkołę koszykarską z dobrym postępem uczniów 327.

Z tych uczniowie z najbliższych wsi w otoczeniu szkoły a to: z Wiązownicy Piwody, Szowska, Leżachowa, Wylewy, a w znaczniejszej liczbie z Manasterza i Czerwonej Woli, pracują na roli i należą do Towarzystwa koszykarskiego w Wiązownicy. Jest ich 99.

Instruktorami w szkołach w Galicyi jest 14, a mianowicie: w Czerwonej Woli, Rudkach, Dżurowie, Strychańcach, Brodach (szkoła fund. bar. Hirscha), Zatorze, Skołyżynie, Siedleu, Wojsławiu, Wielowci, Albigowej, Dynowie, Milatynie i Staremsiole.

Dalej są instruktorami w Królestwie polskiem 6, w Księstwie poznańskiem 2, przy szkole rządowej w Czechach 1.

Mają własne warsztaty w kraju 26, pracują jako przodownicy w tych warsztatach 25.

Robotnikami koszykarskimi w kraju i za granicą jest 38.

Wyjechało do Ameryki i tam żyją z koszykarstwa 5, pozostaje czasowo przy wojsku i żandarmerji 12, przeszło do innych zawodów 18, umarło 17.

O innych uczniach, a mianowicie o 63 przeważnie z innych powiatów, którzy ukończyli szkołę koszykarską bądź jeszcze w Jarosławiu, przeważnie zaś w Czerwonej Woli, nie mamy dokładnych wiadomości, ale prawdopodobnie i ci trudnią się po większej części koszykarstwem, jako drobnym przemysłem domowym.

Oprócz uczniów zwyczajnych ukończyło kurs koszykarski 30 nauczycieli ludowych, którzy mają udzielać tej nauki w szkole jako przedmiotu nadobowiązkowego.

Ukończeni uczniowie, pozostając zazwyczaj przy roli, mają w koszykarstwie bardzo wydatny zarobek dodatkowy, niektórzy zaś, którzy na roli nie zostali, żyją wyłącznie z tej gałęzi przemysłu, a widoczny jest dobrobyt mieszkańców w tych miejscowościach, w których znajduje się znaczniejsza liczba koszykarzy.

W tym kierunku właśnie przeniesienie szkoły z Jarosławia do Czerwonej Woli okazało się nader korzystne, gdyż siedziba szkoły wśród uboższej ludności ułatwiła najbliższym i najpotrzebniejszym gospodarzom posyłanie do niej swych synów. Okazuje się też z powyżej podanych dat, że Towarzystwo koszykarskie rekrutuje swoich członków już w znacznej liczbie z Czerwonej Woli i Manasterza, dla których zarobek ten uboczny jest wyraźnem dobrodziejstwem.

W zawodzie kołodziejskim.

W Grybowie, sam wykaz uczniów, którzy tam od r. 1894 naukę kołodziejstwa ukończyli, z podaniem dalszego ich biegu życia, dają jasny obraz tego, jak

szkoła zawodowa na przemysł w kraju oddziaływa, skąd się uczniowie rekrutują i jak się dalej przez życie przebijają.

1. Franciszek Wiśniowski z Grybowa. Pracował dwa lata w kołodziejstwie w kraju i zagranicą, w Śląsku i na Węgrzech, następnie przerwiał się do pisarstwa i dotychczas pisze u adwokata w Grybowie.

2. Józef Wojtaszek z Grybowa. Po opuszczeniu Zakładu wstąpił na praktykę do ślusarza, obecnie jest palaczem przy maszynie do impregnowania progów szynowych w Grybowie.

3. Aleksander Zygałdo z Grybowa. Po opuszczeniu Zakładu przez rok pracował w swym zawodzie, następnie przeszedł do stolarstwa i do dziś pracuje w fabryce parkietów w Bernie morawskim.

4. Zygmunt Ptaszkowski z Królowej ruskiej (pow. Grybów). Po opuszczeniu Zakładu wstąpił na praktykę do kowala, obecnie pracuje w tym fachu w warsztatach kolejowych w Nowym Sączu.

5. Jan Liszka z Porąbki (pow. Limanowa). Po ukończeniu nauki został mianowany przodownikiem kołodziejskim w Grybowie i w tym charakterze fungował do powołania go do służby wojskowej, po wojsku odbył specjalny kurs w Kamionce Strumiłowej, obecnie jest przodownikiem w szkole tłumackiej.

6. Paweł Horoszczak z Boguszy (pow. Grybów). Po małej przerwie z powodu słabości wrócił do Zakładu w charakterze pomocnika, następnie 28 września 1897 r. zamianowany został przodownikiem na miejsce Liszki.

7. Wiktor Kawałek z Dydni (pow. Brzozów). Według listu ojca z dnia 26 b. m. przed wojskiem pracował na Śląsku, po służbie wojskowej w fabryce powozów w Grabownicy, po jej upadku w Sędziszowie, następnie otworzył własną pracownię do spółki z kowalem Kozuszynem, uczniem szkoły Kamioneckiej, w Rudyńce, z powodu nieporozumień osiadł w Dydni, z braku zajęcia pojechał do Niemiec, obecnie od 4 miesięcy bawi w Ameryce. Zarobki wszędzie były dobre.

8. Antoni Moskał z Pawężowa (pow. Tarnów). Pracuje dotąd w charakterze pomocnika kołodziejskiego w prywatnych warsztatach w kraju.

9. Franciszek Porsch z Grybowa. Pracuje dotąd w charakterze pomocnika kołodziejskiego w prywatnych warsztatach w kraju.

10. Szczepan Wiśniowski z Grybowa. Przed służbą wojskową pracował w browarze obok Grybowa jako nadworny kołodziej.

11. Karol Michalik z Lipnicy wielkiej (pow. Grybów). Pracował pewien czas jako pomocnik w Zakładzie, następnie w prywatnych warsztatach w kraju, obecnie odbywa służbę przy wojsku.

12. Wojciech Bogacz z Pawężowa (pow. Tarnów). Po opuszczeniu Zakładu odbył służbę wojskową, nie wiadomo czem się obecnie trudni (na zapytanie nie dał odpowiedzi).

13. Paweł Dubiel z Siołkowej (pow. Grybów). Pracuje jako pomocnik kołodziejski w prywatnych warsztatach w kraju.

14. Michał Janur ze Świniarska (pow. N. Sącz). Pracował parę miesięcy przed służbą wojskową jako pomocnik w Nowym Sączu, obecnie nie wiadomo czem się zajmuje.

15. Jan Kaczmarczyk ze Sromowiec wyżnych (pow. N. Targ). Po wyjściu z Zakładu uprawiał kołodziejstwo w Nowym Targu, nie wiadomo obecnie gdzie się obraca (na zapytanie nie odpowiedział).

16. Ignacy Skowroński z Grybowa. Pracował przez 1 rok jako pomocnik kołodziejski w prywatnych warsztatach kraju, następnie przerwiał się do pisarstwa. Obecnie nie wiadomo gdzie i czem się trudni.

17. Józef Szmigiel z Czudca (pow. Rzeszów). Pracował przez pół roku w Zakładzie, otrzymał stypendyum fundacyi Wystawy roln. i przemysł. lwowskiej z r. 1877, umarł we Wiedniu.

18. Mieczysław Kumorkiewicz kowal z Grybowa. Pracował przez pół roku jako pomocnik w Zakładzie, następnie w Tarnowie w fabryce ślusarskiej Koszyka, następnie wyjechał do Ameryki, jednak tego roku z wiosną miał wrócić do domu.

19. Józef Wojciechowski z Bystrej (pow. Gorlice). Po opuszczeniu Zakładu pracował w pracowni powozów Wojcickiego w Tarnowie, następnie w Gorlicach, wyjechał przed 2 lata do Ameryki i tamże w fabryce ślusarskiej z dobrym zarobkiem pracuje, z początkiem wiosny powraca do kraju.

20. Kornel Janór kowal z Grybowa. Pracował przez 1 rok jako pomocnik w Zakładzie zarabiając do 20 złr. na miesiąc, następnie przeniósł się z matką i siostrami na Węgry, gdzie zarabia od 30—35 zł. miesięcznie.

21. Jan Wojtaś z Rudnika (pow. Nisko). Odbywa służbę wojskową.

22. Wojciech Fyda z Chodorowej (pow. Grybów). Pracuje jako pomocnik na Śląsku austriackim.

23. Wojciech Lulek z Paleśnicy (pow. Brzesko). Pracował pewien czas jako pomocnik kołodziejski w prywatnych warsztatach w kraju, obecnie pracuje na Śląsku.

24. Czesław Białecki, kowal z Hołynia (pow. Kałusz). Pracował przez 1 rok w Zakładzie, następnie w fabryce wagonów w Sanoku, obecnie pracuje jako kowal w warsztatach kolejowych w Stryju.

25. Eugeniusz Gruca kowal z Konclowej (pow. Grybów). Pracował w tartaku w Konclowej jako kowal, obecnie stara się o przyjęcie do warstatów kolejowych w N. Sączu.

26. Stanisław Czekaj ze Żmigrodu (pow. Jasło). Pracował w Merawie w N. Iczynie jako kołodziej w fabryce narzędzi rolniczych, zarabiając od 8—10 zł. tygodniowo, obecnie odbywa służbę przy wojsku.

27. Józef Wojtaś z Rudnika (pow. Nisko). Pracował w fabryce powozów Waltera w N. Iczynie, zarabiając od 7 do 8 złr. tygodniowo, obecnie odbywa służbę wojskową.

28. Karol Beluch z Liska. Pracował w Lisku, obecnie pracuje w Jarosławiu jako pomocnik kołodziejski.

29. Franciszek Michałkiewicz z Ulanowa (pow. Nisko). Pracuje jako pomocnik kołodziejski na Śląsku austriackim.

30. Jan Petryła z Siołkowej obok Grybowa. Pracował w Zakładzie, obecnie w domu, a z wiosną otwiera postępową pracownię kołodziejską przy wydatnej pomocy Wydziału krajowego.

31. Józef Smoleń z Grabna (pow. Brzesko). Pracował w kołodziejstwie w Frysztacie na Ślązku, ztamtąd wyjechał niewiadomo dokąd.

32. Stanisław Kumorkiewicz z Grybowa. Pracuje do tego czasu w Zakładzie zarabiając od 20—25 złr. na miesiąc.

33. Andrzej Petryła, kowal z Siołkowej obok Grybowa. Po ukończeniu nauki pracował przez rok w Zakładzie, zarabiając od 15—20 złr. na miesiąc, obecnie robi w kuźni ojca, w domu z wiosną otwiera (razem z bratem l. 30) postępową pracownię w obszernym budynku przy wydatnej subwencji Wydziału krajowego.

34. Aleksander Liszka, kowal z Porąbki (pow. Limanowa). Pracuje jako pomocnik kowalski w kopalni węgla na Śląsku austriackim.

35. Józef Kuziak z Boguszy (pow. Grybów). Pracuje jako pomocnik kołodziejski w Frysztacie na Śląsku austriackim.

36. Józef Rak z Wilczysk (pow. Gorlice). Pracuje w Zakładzie jako pomocnik.

37. Paweł Zieleń z Korzenny (pow. Grybów). Pracuje w domu i po dworach.

W zawodzie stolarskim.

Szkoła stolarska w Stanisławowie. I tu podajemy sam spis ukończonych uczniów dla scharakteryzowania, jak się dalej w życiu praktycznym kierują.

1. Franciszek Flisowski ze Stanisławowa. Odbywa służbę wojskową. Po ukończeniu szkoły pracował w kilku większych pracowniach we Lwowie i w Krakowie z bardzo dobrem powodzeniem, następnie był nauczycielem w Zakładzie hr. Skarbka w Drohowyżu.

2. Józef Łysiuk z Knihinina. Jest przodownikiem do nauki stolarstwa przy szkole stanisławowskiej.

3. Józef Riegl ze Stanisławowa. Po ukończeniu nauki w Muzeum technologicznym we Wiedniu jest od 1/9 1897 werkmistrzem przy szkole stanisławowskiej.

4. Kazimierz Stefanicki ze Stanisławowa. Zostaje pomocnikiem tokarskim w Stanisławowie, zarabia po 2 K. dziennie. Przez kilka poprzednich lat był rysownikiem przy kolei.

5. Karol Kupka z Krakowa. Prowadzi samoistny warsztat stolarski przy gazowni miejskiej w Krakowie z bardzo dobrem powodzeniem.

6. Eustachy Pawliczuk ze Stanisławowa. Jest pomocnikiem tokarskim przy warsztatach kolejowych w Stanisławowie zarabia 3 kor. dziennie.

7. Jan Kiernicki ze Lwowa. Pracował w kilku większych pracowniach we Lwowie, w r. 1899 otrzymał 400 K. zasiłku na założenie własnej pracowni w Stanisławowie, którą prowadził przez dwa lata, z powodu braku pieniędzy zmuszony był takową zwinąć. Niedawno zmarł.

8. Korneli Bojczuk z Knihinina. Pracuje jako tokarz przy warsztatach kolejowych w Stanisławowie.

9. Antoni Gudzio z Kałusza. Pracuje jako pomocnik stolarski przy warsztatach kolejowych w Stanisławowie.

10. Gustaw Waclawik ze Stanisławowa. Był tokarzem w Stanisławowie, w r. 1900 zmarł.

11. Stanisław Wojtych ze Stanisławowa. Pracował w kilku większych pracowniach w kraju i za granicą, od 1 stycznia 1902, po wysłużeniu przy wojsku, jest werkmistrzem przy fabryce mebli Thoneta w Nowym Radomsku (w Król. Polskiem) z płacą 80 rubli miesięcznie, wolne mieszkanie, opał i światło.

12. Michał Hrankowski z Czabarówki. Kształci się dalej w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie jako rzeźbiarz.

13. Witold Orzechowski z Jagielnicy. Pracował jako stolarz we Wiedniu, obecnie odbywa służbę wojskową.

14. Prokop Kuczerak z Nowicy. Pracuje we fabryce stolarskiej Ludwiga we Wiedniu, zarabia 4 kor. dziennie.

15. Stanisław Osak ze Stanisławowa. Jest pomocnikiem stolarskim u Kunaszowskiego (były uczeń l. p. 18.) w Stanisławowie.

16. Julian Riegl ze Stanisławowa. Otrzymał stypendyum z fundacji Wystawy rolniczej i kształcił się dalej w zawodzie tokarskim za granicą.

17. Walenty Dyrdziński z Przemyśla. Jest stolarzem przy warsztatach kolejowych w Stanisławowie.

18. Roman Kunaszowski ze Stanisławowa. Prowadzi własny warsztat stolarско-tokarski w Stanisławowie, wskutek braku funduszu z bardzo słabym powodzeniem.

19. Antoni Stokłosa ze Stanisławowa. Jest pomocnikiem stolarskim w Stanisławowie.

20. Paweł Turnus ze Stanisławowa. Ukończył naukę jako stolarz i pracował w warsztatach kopalni nafty w Schodnicy. Obecnie kształci w rzeźbiarstwie i jest

przy szkole a po b. r. szkolnym wstąpi na oddział rzeźbiarski do państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie.

21. Leon Wałachiewicz ze Stryja. Prowadzi własną pracownię stolarską w Stanisławowie z dobrym powodzeniem.

22. Józef Wojewódka z Bohorodczan. Jest pomocnikiem stolarskim u Wałachiewicza (l. p. 21).

23. Jan Łuceńko z Harklowej. Pracuje jako stolarz w Jaśle z bardzo dobrym powodzeniem.

24. Kazimierz Mazurowski z Knihinina. Jest tokarskim pomocnikiem w Stanisławowie.

25. Józef Ochman z Chlebowic. Jest pomocnikiem stolarskim u Wałachiewicza (l. p. 21).

26. Edward Sobolewski ze Stanisławowa. Kształci się dalej jako stolarz we Wiedniu.

W zawodzie ceramicznym.

Szkoła garncarska w Kołomyi. Ukończyło szkołę, czyto w charakterze uczniów zwyczajnych, czy nadzwyczajnych, 97. Z liczby tej: 6 umarło, 12 jest nieznanymi z miejsca pobytu i zatrudnienia, 14 zmieniło zawód, 3 służy przy wojsku, 4 jest czasowo bez zajęcia, 1 kształci się dalej w Krakowskiej Akademii Sztuk pięknych, a 57 pracuje w zawodzie.

Z liczby 57 pracujących w zawodzie, 15 pracuje we własnych pracowniach, przeważnie w kaflarstwie, 3 są kierownikami większych fabryk (2 w Galicyi, 1 w Królestwie polskim), 6 jest werkmistrzami i instruktorami.

30 pracuje jako czeladnicy w różnych fabrykach i warsztatach, głównie kaflarskich, 3 w szkole garncarskiej celem wydoskonalenia się w zawodzie.

Co do wynagrodzenia, to wynosi ono dla czeladników najmniej 12 K tygodniowo i dochodzi, szczególnie u stawiaczy pieców kaflowych podczas największego ruchu budowlanego, do 40, wyjątkowo do 50 K tygodniowo; wynagrodzenie werkmistrza 100 do 150 K miesięcznie, a wynagrodzenie kierownika fabryki 200 K i wyżej.

Wpływ wychowawców szkoły — pisze kierownik tejże — na przemysł ceramiczny w kraju, był do ostatnich czasów stosunkowo nieznaczny, a to głównie z powodu, że wychowawcy szkoły, wstępując po ukończeniu nauki do fabryk i warsztatów jako młodzi czeladnicy, byli podporządkowani właścicielowi warsztatu lub werkmistrzowi-rutyniście, którzy w gwałtowny sposób występowali przeciwko wszelkim nowościom i wszystkiemu, co jest „ze szkoły“. Jeśli dodamy do tego wrogie stanowisko, jakie wobec wychowawców szkoły zajęli ich starsi koledzy, współzawodnicy, rozumiejący, że wcześniej czy później wypadnie im wobec nowych sił ustąpić — to łatwo pojąć, w jak trudnych warunkach znajdowali się do ostatnich czasów wychowawcy szkoły, pracujący w pracowniach cudzych. Ci zaś z nich, którzy pozakładali własne pracownie, nie mając dostatecznych środków, prowadzą je na małą skalę, pracownie ich zatem mają znaczenie przeważnie lokalne.

Pomimo to stwierdzić należy, że kaflarstwo wzrost swój u nas w ostatnich latach zawdzięcza głównie wychowawcom szkoły, którzy albo pozakładali pracownie po miastach prowincjonalnych i wprowadzili piece kaflowe tam, gdzie ich nigdy przedtem nie było, albo znalazłszy się w znaczniejszej liczbie w pewnej fabryce, wywalczyli sobie odpowiednie stanowisko i wpłynęli na udoskonalenie produkcji.

Porównując wychowawców szkoły jako czeladników fabrycznych z ich współkolegami zawodowymi, należy stwierdzić, że jakkolwiek u wielu z nich, ze względu na młodociany wiek, brak doświadczenia życiowego i pewności siebie, to jednak na

ogół są znacznie inteligentniejsi, więcej wykształceni ogólnie i fachowo i trzeźwi, co wobec starszych kolegów bardzo korzystnie ich wyszczególnia. Wychowawcy szkoły są też dziś przez fabryki poszukiwani i zaczynają już zajmować w nich posady kierowników i wermistrzów.

Stanowisko społeczne wychowawców szkoły, którzy wśród pracowników tego samego, jak i innych zawodów, wyróżniają się korzystnie wykształceniem ogólnym, inteligencją i pewną ogładą towarzyską, da się określić jako tak pożądane u nas ogniwo między ciemnym na ogół stanem rękodzielniczym i mieszczanśkim, a inteligencją.

W zawodzie szewskim.

Szkoła szewska w Starym Sączu. W szkole tej w r. 1888 wyzwolonych było 7 uczniów, a mianowicie: 1. Faron Marceł, obecnie jest w Ostrawie za przykrawacza; 2. Kutak Andrzej, obecnie służy przy wojsku; 3. Waligóra Antoni, obecnie służy przy wojsku; 4. Hybel Piotr, 5. Opoka Stanisław, 6. Somber Wincenty i 7. Majewski Wiktor, wszyscy czterej pracują w szkole. Zarząd szkoły zostawił ich dla utrwalenia nauki i roboty, ale zamówieni są wszyscy do roboty do majstrów i w tych miesiącach mają jechać do Krakowa.

W roku 1889 wyzwolonych było 4, a to: 8. Orzechowski Jan, pracuje u majstra we Lwowie jako przykrawacz; 9. Olchawski Jan, pracuje u siebie; 10. Szewczyk Wojciech, pracuje u majstra w Nowym Sączu i 11. Podobiński Jan, pracuje jako przykrawacz we Wiedniu.

W roku 1900 wyzwolonych było 7 uczniów, a to: 12. Jaskółka Stanisław, pracuje u majstra w Nowym Sączu; 13. Wróbel Józef, pracuje jako przykrawacz u majstra w Nowym Sączu; 14. Wasylkiewicz Stanisław, pracuje u majstra we Lwowie; 15. Olsiewicz Stanisław, pracuje u majstra w Krakowie; 16. Rostocki Antoni, pracuje u majstra w Nowym Sączu; 17. Skalski Józef, pracuje u majstra w Nowym Sączu i 18. Pamuła Wincenty, pracuje u majstra w Krakowie.

W roku 1901 wyzwolonych było 5, a mianowicie: 19. Wojtyczko, pracuje jako przykrawacz w Krakowie; 20. Kalisz Jan, pracuje u majstra w Zakopanem; 21. Marmon Tomasz, pracuje u majstra w Nowym Sączu; 22. Wojtalik Antoni, pracuje u majstra jako przykrawacz we Lwowie i 23. Kowaliński Antoni, jest majstrem na siebie w Pruchniku.

Wypada tu nadmienić, iż każdy uczeń po wyzwolinach zwykle opuszcza szkołę, udając się za zarobkiem w różne strony kraju. Wszyscy z tutejszych wyzwolenców robią szewstwo. Taki młody czeladnik zwykle bierze u majstra jako przykrawacz 6 zł. tygodniowo i wikt, zaś pracując od sztuki zarabia 7 zł, a zdolny czeladnik i do 10 zł. tygodniowo.

Zarząd szkoły zauważył, iż pomimo tego, że w kraju mamy dosyć szewców, to jednakowo widocznym jest, iż braknie czeladzi uzdolnionej, gdyż prawie zawsze w tych miesiącach, gdzie jest koniec roku szkolnego, dostaje Zarząd pisemne zapytania od majstrów szewskich z różnych okolic kraju o wyzwolenców, a nawet w roku zeszłym przybyło dwóch majstrów osobiście, jeden z Przemyśla, drugi z Jasła, którzy chcieli przynajmniej ze sześciu do roboty zabrać.

W zawodzie tkackim.

Warsztat naukowy tkacki w Kosowie. Od roku 1882 do roku 1895 ukończyło naukę zawodową uczni 60, po ukrajowieniu szkoły 26, razem 36. Co do ich zajęcia i miejsca pobytu przedstawia się rzecz, jak następuje:

Po odtyciu 3-letniej nauki za granicą dwóch jest instruktorami krajowych warsztatów tkackich.

Jeden jest kierownikiem warsztatu tkackiego w Zakładzie karnym we Lwowie (z płacą 1.000 K, mundur i pomieszkanie).

Jeden jest przodownikiem w miejscowej szkole tkackiej.

Mają własne pracownie i trzymają czeladników 14, a mianowicie: Wołosz-
czuk w Zabłotowie, Baraniuk w Czortkowie, Babiak w Horodence, Morowyk w Śnia-
tynie, Burczak w Pistyniu, Hajtałowicz w Pistyniu, Steiner w Żabiem, Lettich w Ko-
sowie, Schiessel w Kosowie, Schauber w Kutach, Wandermann w Storożyniu (Bu-
kowina), Rosenkranz w Wyżnicy (Bukowina), Jägerman w Moskałowce i Finder
w Ruskiej Polanie na Węgrzech (komitat Marmarosch Szyget). Otrzymał on kilka
krosien ulepszonych z maszynkami Jacquarda od rządu węgierskiego.

Gospodarzami, a w wolnych chwilach zajmującymi się tkactwem jest 16,
pracują jako czeladnicy 13.

Porzucili zawód i są dyurnistami 3.

Porzucili zawód i są górnikami 2, służy przy wojsku 4, służy przy żandar-
meryi 1, umarło 2, zwaryował 1, nieznanymi z miejsca pobytu 26, razem 86. Liczba
nieznanych jest dlatego tak duża, że przed rokiem 1895 nie prowadzono żadnych za-
pisków, dotyczących ukończonych uczniów. Z tych 26 nieznanymi, (z wyjątkiem 3,
którzy z Kosowa wyjechali i zajmują się najprawdopodobniej tkactwem), wszyscy
porzucili zawód tkacki.

Na rachunek wpływu szkoły musimy zapisać również tych, którzy, wyuczyw-
szy się tkactwa u naszych uczni, założyli własne pracownie.

Roczną wartość produkcji naszych uczni i Towarzystwa tkackiego szacować
można najmniej na 142.000 K, a to w samym Kosowie 80.000 K, uczniów poza Ko-
sowem 50.000 K, Towarzystwa tkackiego 12 000 K, razem 142.000 K.

Pod wpływem Szkoły zaprowadzono w całej okolicy, bez wyjątku, grzebienie
stalowe i barda firmisowane, a do cieńszych robót także ulepszone lady. Krosien ule-
pszonych w tkactwie prostem zaprowadzić nie można, bo są do wyrobów grubych
zupełnie nie przydatne.

Oto charakterystyczne szczegóły oddziaływania niektórych szkół zawodowych
i ich uczniów na przemysł w kraju.

Do tego dołączyć należy jeszcze jedną uwagę. Szkoły zawodowe, oprócz
wpływu na ulepszenie i rozwój przemysłu drobnego i domowego, spełniają jeszcze
ogólną misję cywilizacyjną, są jednym ogniwem więcej wśród zakładów,
mających na celu szerzenie oświaty w kraju, na któremto polu mamy
jeszcze tak wiele do zdziałania.

IV. Dalsze starania o wykształcenie przemysłowców i podnoszenie przemysłu.

W dotychczasowym programie dalszych starań o wykształcenie przemysłow-
ców i podnoszenie przemysłu, miała Komisya na oku także tworzenie szkół rze-
mieślniczych w kraju. Obszernie sprawę tę omówiono już w sprawozdaniu za
rok 1899. Od tego czasu toczyły się rokowania z gminami w Przemyślu i Nowym
Sączu, lecz nie trafiły na grunt przychylny. Lecz i Rząd ze swej strony zajął w tej
sprawie stanowisko dość obojętne. W reskrypcie z d. 30. maja 1901 L. 7.607, udzie-
lonym Wydziałowi krajowemu odezwą Rady szkolnej krajowej z d. 20. czerwca 1901
L. 16.382, zastrzegł J. E. P. Minister wyznań i oświecenia, w porozumieniu z c. k. Mi-

nisterstwem skarbu i J. E. Ministrem dla Galicyi, aby szkoły rzemieślnicze nie były zakładami państwowymi, podobnie jak państwowe szkoły przemysłowe, lecz „aby je zakładano i administrowano jako krajowe zakłady naukowe“. Tak więc przeważny ciężar utrzymania szkół rzemieślniczych musiałby spaść na gminy i na kraj, a ze skarbu państwa (w myśl powołanego reskryptu) możnaby liczyć jedynie na zasiłki w wysokości 10.000 K rocznie dla szkół trzyklasowych, a po 8.000 K dla szkół dwuklasowych — i to pod warunkiem, że odpowiadałyby „w zupełności organizacji państwowych szkół rzemieślniczych“.

Odwróconą tedy została podstawa, na której Komisya rozpoczęła swe usiłowania o zakładanie szkół rzemieślniczych w kraju. Komisya pragnęła, ażeby do tworzenia szkół rzemieślniczych w Galicyi przystąpił c. k. Rząd jako do zakładów państwowych, i żeby dopiero w drugim rządzie przyczyniały się do tego kraj i gminy, jużto przez dostarczanie lokalu, opału, oświetlenia, obsługi, już to przez subwencję na potrzeby szkolne itp. Nadto nie sądziła Komisya, że szablon organizacji szkół rzemieślniczych, a więc ich program i plan nauki, ma być nietykalny, lecz owszem, że może być wedle potrzeb i stosunków kraju zmieniany. Odpowiedź ministerstwa, przeciwna pod obu tymi względami, nie zachęciła też Komisji do czynienia dalszych kroków w kierunku tworzenia szkół rzemieślniczych w Galicyi.

Do odłożenia, jeśli nie zupełnego usunięcia tej sprawy z porządku dziennego, przyczyniła się i ta okoliczność, że na ostatniem posiedzeniu (z d. 5. grudnia 1901) centralnej Komisji dla spraw szkolnictwa przemysłowego we Wiedniu, poddał Radca sekcyjny c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia dr. Adolf Müller, ujemnej krytyce istniejące dotąd w Austrii szkoły rzemieślnicze, sprawdził, że nie spełniły one tego zadania, jakiego się od nich spodziewano, że nie zadawają ludności, która na utrzymanie ich znaczne koszta ponosi, że zatem nastąpił zastój w dalszem ich zakładaniu, i że należy się w tworzeniu szkół rzemieślniczych wedle dotychczasowego programu organizacyjnego powstrzymać. Komisya centralna, wysłuchawszy takiego referatu c. k. Rady sekcyjnego, uchwaliła też, ażeby istniejące dotychczas szkoły rzemieślnicze w Austrii poddać na podstawie poczynionych doświadczeń gruntownej rewizji, a uchwała ta stała się i dla nas wskazówką, ażeby na razie wstrzymać się z zamiarami tworzenia szkół tej kategorii w Galicyi.

W sprawozdaniu za rok ubiegły uzasadniała Komisya potrzebę rozpoczęcia akcji, mającej na celu urządzenie wystaw terminatorskich i popieranie wykształcenia zawodowego w pracowniach prywatnych. Uwzględniając przedstawiony w tej sprawie wniosek, uchwalił Wysoki Sejm na posiedzeniu z d. 6. lipca 1901 rezolucję, wzywającą Rząd „o wyznaczenie pewnego ryczałtowego funduszu rocznego, któryby łącznie z zasiłkami funduszu krajowego mógł być użytym na urządzenie wystaw terminatorskich i subwencyonowanie wzorowych pracowni prywatnych za dobre udzielanie nauki zawodowej przyjmowanym do nich uczniom“.

Rezolucya ta została c. k. Rządowi przesłana, dotychczas wszakże nie udzielono Komisji żadnej odpowiedzi Rządu, któraby umożliwiła odpowiednie wdrożenie dalszej akcji w tym kierunku. Komisya zaznacza więc ponownie, że w urządzeniu wystaw terminatorskich i wspieraniu nauki zawodowej w pracowniach prywatnych, widzi dzielny środek podniesienia w kraju przemysłu rękodzielniczego, który w rozmaitych, ongi wysoko stojących gałęziach, podupada.

Komisya odczuwa również potrzebę popierania na szersze niż dotąd rozmiary kursów specjalnych, mających na celu kształcenie robotniczego personelu dla przemysłu wielkiego i kolejnictwa. Dotychczas odbywały się tylko w Krakowie, przy tamtejszej państwowej szkole przemysłowej, specjalne kursa dla obsługi-

jących maszyny i kotły parowe, oraz dla maszynistów, prowadzących lokomotywy. Kursa takie, zdaniem Komisji, powinny się także odbywać i we Lwowie. Zamieszcza też Komisja przy końcu wniosek, aby Wysoki Sejm udał się do c. k. Rządu, domagając się urządzenia tych kursów przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie.

Niemniej potrzebne są specjalne kursa dla kształcenia specjalnych sił pomocniczych dla urządzeń elektrotechnicznych. Wytwarzanie energii elektrycznej, czyto dla celów lokomocyi lub oświetlenia, czy też dla celów przemysłowych, staje się coraz większą potrzebą, a w braku specjalnych sił pomocniczych powoływani są obco krajowcy do prowadzenia i obsługi tych urządzeń. Komisja, odczuwając potrzebę, ażeby daną była krajowcom możliwość kształcenia się w zakresie elektrotechnicznym, zamieszcza przy końcu wniosek, domagając się, aby c. k. Rząd zorganizował przy szkołach państwowych we Lwowie i w Krakowie specjalne oddziały elektrotechniczne.

Żądanie tej treści postawił także w Komisji centralnej dla szkolnictwa przemysłowego we Wiedniu, na posiedzeniu z dnia 5 grudnia 1901, członek Komisji kraj. dla spraw przemysłowych i Wydziału krajowego, dr. Józef Wereszczyński.

We wnioskach końcowych pozwala sobie wreszcie Komisja kraj. dla spraw przemysłowych przypomnieć traktowaną już od kilku lat sprawę założenia rządowej szkoły ślusarsko-mechanicznej w Tarnopolu, ważnej dla całego Podola galicyjskiej, co do której c. k. Ministerstwo wyznań i oświecenia nie powzięło dotychczas ostatecznej decyzji.

Co do popierania przemysłu krajowego w ogóle, biorąc powód z okólnika c. k. Ministerstwa handlu z d. 15 października 1901 L. 48062, zalecającego dawanie pierwszeństwa wyrobom rodzimego przemysłu przed fabrykatami obcymi w ogóle, przedstawiła Komisja Wydziałowi krajowemu konieczność ponownego wydania okólnika chroniącego przemysł krajowy. Okólnik tego rodzaju był już raz na wniosek Komisji przez Wydział krajowy pod d. 8 stycznia 1895 L. 70-972/94 wydanym. Obecnie idzie o to, ażeby polecenia, względnie zalecenia co do dawania pierwszeństwa wyrobom przemysłu krajowego przed obcymi, były całkiem ściśle sformułowane. Komisja przedstawiła też potrzebę, ażeby: 1) wezwane zostały okólnikiem wszystkie zarządy i zakłady, podlegające Wydziałowi krajowemu, a mianowicie szpitale, komitety i urzędnicy, zarządzający z ramienia Wydziału krajowego budową kolei i dróg, robotami melioracyjnymi, sprawami żandarmeryi, zaopatrujący biura Wydziału krajowego w potrzebne dla nich artykuły i zarządzający gmachem sejmowym, wreszcie zarządy krajowych szkół przemysłowych i rolniczych przedsiębiorstwa subwencyonowane itp., ażeby przy zaspokajaniu swych potrzeb dawały bez względu na pierwszeństwo wyrobom krajowego przemysłu, a w razie niemożności zaspokajania ich w kraju, wyrobom innych prowincyi austriackich, jeśli przy warunkach równej jakości nie ma żadnych, lub tylko nieznaczne różnice w cenie, w wypadkach zaś, gdzie ani krajowy ani austriacki przemysł nie może potrzeb zaspokoić, przedstawiały Wydziałowi krajowemu załatwienie sprawy do rozstrzygnięcia; 2) ażeby Wydział krajowy zalecił ponownie gminom i Wydziałom Rad powiatowych zaopatrywanie swych potrzeb w pierwszym rzędzie wyrobami krajowymi, a gdyby tych nie było, wyrobami austriackiego przemysłu, i tylko w ostateczności uciekanie się do wyrobów przemysłu zagranicznego.

Obok opieki nad przemysłem krajowym nie spuszcza z oka Komisja starań o podniesienie wykształcenia handlowego i skoro tylko wyższa szkoła handlowa we Lwowie wyda odpowiednie siły do zajmowania posad nauczycielskich przy uzupełniających kursach handlowych, nie omieszka zastanowić się i przedstawić wnioski co do tworzenia takich kursów przy szkołach przemysłowych uzupełniają-

cych. Na razie, ażeby ułatwić młodzieży kształcenie się i uzyskiwanie świadectw kwalifikacyjnych dla instytucji finansowych, prosi Wysoki Sejm w końcowych swych wnioskach o uchwalenie rezolucji da c. k. Rządu, ażeby przy c. k. wyższej szkole handlowej we Lwowie — podobnie, jak to ma miejsce przy innych wyższych szkołach handlowych — utworzył t. z. jednoroczny kurs abiturjentów dla aspirantów bankowych i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie.

V. Pożyczki i zasiłki na cele przemysłowe.

Już na wstępie niniejszego sprawozdania, w zestawieniach cyfrowych za ubiegłe sześćdziesiąt lat, uwidoczniliśmy postęp w udzielaniu pożyczek na cele przemysłowe i we wzroście krajowego funduszu przemysłowego. Ze 124 pożyczek w ogólnej kwocie 803.857 K. w r. 1896, zamknęliśmy, ostatnie sześćdziesiąt lat ilością 141 pożyczek w kwocie niemal $1\frac{1}{2}$ razy tak wielkiej, t. j. 1,190.289 koron.

Sam fundusz przemysłowy, który w r. 1896 wynosił 1,055.129 K., wynosi już z końcem r. 1901, częścią w skutek dalszych dotacji, częścią przez przyrost z odsetek, 1,405.409. Przyrost własny, a to z odsetek od dłużników, z lokacji nadwyżek, z dywidend od stałych udziałów w przedsiębiorstwach i innych wpływów wynosił łącznie 318.603 51 K. Odliczywszy od tego podatki i koszta administracyjne w kwocie 24.058 56 K. i straty na pożyczkach 49.026 92 K., wynosi przyrost własny, za ubiegłe sześćdziesiąt lat, bez dalszych zasiłków z funduszu krajowego, 245.518 03 K.

W ciągu 14 lat, odkąd kraj. fundusz przemysłowy istnieje, obrócono nim w pożyczkach na rozmaite terminy dawanych 2 52 razy, uwzględniając zaś, że kapitał zakładowy wzrastał w ciągu lat ratami, przyjąć można obrót w ciągu lat 14 na przeszło czterokrotny.

Zaległości rat pożyczkowych wynoszą z końcem r. 1901, w stosunku do stanu kapitału pożyczkowego $5\cdot1\%$, w stosunku do udzielonych pożyczek $2\cdot01\%$. Wszystkie straty kapitału wypożyczonego wynoszą $3\cdot59\%$.

W ciągu r. 1901 przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu wnioski na udzielenie następujących pożyczek:

1. Związkwowi handlowo-przemysłowemu krawców katolickich w Krakowie, 20 000 K. na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwart. od 1. stycznia 1902 za odpowiednią poręką.
2. Tadeuszowi Sokulskiemu, właścicielowi pracowni rzeźbiarskiej we Lwowie, 5000 K. na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwart. od 1. lipca 1901 za odpowiednią poręką.
3. Karolowi Domiczkowi, właścicielowi zakładu elektrotechnicznego we Lwowie, 12.000 K. na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1 stycznia 1902 za odpowiednią poręką.
4. Janowi Słowickiemu, wytwórcy naczynia kamionkowego w Potyliczu, 2000 K. na 3% do zwrotu w 20 równych ratach kwartalnych od 1 stycznia 1902 za ubezpieczeniem hipotecznem.
5. Fabryce odlewniczej Dędrzeński, Kowalikowscy i Spka w Krakowie 30.000 K. na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1 stycznia 1903, za odpowiednią poręką.
6. Spółce wytwórczo-handlowej przyborów szkolnych we Lwowie 10.000 K. na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1 lipca 1902 za odpowiednią poręką.

7. Firmie Zajączek i Lankosz, właścicielom fabryki tkackiej w Kętach, 20.000 K. na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1 lipca 1902 za zabezpieczeniem hipotecznem.

8. Paulinie Mandlowej, producentce kilimów w Zarudziu pod Tarnopolem, 2000 K na 3%, do spłaty w 20 ratach kwartalnych od 1 lipca 1902 za odpowiednią poręką.

9. Michałowi Mięsowiczowi, zegarmistrzowi w Krośnie, na wyrób zegarów wieżowych, 5000 K na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1 lipca 1902 za odpowiednią poręką.

10. Henrykowi Weiserowi, współwłaścicielowi fabryki papieru w Sasowie, 30.000 K na 3%, do spłaty w 10 ratach półrocznych od 1 lipca 1902, za zabezpieczeniem hipotecznem.

11. Henrykowi Treterowi, fabrykantowi czekolady we Lwowie, 20.000 K na 3%, do spłaty w 40 ratach kwartalnych od 1 lipca 1902 za zabezpieczeniem hipotecznem.

12. Ludwice Dukalskiej, wytwórczyni krawatek we Lwowie, 1000 K na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1 lipca 1902 za odpowiednią poręką.

13. Hr. Stefanowi Komorowskiemu, właścicielowi koszykarni w Biline i Siekierzycach, 15 000 K na 3%, do spłaty w 12 równych ratach półrocznych począwszy od 1 lipca 1902 za zabezpieczeniem hipotecznem.

14. Stanisławowi Krukowi, stolarzowi we Lwowie, 10.000 K na 3%, do spłaty w 24 ratach kwartalnych od 1 stycznia 1903 za zabezpieczeniem hipotecznem.

15. Albertowi Wegnerowi, powroźnikowi w Stryju, 1600 K na 3%, spłacalne w 20 równych ratach kwartalnych od 1 lipca 1902 za odpowiednią poręką.

16. Fabryce maszyn firmy Peterseima w Krakowie, 30.000 K na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1 lipca 1902 za ubezpieczeniem hipotecznem.

17. Chrześcijańskiemu Towarzystwu składu drzewa majstrów stolarskich i bednarskich w Krakowie 14.000 K na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od chwili umorzenia dawniejszej pożyczki, za odpowiedniem ubezpieczeniem.

18. Wojeichowi Kosibie, właścicielowi pracowni ślusarskiej we Lwowie, na wyrób kas ogniotrwałych, 10.000 K na 3%, do spłaty w równych ratach kwartalnych od 1 października 1902 za ubezpieczeniem hipotecznem.

19. Feliksowi Zandlerowi, właścicielowi fabryki pieców kaflowych we Lwowie, na fabrykację pieców i naczyń majolikowych, 20.000 K na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1 października 1902 za ubezpieczeniem hipotecznem.

20. St. Sulikowskiemu i See, właścicielom fabryki wyrobów metalowych w Dębnikach pod Krakowem, 24 000 na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1 stycznia 1903, za odpowiedniem ubezpieczeniem.

W porównaniu z rokiem 1900 przedstawiono zatem o 7 przedsiębiorstw przemysłowych więcej do uwzględnienia, gdyż ilość zasługujących na uwzględnienie podań wzrasta znacznie. Zaporą wielką dla ważnej tej akcji popierania przemysłu krajowego stał się ubytek dotacji z funduszy krajowych dla funduszu przemysłowego i nie wprowadzenie jej do projektu preliminarza na r. 1902. To powoduje Komisją, że na czele swych końcowych wniosków dopomina się od Wysokiego Sejmu dalszego dotowania funduszu przemysłowego z funduszy krajowych kwotą poważniejszą, a co najmniej w wysokości 50 000 K na r. 1902.

Z funduszków, przeznaczonych na bezwrotne zasiłki, przedstawiono Wydziałowi krajowemu, aby zechciał udzielić:

A) Na ogólne cele przemysłowe.

1. T. J. Strużyńskiemu w Wilkes Barre w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej modele koszykarskie dla tamtejszych pracowników Polaków za 200 K.
2. Towarzystwu stolarskiemu w Kalwarii na zorganizowanie rachunkowości 600 K.
3. Wincentemu Piruckiemu, uczestnikowi majsterskiego kursu szewskiego w Kołomyi na ulepszenie pracowni szewskiej 100 K.
4. Jadwidze Szameit na ulepszenie pracowni krawieckiej 200 K.
5. Ks. Michałowi Czaczkowskiemu na pracownię ozdobnego naczynia w Toustem 800 K.
6. Zarządowi zimowej szkółki robót ręcznych w Czernichowie pod Krakowem 130 K.
7. Towarzystwu koszykarskiemu w Wiązownicy jako ulgę w niewłaściwie na rzecz państwa i kraju ściągniętych podatkach 600 K.
8. Komitetowi I Zjazdu przemysłowego w Krakowie 1200 K.
9. Komitetowi Biura sprawozdań w Krakowie na wprowadzenie produkcji kapeluszy słomianych szytych 600 K.
10. Pannie Emilii Pedynkowskiej, utrzymującej pracownię haftów artystycznych w Krakowie, 300 K.
11. Dyrekcji szkoły przemysłu artystycznego przy c. k. Muzeum dla sztuk i przemysłu we Wiedniu jako udział w utrzymaniu t. zw. *Mensa academica* ze względu na udział uczniów z Galicji 300 K.
12. Zarządowi szkoły chmielarskiej w Starem Siole na trzymiesięczną naukę koszykarstwa 230 K.
13. Michałowi Kuczko, b. przodownikowi szkoły koszykarskiej w Rudkach, na założenie własnego warsztatu 100 K.

B) Ukończonym uczniom szkół zawodowych na rozpoczęcie pracy zawodowej:

14. Władysławowi Rasiowi, tkaczowi w Korczyni, jeden zbędny warsztat tkacki ze szkoły tamtejszej.
15. Julianowi Czerwińskiemu, tkaczowi w Felsztynie, 50 K.
16. Michałowi Nochowi, tkaczowi z Krosna, 100 K.
17. Wojciechowi Wojtasowi, Stanisławowi Synowcowi, Janowi Krzysztoniowi, Józefowi Barszczowi, Władysławowi Gorczyńskiemu i Mikołajowi Wisłockiemu, wykształconym w szkole tkackiej w Gorlicach, po 80 K, łącznie 480 K.
18. Piotrowi Troszko i Józefowi Kubareńce, koszykarzom ze Strychaniec, po 40 K, łącznie 80 K.
19. Onufremu Furdyniowi, koszykarzowi w Bilince, 40 K.
20. Aleksandrowi Tabaczyszynowi i Józefowi Kozłowi, koszykarzom w Żurawnie, po 40 K, łącznie 80 K.
20. Józefowi Farmudze, Mikołajowi Gembaczowi, Dymitrowi Szewczukowi i Janowi Iwańczykowi, koszykarzom z Dżurowa, po 40 K, razem 160 K.
22. Antoniemu Wojtalikowi, Janowi Kaliszowi, Alojzemu Wojtyczce i Tomaszowi Marmonowi, wykształconym w szkole szewskiej w Starym Sączu po 20 K, łącznie 80 K.

23. Pięciu ukończonym uczniom szkoły szewskiej w Dobzycach po 20 K, łącznie 100 K.

24. Janowi i Andrzejowi Petryłom, kołodziejowi i kowalowi, wykształconym w szkole kołodziejkiej w Grybowie, na założenie wspólnego warsztatu w Siolkowej 450 K.

25. Ukończonym uczniom c. k. szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem, a to Stanisławowi Litakowi, cieśli 60 K, Mieczysławowi Płatkowi, Józefowi Rzepce i Konradowi Synowcowi, rzeźbiarzowi po 50 K, Tomaszowi Gutowi, stolarzowi 60 K, łącznie 270 K.

26. Ukończonym uczniom warsztatu naukowego zabawkarskiego w Jaworowie: Walentemu Podgórskiemu, Eustachemu Kwasowi, Mikołajowi Masiukowi, Ołeksie Horniakowi i Ilkowi Horniakowi łącznie 500 K.

27. Ukończonym uczniom szkoły kowalskiej w Sułkowicach Janowi Lisowskiemu, Rafałowi Bieli i Walentemu Stokłosie, łącznie 600 K.

Wykaz szczegółowy zasiłków stypendyjnych, udzielonych na rok **Aleg. VII.** rok 1900/901 — przedkłada się w załączeniu %.

VI. Obroty krajowego funduszu przemysłowego.

Rachunek krajowego funduszu przemysłowego za I. i II. półrocze 1901 przedstawia się jak następuje:

I. Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za I. półrocze 1901.

A.

Cyfry obrotowe funduszu przemysłowego za I. półrocze 1901.

Przychód.

Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 31 grudnia 1900	.	56.200 K.	— gr.
Spłaty pożyczek	.	88.960	" 87 "
Rachunek bieżący akcyj. garbarni w Rzeszowie	.	25.000	" — "
Pobrane odsetki od dłużników	.	13.504 K.	15 gr.
" " " lokacyi w Banku kraj.	.	207	" 89 "
" " " zwłoki	.	260	" 27 "
		<u>13.972</u>	" 31 "
		Razem .	184.133 K. 18 gr.

Rozchód.

Pożyczki wydane:

Grünspan Joachim.	.	20.000 K.	
Akcyj. garbarnia w Rzeszowie	.	100.000	"
Laska Franciszek	.	3 000	"
Dr. Ciesielski Teofil.	.	10.000	"
Tow. kapeluszników w Myślenicach	.	6.000	"
Koszta ogólne	.	<u>2.184</u>	" 48 "
Odpisy z poź. przez Bank kr. wydanych	.	1.248	" 70 "
Wypłata na rach. bież. garbarni w Rzeszowie	.	25.000	" — "
Stan lokacyi w Banku kraj. z 30. czerwca 1901	.	16.700	" — "
		<u>184.133</u>	K. 18 gr.
		Razem .	184.133 K. 18 gr.

B.**B i l a n s**

stałego funduszu przemysłowego z dniem 30. czerwca 1901.

Stan czynny.

Kapitał z pożyczek udzielonych:			
przemysłowi tkackiemu	29	. 186.954 K. 51 gr.	
„ skórnemu	10	. 158.510 „ 77 „	
„ drzewnemu	24	. 108.670 „ 08 „	
„ metalowemu	20	. 232.521 „ 85 „	
„ ceramicznemu	15	. 90.099 „ 12 „	
Innym gałęziom przemysłu	43	. 373.863 „ 99 „	1,150.620 K. 32 gr.
	<u>141</u>		
Udział w galic. akcyjnym Towarzystwie handlowem		25.000 „ — „	
„ w akcyjnej garbarni w Rzeszowie		50.000 „ — „	
„ w spółce komandytowej Bracia Muranyi, Stryjeński i Sp.		20.000 „ — „	
„ w akc. Tow. dla wyrob. tkackich i sukien. w Łańcucie		50.000 „ — „	
Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 30. czerwca 1901		16.700 „ — „	
		<u>Razem</u>	<u>1,312.320 K. 32 gr.</u>

Stan bierny.

Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego			
z dniem 1. Stycznia 1888	222.820 K. 16 gr.		
mniej odpisy z polecenia Wydziału krajowego	68.928 „ 64 „	153.891 K. 52 gr.	
Dotacya 13 rat z funduszu krajowego od roku 1887—1901		925.000 „ — „	
Przyrost dotacyi do dnia 30. czerwca 1901		233.428 „ 80 „	
		<u>Razem</u>	<u>1,312.320 K. 32 gr.</u>

C.**Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 30. czerwca 1901.**

Stan pożyczek z dniem 31. grudnia 1900	1,100.581 K. 19 gr.
Wydane pożyczki w I półroczu 1901.	139.000 „ — „
	<u>Razem</u>
	1,239.581 K. 19 gr.
Spląty pożyczek wynosiły	88.960 „ 87 „
	<u>Stan pożyczek z dniem 30. czerwca 1901</u>
	1,150.620 K. 32 gr.

II. Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za II. półrocze 1901.**A.****Cyfry obrotowe funduszu przemysłowego za II. półrocze 1901.****P r z y c h ó d.**

Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 30. czerwca 1901	16.700 K. — gr.
Spląty pożyczek	77.330 „ 77 „
	<u>Do przeniesienia</u>
	94.030 K. 77 gr.

	Z przeniesienia	94.030 K. 77 gr.
Pobrane odsetki: od dłużników	15.679 K. 17 gr.	
„ lokacyi w Banku kraj.	463 „ 37 „	
„ zwłoki	411 „ 68 „	16.554 „ 22 „
Dywidenda od udziału w akcji. Tow. tkackiem w Łańcucie		2.000 „ — „
Dotacya krajowa		75.000 „ — „
Wpływ na rach. bież. Weinberg & Müller		6.000 „ — „
	Razem	<u>193.584 K. 99 gr.</u>

Rozchód.

Pożyczki wydane:

Mandel Paulina	2.000 K. — gr.	
Domiczek Karol	12.000 „ — „	
Sokulski Tadeusz	5.000 „ — „	
Związek handl. krawców w Kra- kowie	30.000 „ — „	
Słowicki Jan	2 000 „ — „	
Fabryka chem. „Tlen“ we Lwowie	20.000 „ — „	
Kraj. Spółka wytwórczo-handlow. we Lwowie	10.000 „ — „	
Dukalska Ludwika	1.000 „ — „	
Treter Henryk	20.000 „ — „	
hr. Komorowski Stefan	15.000 „ — „	117.000 K. — gr.
Koszta ogólne		2.712 „ 14 „
Prowizya Banku kraj. za r. 1901		588 „ 88 „
Odpisy pożyczek przez Bank kraj. wydanych Tow. Łańcut.		3.164 „ 27 „
Stan lokacyi w Banku kraj. z dniem 31. grudnia 1901		70.120 „ — „
	Razem	<u>193.584 K. 99 gr.</u>

B.

B i l a n s

stałego funduszu przemysłowego z dniem 31. grudnia 1901.

Stan czynny.

Kapitał pożyczek udzielonych:

przemysłowi tkackiemu	28 .	175.565 K 13 gr.	
„ skórnemu	9 .	152.553 „ 17 „	
„ drzewnemu	22 .	103.683 „ 97 „	
„ metalowemu	20 .	231.783 „ 15 „	
„ keramicznemu	14 .	81.311 „ 97 „	
Innym gałęziom przemysłu	48 .	445.392 „ 16 „	1,190.289 K 55 gr.

141

Udział w gal. akcji. Tow. handlowem	25.000 „ — „
Udział w akcyjnej garbarni w Rzeszowie	50.000 „ — „
Udział w akc. Tow. dla wyrob. tkackich i sukien. w Łańcucie	50.000 „ — „
Udział w spółce komand. Bracia Muranyi, Stryjeński i Spka	20.000 „ — „
Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 31. grudnia 1901	70.120 „ — „
	<u>Razem</u>
	1,405.409 K 55 gr.

Stan bierny.

Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego		
z dniem 1. stycznia 1888	222.820 K 16 gr.	
mniej odpisy	68.928 „ 64 „	153.891 K 52 gr.
Dotacja krajowa 14 rat z funduszu kraj. od r. 1887—1901		1,000.000 „ — „
Rachunek bież. Weinberg & Mülller.		6.000 „ — „
Przyrost dotacyi po dzień 30. czerwca 1900		245.518 „ 03 „
Razem		1,405.409 K 55 gr.

C.

Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 31. grudnia 1901.

Stan pożyczek z dniem 31. czerwca 1901	1,150.620 K 32 gr.
Wydane pożyczki w II-giem półroczu 1901	117.000 „ — „
Razem	1,267.620 K 32 gr.
Spłaty pożyczek w II-giem półroczu 1901 wynosiły	77.330 „ 77 „
Stan pożyczek z dniem 30. czerwca 1901	1,190.289 K 55 gr.

VII. Preliminarz na rok 1902.

Al. VIII. Załączony tu % preliminarz na rok 1902 mieści w sobie pozycye uchwalone już przez Wydział krajowy. Preliminarz, przedłożony przez Komisję krajową dla spraw przemysłowych, wynosił łącznie 456.988 K, był zatem o 52.364 K wyższym od ostatecznej uchwały Wydziału krajowego. Główna różnica wynika stąd, że Wydział krajowy nie przyjął wniosku Komisji, aby przedłożyć Wysokiemu Sejmowi potrzebę dalszego dotowania kraj. funduszu przemysłowego kwotą 500.000 K w ciągu lat dziesięciu i wstawienie pierwszej raty w wysokości 50.000 K już do preliminarza na rok bieżący.

Powołując się na powyższe sprawozdanie, uprasza Komisya krajowa dla spraw przemysłowych, aby Wydział krajowy raczył przedstawić Wysokiemu Sejmowi następujące wnioski do uchwalenia:

- I. Sprawozdanie niniejsze przyjmuje się do wiadomości.
- II. Wzmacnia się krajowy fundusz przemysłowy dalszą dotacją przez wpłacenie doń z funduszków krajowych pół miliona koron w dziesięciu ratach rocznych po 50.000 koron i pierwszą ratę taką wprowadza się do budżetu krajowego na r. 1902.
- III. Ponawia się rezolucyę, uchwaloną na posiedzeniu Sejmu d. 6. lipca 1901, a domagającą się, ażeby c. k. Rząd w zamian za nieaktywowany dotąd oddział ceramiczny przy państwowej szkole przemysłowej i w miejsce krajowej szkoły garncarskiej w Kołomyi, któraby w takim razie została zwinięta, przystąpił do utworzenia wyższego zakładu naukowego dla przemysłu ceramicznego we Lwowie.
- IV. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy szkołach państwowych we Lwowie i Krakowie urządził specjalne oddziały elektrotechniczne.

V. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych, tudzież dla maszynistów kolejowych przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie.

VI. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy odpowiednim współudziale kraju przystąpił do urządzenia zawodowej szkoły ślusarsko-mechanicznej, z szczególnem uwzględnieniem maszyn i narzędzi rolniczych, w Tarnopolu, o którą to szkołę już od kilkunastu lat czynione są u Rządu zabiegi.

VII. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy c. k. wyższej szkole handlowej utworzył t. z. jednoroczny kurs abiturjentów dla aspirantów bankowych, i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie.

We Lwowie, dnia 10. czerwca 1902.

Dr. Józef Wereszczyński,

zastępca prezesa Kom. kraj. dla spraw przem. w r. 1901.

Juliusz Starkel,

sekretarz Kom. kraj. dla spraw przem.

Alegat I. do sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przem. za rok 1901.

W y k a z

kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w r. 1900/901.

(Według preliminarzy).

Liczba porząd.	Siedziba szkoły	Fundusze miejscowe					Subwencje				Razem	
		Gminy	Fundacye	Kasy oszczędn.	Tow. zaliczkowe	Opłaty szkolne	Inne fundusze	Rad powiatowych	Izb. handl. przem.	Funduszu krajow.		Skarbu państwa
		K	K	K	K	K	K	K	K	K		K
1	Biała	600	—	400	—	280	60	400	800	1.566	1.778	5.884
2	Bochnia	1.000	—	—	—	—	—	—	—	1.118	1.020	3.138
3	Brody	600	—	—	—	—	—	200	1.000	780	820	3.400
4	Brzeżany	400	—	—	—	—	—	300	—	1.094	996	2.790
5	Buczacz	400	—	—	—	—	100	400	—	1.200	1.000	3.100
6	Chrzanów	—	—	—	—	—	—	—	—	1.600	—	1.600
7	Drohobycz	600	—	50	20	—	—	300	—	2.036	1.244	4.250
8	Gorlice	400	—	—	300	—	—	400	300	1.034	786	3.220
9	Jarosław	500	—	—	—	—	—	400	—	1.310	1.110	3.320
10	Jasło	400	—	—	—	—	—	200	—	1.454	946	3.000
11	Kałuż	200	—	—	—	—	—	200	—	1.376	1.064	2.840
12	Kołomyja	1.006	480	—	—	—	—	300	—	1.046	968	3.800
13	Kraków na Kleparzu	1.987	16	—	—	—	—	—	—	1.987	1.836	5.826
14	„ w Ogr. angiel.	1.630	16	—	—	—	—	—	—	1.630	1.570	4.846
15	„ na Smoleńsku	1.356	16	—	—	—	—	—	—	1.356	1.308	4.036
16	„ na Kaźmieru	1.356	16	—	—	—	—	—	—	1.356	1.308	4.036
17	„ na Dajworze	1.313	16	—	—	—	—	—	—	1.313	1.394	4.036
18	Krosno	500	—	—	—	—	—	200	—	1.346	1.146	3.192
19	Łańcut	240	—	—	—	—	—	300	—	876	804	2.220
20	Lwów im. św. Anny	2.212	—	—	—	—	—	—	—	2.212	1.336	5.760
21	„ „ św. Anton.	1.721	—	—	—	—	—	—	—	1.721	1.308	4.750
22	„ „ Czackiego	1.703	—	—	—	—	—	—	—	1.704	1.300	4.707
23	„ „ Elżbiety	947	—	—	—	—	—	—	—	947	946	2.840
24	„ „ Konarskiego	1.325	—	—	—	—	—	—	—	1.326	1.336	3.987
25	„ „ św. Marcina	1.671	—	—	—	—	—	—	—	1.671	1.308	4.650
26	„ „ Mickiewicza	1.257	—	—	—	—	—	—	—	1.257	1.356	3.870
27	„ „ Piramowicza	947	—	—	—	—	—	—	—	947	946	2.840
28	„ „ Staszica	1.697	—	—	—	—	—	—	—	1.698	1.336	4.731
29	„ „ Bernst. izr.	—	2.700	—	—	—	200	—	—	1.376	1.024	5.300
30	Myślenice	400	—	—	—	—	—	400	—	1.084	750	2.634
31	Nowy Sącz	400	—	200	—	—	400	600	200	1.588	1.312	4.700
32	Nowy Targ	200	—	—	144	—	100	400	—	1.370	1.112	3.326
33	Przemysł śródmieście	600	—	—	—	—	—	600	—	1.102	1.174	3.476
34	„ na przedm. Lwows.	400	—	200	—	—	—	—	—	1.230	1.230	3.060
35	Podgórze	940	—	—	—	—	—	100	200	1.030	850	3.120
36	Rzeszów	280	300	80	—	—	—	200	200	1.120	1.170	3.350
37	Sambor	300	—	—	—	—	—	200	—	1.472	1.224	3.196
38	Sanok	1.092	—	—	—	—	—	—	—	876	1.052	3.020
39	Stanisławów	600	—	80	—	—	—	200	—	1.994	1.826	4.700
40	Stary Sącz	600	—	—	—	—	—	300	200	1.046	794	2.940
41	Sądowa Wisznia	100	—	—	—	—	400	100	—	1.000	1.100	2.700
42	Stryj	600	—	—	200	—	—	400	—	1.210	1.010	3.620
43	Tarnopol	800	—	—	—	—	—	200	200	1.164	1.042	3.406
44	Tarnów	800	—	300	—	—	—	400	300	1.234	906	3.946
45	Tarnobrzeg	200	—	—	—	—	200	400	—	830	800	2.430
46	Wadowice	800	—	400	—	—	—	200	—	1.068	868	3.336
47	Wieliczka	800	—	—	—	—	—	100	—	1.120	760	2.780
48	Złoczów	300	—	—	—	—	—	300	200	1.260	800	2.860
49	Zółkiew	600	—	—	—	—	—	400	—	974	774	2.748
50	Żywiec	400	—	—	—	—	—	200	200	1.680	1.352	3.832
	Razem	39.180	3.560	1.710	664	280	1.860	9.110	3.800	65.789	55.200	181.143

Frekwencya szkół przemysłowych zawodowych w r. 1900/1.

Liczba porząd.	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)					Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga	
		zwyczajnych w klasie				nadm. ucz. i zakł. subw.			Razem
		I	II	III	IV				
I. Dla wyrobów koszykarskich.									
1	Czerwona Wola, szk. koszykarska . . .	22	14	—	—	5	41	} w koszykarstwie	
2	Dźurów szk. koszyk.	6	3	—	—	9	18		
3	Niżniów (dawn. Strychańce) szk. koszyk.	4	10	—	—	6	20		
4	Rudki " "	11	11	—	—	—	22		
5	Siedlec " "	2	9	—	—	7	18		
6	Skołyszyn " "	8	1	8	—	2	19		
7	Wojśław " "	1	6	—	—	—	7		
8	Zator " "	5	2	—	—	2	9		
9	Wielowieś wędz. kurs. koszyk.	—	—	—	—	26	26		
10	Albigowa sub. prac. k.	—	—	—	—	32	32		
11	Bilinka (Siekierzyce) subw. prac. koszyk.	—	—	—	—	23	23		
12	Pohorce sub. prac. k.	—	—	—	—	12	12		
13	Zurawno " " "	—	—	—	—	6	6		253
II. Dla wyrobów kołodziejskich.									
14	Grybów szk. koł.	13	4	8	3	—	28	} w kołodziejstwie i ciesielstw.	
15	Grzymałów " "	8	6	2	4	—	20		
16	Kamionka str. " "	13	9	9	4	—	35		83
III. Dla wyrobów stolarskich									
17	Kalwarya szk. stol.	6	4	4	6	9	29	} w stolarstwie	
18	Stanisławów " "	21	12	7	9	12	61		90
IV. Dla zabawek z drzewa.									
19	Jaworów	15	6	—	—	5	26	} w zabawk. 26	
V. Dla wyrobów ceramicznych.									
20	Kołomyja szk. garnc.	3	3	5	—	5	16	} w przemyśle ceramicznym	
21	Podgórze kursa ker.	9	—	—	—	—	9		
22	Touste sub. prac. gar.	—	3	2	—	5	10		35
Do przeniesienia .		147	93	45	26	166	487	487	

Liczba porząd.	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)						Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga
		zwyčajnych w klasie				nadzwyczaj. i zakł. subw.	Razem		
		I	II	III	IV				
	Z przeniesienia .	147	93	45	26	166	487	487	
	VI. Dla wyrobów szewskich.								
23	Dobczyce szk. szew.	2	5	8	—	—	15	w szew- stwie	120
24	Stary Sącz " "	12	6	3	3	—	24		
25	Witków " "	11	9	5	7	—	32		
26	Kraków kursa majst.	—	—	—	—	29	29		
27	Lwów kurs szewstwa	—	—	—	—	20	20		
	VII. Dla wyrobów tkackich.								
28	Gliniany szk. tkacka	9	3	4	—	—	16	w tem 15 dziewcząt	w liczbie tej 2 u- czenice
29	Gorlice " "	5	3	1	—	—	9		
30	Korczyna " "	3	9	6	—	—	18		
31	Kosów " "	7	9	5	—	1	22		
32	Krosno " "	17	7	7	—	—	31		
33	Łańcut " "	8	2	8	—	—	18		
34	Rychwałd " "	6	5	—	—	—	11		
35	Wilamowice " "	7	7	4	—	3	21		
36	Rakszawa szk. sukien.	9	9	2	—	8	28		
37	Budzanów subw. pra- cownia tkacka . .	—	—	—	—	9	9		
38	Horodenka subwenc. pracownia tkacka .	—	—	—	—	6	6		
	VIII. Dla wyrobów koronkarskich.								
39	Kańczuga sz. koronk.	14	14	8	—	—	36	133	
40	Zakopane " "	14	10	9	—	21	54		
41	Bobowa " "	5	5	—	—	—	10		
42	Jaworów subw. pra- cownia koronkarska	4	7	14	—	8	33		
	IX. Dla wyrobów hafciarskich.								
43	Maków szk. hafc.	13	7	13	—	32	65	65	
	X. Dla wyrobów powroźniczych.								
44	Stryj sub. war. powr.	—	—	—	—	6	6	6	Przyjęci do- piero w je- sieni 1901.
	XI. Dla murarstwa.								
45	Sieniawa, kurs murar.	—	—	—	—	—	—	—	Nie był u- rządzony.
	Razem . .	293	220	142	36	309	1000	1000	

Alegat III. do sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przem. za r. 1901.

W y k a z

utrzymania szkół zawodowych w r. 1900/1901.

(Według preliminarzy).

Liczba porządk.	Nazwa zakładu	Fundusze miejscowe				Subwencje			Razem
		Gminy	Fund. i kasy oszczędn.	Zinnych źródeł miejsc.	Ze sprzedaży wyrobów	Rad powiatowych	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
		K	K	K	K	K	K	K	
1	Czerwona Wola, szk. koszyk.	—	—	—	2.800	400	2.000	2.000	7.200
2	Dźurów	—	—	—	1.800	300	850	940	3.890
3	Niżniów (dawn. Strychańce) „ „	132	—	—	2.200	400	1.068	1.400	5.200
4	Rudki „ „	—	—	—	3.200	610	1.042	1.200	6.052
5	Siedlec „ „	—	—	—	480	400	900	1.000	2.780
6	Skołyszyn „ „	—	—	—	3.600	—	1.680	1.600	6.880
7	Wojsław „ „	360	—	100	1.200	400	720	1.000	3.420
8	Zator „ „	—	—	—	2.240	200	960	1.200	4.960
9	Albigowa subw. „ „	—	—	—	—	—	600	—	600
10	Bilinka „ „	—	—	—	—	—	800	—	800
11	Pohorce „ „	—	—	—	—	—	600	—	600
12	Zurawno „ „	—	—	—	—	—	840	—	840
13	Grybów, szkoła kołodziejska	—	—	—	6.500	200	4.260	3.000	13.960
14	Grzymałów „ „	—	—	—	8.400	1.000	3.620	3.400	16.420
15	Kamionka str., szk. koł.-cies.	—	—	—	10.200	—	8.562	3.400	22.162
16	Kalwarya Zebr., szk. stolarska	—	—	—	2.000	—	6.760	3.000	11.760
17	Stanisławów „ „	1.600	200	—	6.000	200	8.192	2.600	18.792
18	Jaworów, szk. dla wyr. zab.	—	—	—	2.600	200	2.590	1.200	6.590
19	Kołomyja, szkoła garncarska	—	—	—	4.400	—	4.780	9.000	18.180
20	Podgórze, kursa ceramiczne	1.000	—	600	—	200	4.818	3.000	9.618
21	Dobczyce, szkoła szewska	—	—	—	1.900	200	3.140	900	6.140
22	Stary Sącz „ „	—	—	—	6.400	600	3.256	1.200	11.456
23	Witków „ „	—	—	—	2.400	—	3.520	1.600	7.520
24	Lwów i Kraków, kursa szewskie majsterskie	—	—	—	—	—	3.200	—	3.200
25	Gliniany, szkoła tkacka	240	—	—	—	100	3.052	2.400	5.792
26	Gorlice „ „	—	—	—	—	400	500	900	1.800
27	Korczyna „ „	—	—	—	—	—	2.160	1.440	3.600
28	Kosów „ „	80	—	—	—	300	2.576	1.500	4.456
29	Krosno „ „	—	—	—	800	400	9.120	8.000	18.320
30	Łańcut „ „	500	—	—	—	600	2.270	1.000	4.370
31	Rychwałd „ „	—	—	—	—	400	2.110	1.000	3.510
32	Wilamowice „ „	400	—	—	—	100	1.360	1.000	2.860
33	Budzanów subwen. „ „	—	—	—	—	—	800	—	800
34	Rakszawa „ „	—	—	50	—	1.000	9.842	6.000	16.892
35	Kańczuga, szk. koronkarska	48	—	—	2.400	200	1.722	1.200	5.570
36	Zakopane „ „	—	—	—	4.200	—	4.400	1.600	10.200
37	Bobowa „ „	—	—	—	500	200	780	800	2.280
38	Jaworów, sub. „ „	—	—	—	—	—	800	—	800
39	Przeworsk, prac. koronkars.	—	—	—	—	—	600	—	600
40	Maków, szkoła hafciarska	96	—	—	600	50	1.728	1.000	3.474
41	Stryj, sub. warsztat powroź.	—	—	—	—	—	600	—	600
	Razem . .	4.456	200	750	76.820	9.060	113.178	70.480	274.944

STATUT

KRAJOWEJ SZKOŁY ZAWODOWEJ KOŁODZIEJSKIEJ

w Tłumaczu,

wydany rozporządzeniem Wydziału krajowego dnia 14. lutego 1902 L. 11734/02
w porozumieniu z Komisją krajową dla spraw przemysłowych.

§. 1. Szkoła zawodowa w Tłumaczu jest zakładem krajowym, który ma na celu kształcić uczniów praktycznie w rzemiośle kołodziejskim i kowalskim tak, aby po ukończeniu nauki w tym zakładzie mogli samoistnie kołodziejstwo i kowalstwo uprawiać.

§. 2. Szczegółowy plan nauk tak praktycznych jak i teoretycznych dla zakładu tego wyda Wydział krajowy w porozumieniu z Komisją krajową dla spraw przemysłowych.

§. 3. Nauka trwać będzie 3 lata a przyjmowani do zakładu będą chłopcy w kraju urodzeni, z ukończonym 14-tym rokiem życia fizycznie odpowiednio rozwinięci, którzy z dobrym postępem ukończyli szkołę ludową lub którzy w obec komitetu zakładu złożą dowody, iż w inny sposób nabyli dostatecznej biegłości w przedmiotach, w ludowych szkołach udzielanych.

Uczeń może być przez rok czwarty dla lepszego wywyczenia się w swym zawodzie w zakładzie zatrzymany.

§. 4. Przyjmować do zakładu uczniów będzie komitet zakładowy, przy czem wolno mu będzie bez wymienienia powodów, poszczególnych podań nie uwzględniać.

§. 5. Po ukończeniu z dobrym postępem trzy- względnie czteroletniej nauki uczniowie otrzymywać będą świadectwa, które ich uprawniać będą do samoistnego prowadzenia rzemiosła. Świadectwa te wystawiać będzie komitet zakładu na drukach przez Wydział krajowy dostarczonych.

§. 6. Personal nauczycieli składać się będzie z kierownika zakładu tudzież z dwóch werkmistrzów kołodziejskiego i kowalskiego, którzy we wszystkich względach fachowych podlegać będą kierownikowi zakładu jako swemu przełożonemu.

Werkmistrzów tudzież nauczycieli pomocniczych dla przedmiotów teoretycznych jak rachunki, korespondencya przemysłowa, rysunki i t. p. mianuje Wydział krajowy na wniosek komitetu zakładowego.

§. 7. Językiem wykładowym i urzędowym zakładu będzie język polski.

§. 8. Zakładem zarządzać będzie komitet zakładowy.

W skład komitetu wchodzi:

a) Kurator zakładu jako przewodniczący.

b) Delegat Wydziału krajowego.

c) Delegat Wydziału powiat. Tłumackiego, który będzie zarazem zastępcą przewodniczącego.

d) Kierownik zakładu, ten ostatni z głosem doradczym.

Wszystkich członków komitetu mianuje Wydział krajowy a delegata sub. c) na wniosek Wydziału powiatowego.

Do ważności uchwał wystarczy obecność 3-ch członków komitetu.

§. 9. Zadaniem szkolnego komitetu jest:

- a) Przyjmować względnie wydalać uczni.
- b) Przestrzegać statutu i planu nauk przez Wydział krajowy nadanego.
- c) Uchylać preliminarze i przedkładać Wydziałowi krajowemu.
- d) Starać się o zamówienia i zbyt wyrobów.
- e) Przedkładać Wydziałowi krajowemu propozycje na mianowanie administratora, wermistrzów warsztatowych, nauczycieli pomocniczych tudzież na wymiar ich wynagrodzenia.

f) Ustanawiać wysokość wynagrodzeń dla uczniów za wykonane przez nich wyroby.

g) Przyjmować i oddalać pomocników warsztatowych tudzież służbę zakładu.

h) Wydawać zarządzenia dotyczące się podziału godzin nauki i pracy warsztatowej, wewnętrznej karność i porządku w zakładzie.

i) Przedkładać Wydziałowi krajowemu corocznie rachunki.

Posiedzenia komitetu odbywają się na zaproszenia kuratora względnie wicekuratora zakładu, przynajmniej raz na miesiąc.

§. 10. Zwierzchniczą władzą zakładu jest Wydział krajowy, względnie komisya krajowa dla spraw przemysłowych, której przysługuje prawo lustrować zakład przez swego delegata tak pod względem naukowym jak i administracyjnym.

§. 11. Fundusze na założenie i utrzymanie szkoły przemysłowej w Tłumaczu składają się:

a) Ze zobowiązania się Rady powiatowej Tłumackiej do stałej rocznej subwencji w kwocie 1.000 kor. płatnej począwszy od 1. stycznia 1902, przez cały czas istnienia tejsze szkoły w Tłumaczu.

Nadto Rada powiatowa Tłumacka własnym kosztem i na własnym gruncie wybudowała i na użytek dla tejsze szkoły przeznaczyła salę szkolną, kancelaryę zakładu, warsztaty o trzech oddziałach, skład na gotowe wyroby, suszarnie na materiały kołodziejskie tudzież skład na węgle.

Wszystkie te ubikacye, pozostając własnością Rady powiatowej Tłumackiej, zostają oddanemi w zarząd Wydziałowi krajowemu na cały czas istnienia zawodowej szkoły w Tłumaczu, a koszta konserwacyi tych budynków, koszta ubezpieczenia od ognia, wydatki na opał, oświetlenie, usługę, kominiarza, wreszcie podatki, gdyby jakie w przyszłości na szkołę nałożono, pokrywać będzie zakład z własnych funduszów.

Nadto postanawia się, że gdyby Wydział krajowy zapotrzebował reszty ubikacyi we wspomnianym budynku szkolnym istniejących t. j. mieszkania prywatnego złożonego z 3-ch pokoi i kuchni na I-szem piętrze, Wydział powiatowy obowiązany będzie je Wydziałowi krajowemu do użytku oddać za rocznem wynagrodzeniem w kwocie 520 koron.

b) Z subwencji skarbu Państwa, o ile ją Wydział krajowy dla zakładu u c. k. Rządu wyjedna.

c) Z dochodu ze sprzedaży wyrobów wykonanych w warstatach; wreszcie

d) ze subwencji krajowej, która wszystkie ewentualne niedobory z prowadzeniem szkoły połączone pokrywać będzie musiała, przyczem się postanawia, że kierownik, wermistrz i nauczyciele płace swoje będą bezpośrednio w Wydziale krajowym pobierali.

§. 12. Wewnętrznego urządzenia warsztatów, narzędzi, zapasów materiałów, tudzież środków naukowych dostarczać będzie własnym kosztem Wydział krajowy i wszystko to wraz z gotowymi wyrobami stanowić będzie inwentarz zakładu, którym wyłącznie Wydział krajowy jako swoją własnością będzie mógł rozporządzać, na ten wypadek, gdyby zakład przenieść lub zwinąć postanowił.

§. 13. Szczegółową instrukcję, normującą zakres działania kierownika zakładu, administratora tudzież wermistrzów warsztatowych, wyda dla zakładu Wydział krajowy.

§. 14. Ewentualne zmiany lub uzupełnienia niniejszego statutu wymagać będą uchwały komitetu zakładowego tudzież zatwierdzenia Wydziału krajowego.

Alegat V. do sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przemysł za r. 1901.

Sprawozdanie

z czynności krajowej ceramicznej Stacji doświadczalnej przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie za czas od 1 stycznia do 31. grudnia 1902.

W myśl statutu Stacji ceramicznej przedkładam :

I. Stacja jako zakład naukowy doświadczalny.

Słuchacze III. i IV. roku technologii chemicznej odbyli w myśl programu c. k. Szkoły politechnicznej ćwiczenia laboratoryjne z ceramiki w Stacji doświadczalnej pod kierunkiem moim i zwiedzili ze mną fabrykę pieców kaflowych na „Kastelówce“ i fabrykę dachówek felcowanych na Janowskim we Lwowie.

II. Stacja jako zakład do badania materiałów surowych i do popierania technicznemi orzeczeniami przemysłu ceramicznego i szkolnictwa garncarskiego.

a) Oprócz kształcenia słuchaczy techniki w ceramice, jest badanie materiałów surowych na ich przydatność przemysłową najważniejszym celem i zadaniem Stacji ceramicznej doświadczalnej i ten dział też najbardziej Stację ceramiczną zajmuje.

Jak rokrocznie, tak i w tym roku materiały zbadane, w załączniku pod 1) wykazane, pochodzą przeważnie od właścicieli obszarów dworskich dla założenia fabryk rurek drenowych dla celów melioracyjnych Natomiast Rady powiatowe, miasta, miasteczka i gminy wiejskie, mało korzystają ze Stacji ceramicznej. Majątki i „dobra“ gmin miejskich i wiejskich zyskałyby bardzo na wartości we wielu wypadkach, gdyby wykazało badanie Stacji ceramicznej przydatność glin i piasków z gruntów gminnych do celów przemysłowych ceramicznych, a w szczególności do cegielnictwa.

Budynki publiczne, jak: szkoły, kościoły, cerkwie, szpitale, koszary, budynki dla władz rządowych i autonomicznych, prędzej i łatwiej byłoby możliwem wybudować, gdyby powstały cegielnie miejskie i wiejskie, a to na skutek świadomości, że gliny tamtejsze są przydatne do cegielnictwa.

Zamierzona budowa dróg wodnych w kraju, wymagać będzie wielu fabryk rurek drenowych i cegieł. Drogi nowe i dojazdowe publiczne do dróg wodnych we wielu okolicach, gdzie brak żwiru i kamienia, wypadnie budować ze zendrówek.

Ludność robocza miejska i wiejska zyskałaby przez powstanie licznych cegielń publicznych zajęcie odpowiednie w miejscach swych siedzib i odpowiednie do jej stopnia wykształcenia.

Zakłady przemysłowe miałyby ułatwione zadanie do powstania. Miasta prędzejby się rozszerzały, a miasteczka i gminy wiejskie, dziś przeważnie drewniane lub lepienne, przeistaczałyby się tanio na murowane. Względ na drożyznę drzewa, który coraz bardziej daje się spostrzegać, dalej okoliczność, że tym sposobem zapobiegłoby się dalszym klęskom pożaru całych osad w naszym kraju, powinno spowodować gminy miejskie i wiejskie, spółki produkcyjne do zakładania cegielń. A ułatwionem to będzie, skoro gliny i piaski odnośnej miejscowości będą zbadane, czy one są przydatne do wyrobu cegieł zendrówek, dachówek i rurek drenowych. Sprawozdania Stacji ceramicznej dla Wysokiego Sejmu, zawierające rok rocznie wykazy zbadanych glin i piasków, świadczą, że na obszarach dworskich i gruntach prywatnych, z przeważnej liczby powiatów pochodzące, znajdują się gliny i piaski, przydatne dla cegielnictwa.

To powinno zachęcić gminy miejskie i wiejskie, by gliny i piaski z gruntów i „dóbr“ gminnych przesłać Stacji ceramicznej do badania, czy one są przydatne do wyrobu cegieł, zendrówek, dachówek i rurek drenowych.

Pomimo małego zainteresowania się Rad powiatowych, gmin miejskich i wiejskich sprawą cegielnictwa, niemniej pomimo zastoju w ostatnich latach przemysłu budowlanego we wielu miastach kraju, zwiększyła się w r. 1901 liczba glin i piasków, zbadanych na żądanie interesentów przez krajową ceramiczną Stację doświadczalną dla przemysłu ceramicznego, jak to okazuje n. p. zestawienie z 3 lat ostatnich.

Rok sprawozdania	Liczba glin zbadanych	Liczba piasków zbadanych	Liczba powiatów różnych, skąd materiały pochodzą	Liczba interesentów
1899	46	6	19	24
1900	36	7	13	15
1901	52	12	21	23

b) Dla fabryki pieców kaflowych na „Kastelówce“ we Lwowie sporządziłem przepisy techniczno-keramiczne do fabrykacji polew kolorowych nowych, mających tę dodatnią stronę, że wypalając się w dotychczasowej praktykowanej ciepłocie, nie nie ściekają z powierzchni kafli w piecu fabrycznym w wypaleniu.

c) Aby wyrób pieców majolikowych uczynić tańszym, sporządziłem nową paletę farb tanich, które w stosunku do dotychczasowych farb kosztują średnio tylko $\frac{1}{5}$ cen starych. Farby te nabywa fabryka pieców kaflowych na „Kastelówce“ i stosuje je fabrycznie do swych pieców kaflowych i kominków.

d) Zdrojowiska krajowe, jak: Krynica, Żegiestów, Szczawnica i t. d., używają równie jak w przeważnej części zdrojowiska zagraniczne do rozsyłki wód mineralnych flaszek szklanych, zamiast kamionkowych. Ponieważ gliny z Mirowa,

Grojca, Poręby-Żegoty, w powiecie chrzanowskim, i gliny z Potylicz i Siedlisk w powiecie rawskim są przydatne, jak wykazały badania Stacyi ceramicznej, do kamionek na wody mineralne, — przeto zadaniem Stacyi ceramicznej było, wyrób flaszek kamionkowych uczynić tak tanim, by mogły ceną współzawodniczyć z flaszami szklanymi. W tym celu wprowadzam nowe kształty dla flaszek kamionkowych, które umożliwiają wypalanie ich w piecu, zamiast jak dotychczas w osłonach (kapslach) w stosach pionowych.

Sposobem tym spodziewam się wyrób flaszek kamionkowych uczynić do tyla tanim, że uchyli dla wód mineralnych używanie flaszek szklanych.

Zyskałyby na tem zakłady fabryczne krajowe, zdrojowiska i publiczność. Zaletą bowiem flaszek kamionkowych jest, że one wodę mineralną utrzymują dłużej w stanie zimnym i uniemożliwiają rozkładczy wpływ światła na wodę. Woda mineralna przeto dłużej utrzymuje się w kamionce w stanie dobrym, niż we flasce szklanej.

e) Wydziałowi krajowemu, zakładom przemysłowym i stronom prywatnym, udzielała Stacya ceramiczna wyjaśnień fachowych.

f) Oprócz badań materyałów dla celów naukowych, czynią obecnie szereg doświadczeń nad zastąpieniem dotychczasowych pobiałek i emalii białej innymi, korzystniejszymi dla przemysłu ceramicznego.

Edmund Krzen,

inż. kierownik Stacyi ceramicznej doświadczalnej.

Załącznik do punktu a) sprawozdania kraj. ceramicznej Stacji doświadczalnej.

Wykaz

glin i piasków z oznaczeniem ich przydatności do celów ceramicznych przemysłowych za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1901, zbadanych przez kraj. keram. Stację doświadczalną przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie.

Liczba porządk.	Piasek, glina pochodzi:		Piasek do celów keram.		Liczba glin	Czy glina ta przydatna na											Uwagi			
	Gmina	Powiat	przydatny	nieprzydatny		ceglę	dachówki zwykłe	dachówki felcowane	rurki dronowe	piece kałowe	wyroby cementu zwykłego	fajans emaliowany	ceglę	wyroby ogniotrwałe	naczynie kamionk.	inne ogniopotrwałe		Przydatny do schudzenia glin twardych	nieprzydatny do schudzenia glin twardych	wyroby ceramiczne
1	Bararów (obszar dwor.)	Buczacz			1														1	Znak: „1“ zastępuje słowo „tak“.
2	Bilcze złote	Borszczów			1	1														
3	„	„			1	1			1											
3	Budamierz	„			3	1														
4	Dunajów	Przemysły			1	1														
	„	„			1	1			1											
	„	„			1	1														
	„	„			1	1														
	„	„	5	1																
5	Jodłówka	Jarosław			1	1														
6	Kadłubiska	Brody			1	1														
7	Kliszów	Mielec			1	1	1		1											
8	Leśniowice	Lwów			1	1	1	1	1	1										
9	Łakta górna	Bochnia			2	1	1		1	1										
10	Nozdrzec	Brzozów			1	1														
11	Radłów	Brzesko			1	1	1	1	1	1	1									Warunkowo.
	„	„	1	1																
12	Rzemień	Mielec			2	1	1	1	1	1	1									
	„	„	2	1																
13	Siedliska	Jaworów			1	1														
14	Sobniów	Jaśło			3	1	1	1	1	1	1									I do wyrobu zendrówek.
	„	„			1	1														
15	Straszęcin	Ropczyce			1	1														Warunkowo.
	„	„			1	1	1		1	1										
16	Siedliska Bog.	Jaśło			1	1			1	1										
	„	„			1	1														
	„	„	2	1																
17	Szczucin	Przeworsk			1	1	1		1	1										
	„	„			1	1														
	„	„			1	1	1	1	1	1	1									
	„	„			2	1														
	„	„			3	1	1	1	1	1	1									
	„	„			1	1	1		1	1										
	„	„			1	1	1		1	1										
18	Truskawiec (osoba pr.)	Drohobycz			3	1	1		1	1										
19	Wietlin (obszar dwors.)	Jarosław			1	1	1		1											
	„	„			1	1														
	„	„	1	1																
20	Zakopane (Zwierz. gm.)	Nowy Targ			2	1														
21	Zapałów (obszar dwor.)	Cieszanów			2	1	1		1	1										Warunkowo.
	„	„	1	1																
22	Żeldec	Żółkiew			1	1														
	„	„			1	1														
23	Żyrawa	Żydaczów			1	1														
	„	„			1	1	1		1	1										
	„	„			1	1														
		Razem	12		52															

Nadto 2 gat. z tytułu do wyr. zendrówek.

Wszystko warunkowo.
I do wyrobu zendrówek.

Warunkowo.

Liczba porządkowa	Siedziba szkoły	Liczba uczniów ukończonych	Z liczby uczniów								Razem ubyło	
			u m a r i o	służą przy wojsku	nieznani z miejsca pobytu i zajęcia obecnego	porzucili zawód i są dziś						w innych zawodach
						zremieślnikami innych zawod.	pisarzami po urzędach	przy kolei	w handlu	nauczyciel. lud.		
I. Dla wyrobów koszykarskich.												
1	Czerwona Wola	327	17	12	63	—	—	—	—	—	18	110
2	Dźurów	36	2	4	4	—	—	—	—	—	—	10
3	Rudki	65	—	—	36	—	—	—	—	—	—	36
4	Skołyszyn	26	—	1	1	—	—	1	—	—	3	6
5	Strychańce (Niżniów)	10	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
6	Wojśław	32	—	—	5	—	—	—	—	—	21	26
7	Zator	13	2	1	—	—	—	—	—	—	6	9
II. Dla wyrobów kołodziejskich.												
8	Grybów	37	1	4	4	3	1	1	—	—	—	14
9	Grzymałów	59	—	7	12	—	—	—	—	—	—	19
10	Kamionka Strumiłowa	112	7	7	—	7	—	—	—	1	7	29
III. Dla wyrobów stolarskich.												
11	Kalwarya	12	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
12	Stanisławów	26	1	2	—	—	—	—	—	—	—	3
IV. Dla zabawek z drzewa.												
13	Jaworów	28	1	3	—	4	—	—	—	—	5	13
V. Dla wyrobów garncarskich.												
14	Kołomyja	97	6	3	12	—	—	—	—	—	18	39
VI. Dla wyrobów szewskich.												
15	Stary Sącz	23	—	2	—	—	—	—	—	—	—	2
16	Witków	50	6	6	—	—	1	—	—	—	2	15
VII. Dla wyrobów tkackich.												
17	Błażowa	52	3	—	5	4	—	—	—	—	3	15
18	Gliniany	85	5	5	38	—	—	—	—	—	10	58
19	Gorlice	15	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
20	Korczyn	58	3	4	11	—	—	—	—	—	3	21
21	Kosów	86	3	5	26	—	3	—	—	—	2	39
22	Krosno	92	3	13	15	—	—	—	—	—	—	31
23	Łańcut	37	—	2	2	—	2	—	—	—	3	9
24	Rychwałd	19	—	3	—	—	—	—	—	—	3	6
25	Wilamowice	108	4	1	—	8	1	3	4	1	25*)	47
26	Rakszawa, szkoła sukiennicza	51	1	6	11	—	—	—	—	—	3	21
VIII. Dla wyrobów koronkarskich.												
27	Zakopane	53	—	—	—	—	—	—	—	—	3	3
		1.609	66	91	245	26	8	5	4	2	137	584

owej dla spraw przemysłowych za rok 1901.

ów ukończonych								Łączna liczba		U w a g i	
pozostali w zawodzie								pozostałych w zawodzie	% wszystkich uczniów		
jako instrukt. i wekmistrze	jako przewodnicy i magazyńierowie w szkołach zawod.	jako samoistni przemysłowcy	jako pracowni- cy w warsztat. i fabrykach	na wyż. stud.	R a z e m						
					w kraju	za granicą	Łącznie				
23	25	26	143*)	—	202	15	217			*) wielu osiadłych na roli, którzy w zimie pracują dla Towarzystwa koszykarskiego.	
1	—	16	9	—	26	—	26	koszykar- skim	311		61.1
—	1	10	18	—	29	—	29				
—	—	2	18	—	19	1	20				
—	—	2	7	—	8	1	9				
—	—	4	2	—	6	—	6				
—	—	—	4	—	4	—	4				
—	2	2	19	—	13	10	23	kołodziej- skim	146		70.2
2	—	29*)	11	—	36	4	40				
—	—	10	71*)	—	78	5	83				*) między tymi i tacy, którzy obok rolnictwa trudnią się kołodziejstwem. *) w tem przemysłowcy domowi i pracownicy po warsztatach i fabrykach — prócz kołodziei, także bednarze i cieśle. Pracują tylko w związku ze szkołą.
—	1	3	7	—	10	1	11	stolarskim	34	92	
2	1	4	12	4	19	4	23				
—	—	—	15	—	15	—	15	zabawk.	15	53.6	
—	—	—	—	—	—	—	—	garncarsk.	58	59.8	
3	—	15	33	1	57	1	58				
—	—	2	19	—	19	2	21	szewskim	56	76.7	
—	—	10	25	—	35	—	35				
—	2	25	8	—	29	8	37	tkackim	355	58.9	
—	2	6	19	—	26	1	27				
—	—	—	12	2	10	4	14				
—	—	3	32	2	33	4	37				
3	1	30	13	—	44	3	47				
10	17	8	26	—	28	33	61				
1	2	—	25	—	17	11	28				
—	—	2	11	—	9	4	13				
5	—	5	51	—	54	7	61				
1	1	2	25	1	21	9	30				
3	2	—	—	—	—	—	—	koronkars.	50	94.4	
4	61	55	216	10	894	131	1.025	1.025	63.7		

Alegat VII. do Sprawozdania Komisji dla spraw przemysłowych za r. 1901.

W y k a z

zasilków stypendyjnych przedstawionych Wydziałowi krajowemu do udzielenia uczniom szkół przemysłowych i handlowych w roku szk. 1900/1901.

Liczba porządkowa	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Zakład w którym się stypendysta kształci	Wysokość zasiłku pieniężnego	
			miesięc	rocznie lub jednoraz.
			K	K
1	Ryczałt	Szkoła koszyk. w Dźurowie	—	600
2	"	" " " Rudkach	—	400
3	"	" " " Skołyshynie	—	1,400
4	"	" " Strychańcach wzgl. Niżniowie	—	500
5	"	" " " Zatorze	—	400
6	"	" kołodz. w Grzymałowie	—	800
7	"	" stolar. w Kalwaryi Z.	—	1,200
8	"	" zabawkar. w Jaworowie	—	500
9	"	" szewska w St. Sączu	—	600
10	"	" " " Witkowie N.	—	800
11	"	" tkacka w Glinianach	—	700
12	"	" " " Gorlicach	—	300
13	"	" " " Kosowie	—	700
14	"	" " " Łańcucie	—	600
15	"	" " " Rychwałdzie	—	400
16	"	" " " Wilamowicach	—	528
17	"	" hafciarska w Makowie	—	400
18	Gambal Tymoteusz		8	—
19	Rejda Józef		8	—
20	Świegut Jan		8	—
21	Święs Andrzej		8	—
22	Toraś Michał		8	—
23	Pattak Edward		6	—
24	Rysiewicz Franciszek		6	—
25	Tyrkiel Wojciech		6	—
26	Gambal Eliasz		6	—
27	Kogut Franciszek	Szkoła kołdziejska	6	—
28	Orzechowski Paweł	w Grybowie.	6	—
29	Zdebski Jan Władysław		6	—
30	Macheta Józef		6	—
31	Swół Józef		4	—
32	Wittek Ignacy		4	—
33	Gruca Wojciech		4	—
34	Igielski Piotr		4	—
35	Maciejowski Tadeusz		4	—
36	Gagola Wojciech		4	—
37	Gruca Piotr		4	—

Liczba porządkowa	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Zakład w którym się stypendysta kształci	Wysokość zasiłku pieniężnego	
			miesię cznie	rocznie lub je- dnoraz.
			K	K
38	Pudło Jan		4	—
39	Paciorek Stanisław		4	—
40	Suchan Władysław		4	—
41	Sekuła Stanisław		4	—
42	Tyrkiel Stanisław		4	—
43	Maksymowicz Stanisław		10	—
44	Melnik Piotr		10	—
45	Robak Paweł		8	—
46	Wickenhauser Karol		8	—
47	Terlecki Józef		8	—
48	Ostrówka Maciej		6	—
49	Schneider Jan		6	—
50	Ostrówka Franciszek		6	—
51	Barski Walenty		6	—
52	Horbacz Wasyl		4	—
53	Mysków Wasyl		4	—
54	Hładki Filip		4	—
55	Korolak Filip		4	—
56	Łuceńko Jan		12	—
57	Stolarczuk Paweł		10	—
58	Turnus Paweł		10	—
59	Mazurowski Kazmierz		8	—
60	Ochman Józef		8	—
61	Kostecki Władysław		8	—
62	Audykowski Julian		8	—
63	Pauzner Józef		8	—
64	Radziszewski Franciszek		8	—
65	Sierakowski Leon		8	—
66	Tymków Antoni		8	—
67	Wasyliszyn Szymon		8	—
68	Zapotoczny Piotr		8	—
69	Audykowski Ludwik		8	—
70	Łukaszewicz Mikołaj		8	—
71	Danyluk Leon		6	—
72	Dyszkant Jan		6	—
73	Jurek Hugo		6	—
74	Karczewski Mikołaj		6	—
75	Tkaczuk Teodor		6	—
76	Wieliczko Joachim		6	—
77	Jakubiszyn Wawrzyniec		15	—
78	Halibej Michał		15	—
79	Domański Władysław		10	—
80	Tumir Piotr		8	—
81	Oryszczuk Justyn		8	—
82	Turzański Jan		8	—
83	Piekalski Wincenty		8	—
84	Zaleski Józef		6	—
85	Moroziuk Michał		6	—
86	Karcz Jan		4	—
87	Michalik Józef		4	—
88	Stoch Franciszek		4	—
89	Żuławiński Andrzej		4	—
90	Mistarz Piotr		4	—

Liczba począdkowa	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Zakład w którym się stypendysta kształci	Wysokość zasiłku pieniężnego	
			miesię- cznie	rocznie lub je- dnoraz.
			K	K
91	Piech Stanisław		4	—
92	Płonka Józef		4	—
93	Widła Szczepan		4	—
94	Boczoń Ludwik	Szkoła szewska	2	—
95	Stolec Ludwik	w Dobczycach	2	—
96	Trzepacz Ignacy		2	—
97	Zieliński Jakób		2	—
98	Ryczałt		—	1.800
99	Róg Andrzej	Szkoła tkacka w Krośnie.	10	—
100	Kawalec Jan		10	—
101	Kozyra Jan		12	—
102	Mikulski Jacek		12	—
103	Piech Ludwik		12	—
104	Zień Jurko		12	—
105	Babiarz Antoni		10	—
106	Babiarz Józef		10	—
107	Świętoniowski Walenty	Szkoła sukiennicza	10	—
108	Tonia Roman	w Rakszawie	10	—
109	Noga Alojzy		9	—
110	Noga Karol		9	—
111	Sorocki Antoni		9	—
112	Dudek Jan		9	—
113	Ryczałt		—	112
114	Sikora Natalia		8	—
115	Krzyś Anna		4	—
116	Gromada Marya		4	—
117	Karpiel Rozalia		4	—
118	Młynarczyk Antonina	Szkoła koronkarska	4	—
119	Urbaś Karolina	w Zakopanem	4	—
120	Karpiel Marya		4	—
121	Gronikowska Marya		3	—
122	Roj Karolina		3	—
123	Król Zofia		3	—
124	Chudzikowski Karol		20	—
125	Garnowski Maciej		20	—
126	Harhala Andrzej		20	—
127	Gruszecki Franciszek		20	—
128	Hrankowski Michał		20	—
129	Pendiuk Józef		20	—
130	Richter Rudolf		20	—
131	Korohsy Cezar		16	—
132	Kaniak Józef		16	—
133	Malfait Władysław	Państwowa szkoła	16	—
134	Schmalenberg Antoni	przemysłowa we Lwowie	16	—
135	Jarkówna Marya		12	—
136	Rajchardówna Julia		12	—
137	Stefaniówna Marya		12	—
138	Zbarańska Michalina		12	—
139	Mrozowska Karolina		12	—
140	Kowalska Marya		12	—
141	Dudzińska Karolina		12	—
142	Bubesówna Katarzyna		12	—
143	Lewkowiczówna Albina		—	40

Liczba porządkowa	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Zakład w którym się stypendysta kształci	Wysokość zasiłku pieniężnego	
			miesię- cznie	rocznie lub je- dnoraz.
			K	K
144	Suchorzewska Wanda	Państw. szk. przem. we Lwowie	—	40
145	Ziedek Józef		30	—
146	Rutkowski Zygmunt		30	—
147	Krzyżanowski Jan		30	—
148	Starzyński Wiktor	Państwowa szkoła	30	—
149	Wyskoczyński Józef	przemysłowa w Krakowie	20	—
150	Wojtyga Józef		20	—
151	Przybyś Maryan		20	—
152	Kozłowski Stanisław		8	—
153	Piątek Władysław		8	—
154	Czerwień Piotr		6	—
155	Malec Mikołaj		6	—
156	Serek Bartłomiej		6	—
157	Smoluchowski Leon		6	—
158	Chudoba Franciszek		6	—
159	Daszkiewicz Włodzimierz		6	—
160	Kacer Władysław		6	—
161	Kwintowski Ludwik		6	—
162	Sutowski Józef		6	—
163	Synowiec Stanisław		6	—
164	Walas Józef		6	—
165	Weisło Wojciech	Zawodowa szkoła ślusarska	6	—
166	Zalejski Jan	w Świątnikach	6	—
167	Zimmerhackl Karol		6	—
168	Cholewa Stanisław		6	—
169	Górecki Jan		6	—
170	Grzywna Leon		6	—
171	Kozłowski Józef		6	—
172	Pabian Jędrzej		6	—
173	Panczyk Józef		6	—
174	Pręczonek Stanisław		6	—
175	Stec Jan		6	—
176	Sumera Wawrzyniec		6	—
177	Synowiec Józef		6	—
178	Tylek Józef		6	—
179	Wilkoż Jan		6	—
180	Gajda Stanisław		8	—
181	Kurczub Ignacy		6	—
182	Nawieśniak Jan		6	—
183	Paluch Tomasz		6	—
184	Kosik Julian		6	—
185	Wilk Antoni		6	—
186	Skilba Jan		6	—
187	Kobiałka Józef	Zawodowa szkoła przemysłu	6	—
188	Rykała Jan	drzewnego w Zakopanem	6	—
189	Dobosz Emil		6	—
190	Kisala Józef		6	—
191	Wilk Józef		6	—
192	Bochenek Aleksander		6	—
193	Kaliciński Ludwik		6	—
194	Graca Andrzej		6	—
195	Szal Józef		6	—
196	Mentel Wincenty		4	—

Liczba porządkowa	Nazwisko i imię stypendysty (stypendysty) lub ryczałt	Zakład w którym się stypendysta kształci	Wysokość zasiłku pieniężnego	
			miesię- cznie	rocznie lub je- dnoraz.
			K	K
197	Juśków Jan		4	—
198	Kwaśniewski Józef		4	—
199	Bachleđa Edward		4	—
200	Szandula Stanisław		4	—
201	Bulas Jan		4	—
202	Oleś Stanisław		4	—
203	Lachner Józef		4	—
204	Schiffer Franciszek		4	—
205	Mikulski Jan		4	—
206	Hoły Stanisław		4	—
207	Golonka Jakób		4	—
208	Kubit Władysław		4	—
209	Kuźniar Sebastian		4	—
210	Słonecki Izidor	Zawodowa szkoła przemysłu drzewnego w Zakopanem	4	—
211	Wolski Tomasz		4	—
212	Hoły Jan		4	—
213	Ustupski Walenty		4	—
214	Ler Karol		4	—
215	Budacki Marcin		4	—
216	Winczewski Antoni		4	—
217	Drewniak Jan		4	—
218	Studnicki Teofil		4	—
219	Majerczyk Józef		4	—
220	Rybka Franciszek		4	—
221	Bunda Jan		4	—
222	Malinowski Jan		4	—
223	Lesicki Józef		4	—
224	Kaliciński Józef		4	—
225	Duch Michał		6	—
226	Hryhorców Stefan		6	—
227	Michalecki Elias		6	—
228	Zołobajło Franciszek		6	—
229	Harmatiuk Maksymilian		6	—
230	Sawczuk Mikołaj		6	—
231	Tułacz Franciszek	Zawodowa szkoła przemysłu drzewnego w Kołomyi	6	—
232	Kołytk Semen		6	—
233	Malimon Michał		6	—
234	Michajluk Michał		6	—
235	Szczurko Paweł		6	—
236	Dutko Orest		6	—
237	Burak Onufry		6	—
238	Wisłocki Michał		6	—
239	Ryczałt	na internat	—	800
240	Ryczałt	Zawodowa szkoła kowalska w Sułkowicach	—	600
241	Cwieżewicz Teodor, cyzeler	C. k. Muzeum dla sztuk i przemysłu we Wiedniu	—	500
242	Brzega Wojciech, rzeźbiarz z Zakopanego	Na ukończenie studiów w Paryżu	—	700
243	Gizela Krużlewska	C. k. szkoła haftów artyst. we Wiedniu	—	200
244	Augustyna Karpińska	Na ukończenie nauki w szkole robótstw. Scholasty w Krakowie	—	100

Liczba porządkowa	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Zakład w którym się stypendysta kształci	Wysokość zasiłku pieniężnego	
			miesięcznie	rocznie lub jednoraz.
			K	K
245	Bazyli Kiziuk	W subwencyonowanej szkole koszykarskiej w Żurawnie		48
246	Julian Krupski	Na ukończenie nauki malarstwa dekoracyjnego w Monachium		600
247	Witold Tranda	Na kursie elektrotechnicznym w Frankfurcie		800
248	Józef Czuba	Oddział kamieniarski państw. szkoły przemysł. we Lwowie		120
249	Ignacy Łobos	C. k. Muzeum dla sztuk i przemysłu we Wiedniu	50	—
250	Stanisław Gałek	Malarstwo dekoracyjne, Paryż		700
251	Każmierz Krzyżanowski tkacz z Krosna	Na uzupełnienie nauki zawodowej za granicą		100
252	Antoni Malik	Kurs elektrotechniczny w Frankfurcie		600
253	Helena Brück	C. k. szkoła haftu artystycznego we Wiedniu		300

Stypendya handlowe.

254	Benedykt Wyszynski	Wyższa szkoła handlowa w Krakowie	50	
255	Wilhelm Mehoffer		50	
256	Jan Zaremba		50	
257	Tadeusz Ligęza		50	
258	Aleksander Bilikowski		30	
259	Dr. Jan Adamski	Na ukończenie studyów handlowych za granicą		600
260	Mieczysław Baranowski	C. k. Akademia handlowa w Gracu		600
261	Antoni Kretowicz			600

PRELIMINARZ

wydatków funduszu krajowego

na cele popierania przemysłu w kraju

na rok 1902.

(Rubryka XVI budżetu krajowego).

CZEŚĆ I.

PRELIMINARZE

poszczególnych zakładów.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

I. Biała Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie:
	1901	Zwy-	Nadzwyczajne		
	prelimi-	czajne	czajne		
	nowano	K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
b) z kasy oszczęd. w Białej	400	400	—	400	
— od cechu sukienniczego	60	—	—	—	
c) z Izby handlowo-prze-					
mysłowej w Krakowie	800	800	—	800	
d) z Rady powiatowej	400	400	—	400	
e) od Rządu	1.778	1.778	—	1.778	
f) z funduszu krajowego	1.566	1.626	—	1.626	
g) wkładki uczniów na przy-					
bory	280	280	—	280	
Razem	5.884	5.884	—	5.884	

Rozchód.

1. Płace;					
a) kierownictwo	900	900	—	900	Z tego przypada 300 K. za kierownictwo kursu handlowego.
b) nauka	4.384	4.384	—	4.384	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	360	360	—	360	
3. Wydatki administracyjne	240	240	—	240	
Razem	5.884	5.884	—	5.884	

2. Bochnia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	1.000	1.000	—	1.000	
b) od Rządu	1.020	1.020	—	1.020	
c) z funduszu krajowego	1.118	1.118	—	1.118	
Razem	3.138	3.138	—	3.138	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.138	2.138	—	2.138	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	400	400	—	400	
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	3.138	3.138	—	3.138	

3. Brody. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
	1901	Zwy-	Nadzw- czajne		
	prelimi- uowano	czajne	czajne		
		K o r o n y			
2. Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Izby handlowo-przem.	1.000	1.000	—	1.000	
d) od Rządu	820	930	—	930	
e) z funduszu krajowego	780	730	—	730	
Razem	3.400	3.460	—	3.460	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.560	2.560	—	2 560	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	320	380	—	380	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.400	3.460	—	3.460	

4. Brzeżany. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300
c) od Rządu	996	1.045	—	1.045
d) z funduszu krajowego	1.094	1.095	—	1.095
Razem	2.790	2.840	—	2.840

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	1.990	1.940	—	1.940	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	300	—	300	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	2.790	2.840	—	2.840	

5. Buczacz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne	Razem	
Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 30. listopada 1895. ad b) Na podstawie uchwały Rady powiatowej z dnia 29. lutego 1896. ad c) Na podstawie aktu fundacyjnego z dnia 3. grudnia 1895.
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Stowarzyszenia rze- mieślniczego	100	100	—	100	
d) od Izby handl. przemysł. e) od Rządu	—	200	—	200	
f) z funduszu krajowego	1.000	1.100	—	1.100	
	1.200	900	—	900	
Razem	3.100	3.100	—	3.100	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.336	2.336	—	2.336	
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	164	164	—	164	
Razem	3.100	3.100	—	3.100	

6. Chrzanów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	—	400	—	400	Gmina miasta Chrzanowa uchwała z dn. 4. października 1899 r. L. 5868 zobowiązała się dawać roczną subwencję w kwocie 400 K. i dostarczać lokalu, opału i oświetlenia (LW. 47126/00.) ad b) Rada pow. w Chrzanowie uchwała z dnia 8. stycznia 1900 r. L. 4227 zobowiązała się płacić roczną subwencję w kwocie 200 K. (LW. 47126/00). Kwotę 400 K. wstawił Wydział szkoły na podstawie uchwały rady powiatowej z dnia 31. stycznia 1901.
b) od Rady powiatowej	—	400	—	400	
c) od Izby handl. przemysł.	—	400	—	400	
d) od Tow. zaliczkowego	—	200	—	200	
e) od Rządu	—	1.294	—	1.294	
f) z funduszu krajowego	—	1.294	—	1.294	
Razem	—	3.988	—	3.988	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	—	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	—	2.688	—	2.688	
2. Środki naukowe	—	600	—	600	
3. Potrzeby kancelaryjne	—	300	—	300	
Razem	—	3.988	—	3.988	

7. Drohobycz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
	1901	Zwy-	Nadzw- yczajne		
	prelimi- nowano	czajne	yczajne		

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600	Gmina daje subwencyi 840 K. lecz z tej kwoty pokryte być muszą wydatki na opał i usługę, wynoszące około 200 K.
b) od Kasy oszczędności	50	50	—	50	
c) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
d) od Tow. zaliczkowego	20	20	—	20	
e) od Rządu	1.244	1.305	—	1.305	
f) z fundusz krajowego	2.036	1.405	—	1.405	
Razem	4.250	3.680	—	3.680	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.400	2.880	—	2.880	
2. Środki naukowe	300	250	—	250	Mniej wedle potrzeby.
3. Potrzeby kancelaryjne	150	150	—	150	
Razem	4.250	3.680	—	3.680	

8 Gorlice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	200	—	200	Od roku 1900 gmina obniżyła subwencyę z dotychczasowych 400 K. na 200 K. natomiast jednak corocznie czyni starania u Izby handl. o subwencyę w kwocie 300 K. (LW. 4634.01).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Tow. zaliczkowego	300	300	—	300	
d) od Izby handlowo-przem.	300	300	—	300	
e) od Rządu	786	1.035	—	1.035	
f) funduszu krajowego	1.034	1.035	—	1.035	
Razem	3.220	3.270	—	3.270	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.320	2.320	—	2.320	
2. Środki naukowe	400	450	—	450	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.220	3.270	—	3.270	

9. Jarosław. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	500	500	—	500
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od Rządu	1.110	1.300	—	1.300
d) z funduszu krajowego	1 310	1.120	—	1.120
Razem	3.320	3.320	—	3.320

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.400	2.400	—	2.400

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Środki naukowe	400	400	—	400
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120

Razem	3.320	3.320	—	3.320
-----------------	-------	-------	---	-------

10. Jasto. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Rady powiatowej	200	240	—	240
c) z Izby handl. przemysł	—	200	—	200
d) od Towarz. zaliczkow.	—	50	—	50
e) od Towarz. kredyt.	—	50	—	50
f) od Rządu	946	1.047	—	1.047
g) z funduszu krajowego	1.454	1.047	—	1.047
Razem	3.000	3.034	—	3 034

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.300	2.334	—	2.334

Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Środki naukowe	200	200	—	200
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100

Razem	3.000	3.034	—	3.034
-----------------	-------	-------	---	-------

II. Kałusz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
	1901	Zwy-	Nadzw-	Razem	
	prelimi-	czajne	yczajne		
	nowano	K o r o n y			

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od Rządu	1.064	1.164	—	1.164
d) z funduszu krajowego	1.376	1.164	—	1.164
Razem	2.840	2.728	—	2.728

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.160	2.048	—	2.048	
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	2.840	2.728	—	2.728	

12. Kołomyja. Szkoła przemysłowo-handlowa.

Przychód.

Subwencye:

a) z fund. rzemieślniczego odsetki od kap. 13.281.44 K.	480	664	—	664	W myśl uchwały Rady miasta z dnia 31. stycznia 1888. L. 404 gmina pokrywa niedobór, tudzież dostarcza lo-
b) od gminy	1.006	1.200	—	1.200	
c) od Rady powiatowej	300	300	—	300	kalu, opału, oświetlenia i usług.
d) od Rządu	968	1.430	—	1.430	
e) z funduszu krajowego	1.046	1.430	—	1.430	
Razem	3.800	5.024	—	5.024	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	Więcej z powodu utworzenia klas równorzędnych i wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.800	3.924	—	3.924	
2. Środki naukowe	300	400	—	400	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.800	5.024	—	5.024	

13. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Kleparzu.

Przychód.	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie:
	W roku 1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne K o r o n y		

Subwencye:

a) od gminy	1.987	2.310	—	2.310
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16
c) od Rządu	1.836	2.326	—	2.326
d) z funduszu krajowego	1.987	2.326	—	2.326
Razem	5.826	6.978	—	6.978

Dotowanie pięciu szkół uzup. przemy-
słowych w Krakowie, postawiono na
równi z przeważną częścią szkół prze-
mysłowych w kraju, t. j. że gmina,
rząd i kraj poza drobnymi datkami
z funduszu Dietla, przyczyniać się
mają do kosztów utrzymania ^{1/3} częścią
ogólnych wydatków a gmina ponadto
obowiązana jest dostarczać jeszcze
bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia
i usługi.

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nanka	4.990	5.840	—	5.840
2. Środki naukowe	256	350	—	350
3. Wydatki administracyjne	100	308	—	308
Razem	5.826	6.978	—	6.978

Więcej wedle potrzeby obliczonej na
podstawie ilości godzin.

Więcej wedle potrzeby.

14. Kraków. Szkoła przem. uzupeł. w Ogrodzie angielskim.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.630	1.336	—	1.336
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16
c) od Rządu	1.570	1.352	—	1.352
d) z funduszu krajowego	1.630	1.352	—	1.352
Razem	4.846	4.056	—	4.056

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	4.000	3.200	—	3.200
2. Środki naukowe	216	216	—	216
3. Wydatki administracyjne	150	160	—	160
Razem	4.846	4.056	—	4.056

Mniej wedle potrzeby obliczonej na
podstawie ilości godzin.

Więcej wedle potrzeby.

15. Kraków. Szkoła przem. uzupeł. na Smoleńsku.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne K o r o n' y	Nadzw- yczajne		
Subwencye:					
a) od gminy	1.356	1.336	—	1.336	
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16	
c) od Rządu	1.308	1.352	—	1.352	
d) z funduszu krajowego	1.356	1.352	—	1.352	
Razem	4.036	4.056	—	4.056	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.200	3.200	—	3.200	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	216	—	216	
3. Wydatki administracyjne	156	160	—	160	Wedle potrzeby.
Razem	4.036	4.056	—	4.056	

16 Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Kaźmierzu.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.356	1.336	—	1.336
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16
c) od Rządu	1.308	1.352	—	1.352
d) z funduszu krajowego	1.356	1.352	—	1.352
Razem	4.036	4.056	—	4.056

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.200	3.200	—	3.200	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	216	—	216	
3. Wydatki administracyjne	156	160	—	160	Wedle potrzeby.
Razem	4.036	4.056	—	4.056	

17. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Dajworze.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Uzasadnienie:
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	1.313	1.444	—	1.444
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16
c) od Rządu	1.394	1.458	—	1.458
d) z funduszu krajowego	1.313	1.458	—	1.458
Razem	4.036	4.376	—	4.376

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.200	3.520	—	3.520	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	216	—	216	
3. Wydatki administracyjne	156	160	—	160	Więcej wedle potrzeby.
Razem	4.036	4.376	—	4.376	

18. Krosno. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	500	500	—	500
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od Rządu	1.146	1.246	—	1.246
d) z funduszu krajowego	1.346	1.246	—	1.246
Razem	3.192	3.192	—	3.192

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.432	2.432	—	2.432	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	160	160	—	160	
Razem	3.192	3.192	—	3.192	

19. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Anny

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne	Razem	

Subwencye:

a) od gminy	2.212	1.920	—	1.920	Dotowanie dziewięciu szkół uzup. przemysł. we Lwowie postawiono na równi z przeważną częścią szkół przemysłowych w kraju t. j. że gmina, kraj i państwo przyczyniać się mają w $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów, a gmina nadto obowiązana jest dostarczać bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	1.336	1.920	—	1.920	
c) z funduszu krajowego	2.212	1.920	—	1.920	
Razem	5.760	5.760	—	5.760	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	4.480	4.480	—	4.480	
2. Środki naukowe	700	700	—	700	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	5.760	5.760	—	5.760	

20. Lwów. Szkoła przemysł. uzupełniająca im. św. Antoniego

Przychód.

Subwencye;

a) od gminy	1.721	1.583	—	1.583
b) od Rządu	1.308	1.583	—	1.583
c) z funduszu krajowego	1.721	1.584	—	1.584
Razem	4.750	4.750	—	4.750

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) od Rządu	3.490	3.490	—	3.490	
2. Środki naukowe	700	700	—	700	
3. Potrzeby kancelaryjne	80	80	—	80	
Razem	4.750	4.750	—	4.750	

21. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Czackiego.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne		

Subwencye:

a) od gminy	1.703	1.602	—	1.602	
b) od Rządu	1.300	1.602	—	1.602	
c) z funduszu krajowego	1.704	1.603	—	1.603	
Razem	4.707	4.807	—	4.807	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.547	3.547	—	3.547	

2. Środki naukowe	600	700	—	700	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	

Razem	4.707	4.807	—	4.807	
-----------------	-------	-------	---	-------	--

22. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Elżbiety.

Przychód

Subwencye:

a) od gminy	947	946	—	946	
b) od Rządu	946	947	—	947	
c) z funduszu krajowego	947	947	—	947	
Razem	2.840	2.840	—	2.840	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.840	1.840	—	1.840	

2. Środki naukowe	480	480	—	480	
3. Wydatki administracyjne	40	40	—	40	

Razem	2.840	2.840	—	2.840	
-----------------	-------	-------	---	-------	--

23. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Konarskiego.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Uzasadnienie:
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	1.325	1.329	—	1.329
b) od Rządu	1.336	1.329	—	1.329
c) z funduszu krajowego	1.326	1.329	—	1.329
Razem	3.987	3.987	—	3.987

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.747	2.747	—	2.747	
2. Środki naukowe	700	700	—	700	
3. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	3.987	3.987	—	3.987	

24. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Marcina.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.671	1.583	—	1.583
b) od Rządu	1.308	1.583	—	1.583
c) z funduszu krajowego	1.671	1.584	—	1.584
Razem	4.650	4.750	—	4.750

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.490	3.490	—	3.490	
2. Środki naukowe	600	700	—	700	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	4.650	4.750	—	4.750	

25. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełn. im. A. Mickiewicza.

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
		Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne		

Subwencye:

a) od gminy	1.257	1.290	—	1.290
b) od Rządu	1.356	1.290	—	1.290
c) z funduszu krajowego	1.257	1.290	—	1.290
Razem	3.870	3.870	—	3.870

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.830	2.830	—	2.830	
2. Środki naukowe	500	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	3.870	3.870	—	3.870	

26. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełn. im. Piramowicza.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	947	946	—	946
b) od Rządu	946	947	—	947
c) z funduszu krajowego	947	947	—	947
Razem	2.840	2.840	—	2.840

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.840	1.840	—	1.840	
2. Środki naukowe	480	480	—	480	
3. Wydatki administracyjne	40	40	—	40	
Razem	2.840	2.840	—	2.840	

27. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Staszica.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Uzasadnienie:
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	1.697	1.610	—	1.610
b) od Rządu	1.336	1.610	—	1.610
c) z funduszu krajowego	1.698	1.610	—	1.610
Razem	4.731	4.830	—	4.830

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.571	3.570	—	3.570	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	600	700	—	700	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	4.731	4.830	—	4.830	

28. Lwów. Izraelicka Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Bernsteina.

Przychód

Subwencye:

a) z fund. Marka Bernsteina	2.700	2.700	—	2.700
b) od zboru izraelickiego	200	200	—	200
c) od Rządu	1.024	900	—	900
d) z funduszu krajowego	1.576	900	—	900
Razem	5.300	4.700	—	4.700

Rozchód.

— Na pokrycie niedoboru r. 1900 300 — — —

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	
b) nauka	2.800	2.400	—	2.400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Lokal, opał i oświetlenie	900	900	—	900	
3. Usługa	150	150	—	150	
4. Środki naukowe	400	500	—	500	Więcej wedle potrzeby.
5. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	
Razem	5.300	4.700	—	4.700	

29. Łańcut. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	246	240	—	240	
b) od Rady powiatowej . . .	300	300	—	300	
c) od Rządu	804	922	—	922	
d) z funduszu krajowego . . .	876	922	—	922	
Razem	2.220	2.384	—	2.384	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	500	
b) nauka	1.780	1.784	—	1.784	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	—	200	—	200	Wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjna . . .	140	100	—	100	
Razem	2.220	2.384	—	2.384	

30. Myślenice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400	
b) z Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Rządu	750	814	—	814	
d) z funduszu krajowego	1.084	814	—	814	
Razem	2.634	2.428	—	2.428	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	1.854	1.728	—	1.728	Mniej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	300	200	—	200	Wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne . . .	80	100	—	100	
Razem	2.634	2.428	—	2.428	

31. Nowy Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Rady powiatowej	600	600	—	600
c) od Kasy oszczędności	200	200	—	200
d) od Dyrekcji c. k. kolei państwowej	400	400	—	400
e) od Rządu	1.312	1.450	—	1.450
f) z funduszu krajowego	1.588	1.450	—	1.450
g) od Izby handlowo-prze- mysłowej w Krakowie	200	200	—	200
Razem	4.700	4.700	—	4.700

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500
b) nauka	3.400	3.400	—	3.400
2. Środki naukowe	500	500	—	500
3. Wydatki administracyjne	300	300	—	300
Razem	4.700	4.700	—	4.700

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

32. Nowy Targ. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od Stow. przem. i rękodz.	100	100	—	100
d) od Tow. zaliczkowego	144	144	—	144
e) od Rządu	1.112	1.174	—	1.174
f) z funduszu krajowego	1.370	1.174	—	1.174
Razem	3.326	3.192	—	3.192

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.506	2.432	—	2.432
2. Środki naukowe	300	240	—	240
3. Potrzeby kancelaryjne	120	120	—	120
Razem	3.326	3.192	—	3.192

Mniej wedle potrzeby obliczone na podstawie ilości godzin.

Mniej wedle potrzeby.

33. Podgórze. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie:
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	940	956	—	956	Gmina zobowiązała się przyczynić subwencją w ogólności $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów utrzymania szkoły tudzież dostarczać lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rady pow. w Wieliczce	100	100	—	100	
c) z Izby handlowo - prze- mysłowej w Krakowie . .	200	200	—	200	
d) od Rządu	850	957	—	957	
e) z funduszków krajowych .	1.030	957	—	957	
Razem	3.120	3.170	—	3.170	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin. Więcej wedle potrzeby.
b) nauka	2.320	2.320	—	2.320	
2. Środki naukowe	300	350	—	350	
3. Wydatki administracyjne .	100	100	—	100	
Razem	3.120	3.170	—	3.170	

34. Przemysł Szkoła przemysłowa uzupełniająca w śródmieściu.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600
b) od Rady powiatowej . . .	600	600	—	600
c) od Rządu	1.174	1.139	—	1.139
d) z funduszu krajowego . . .	1.102	1.134	—	1.134
Razem	3.476	3.473	—	3.473

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.596	2.593	—	2.593	
2. Środki naukowe	320	320	—	320	
3. Wydatki administracyjne . .	80	80	—	80	
Razem	3.476	3.473	—	3.473	

35. Przemysł Szkoła przemysłowa uzupełn. na przedmieściu lwowskiem.

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
		Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne		

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Kasy oszczędności	200	200	—	200
c) od Rządu	1.230	1.294	—	1.294
d) z funduszu krajowego	1.230	1.294	—	1.294
Razem	3.060	3.188	—	3.188

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.260	2.388	—	2.388	
2. Środki naukowe	320	320	—	320	
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	3.060	3.188	—	3.188	

36. Rzeszów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	280	280	—	280	Oprócz tego kosztu usługi opatu i oświetlenia wynoszące około 200 K. ponosi gmina.
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności	80	80	—	80	
d) z fund. Towarnickiego	300	300	—	300	
e) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200	
f) od Rządu	1.170	1.243	—	1.243	
g) z funduszu krajowego	1.120	1.247	—	1.247	
Razem	3.350	3.550	—	3.550	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.410	2.410	—	2.410	
2. Środki naukowe	300	500	—	500	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	140	140	—	140	
Razem	3.350	3.550	—	3.550	

37. Sambor. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne	Razem	

Subwencye:

a) od Rady powiatowej	200	200	—	200	Gmina obowiązana jest do bezpłatnego dostarczenia lokalu, opału, oświetlenia i usługi, a nadto przyczynić się ma subwencya roczna w kwocie 200 K. (LW. 48.423/1890),
b) od gminy	300	300	—	300	
c) od Rządu	1.224	1.316	—	1.316	
d) z funduszu krajowego	1.472	1.316	—	1.316	
Razem	3.196	3.132	—	3.132	

Rozchód

1. Płace:

a) kierownictwo	520	520	—	520	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.296	2.227	—	2.227	
2. Środki naukowe	260	260	—	260	
3. Wydatki administracyjne	120	125	—	125	
Razem	3.196	3.132	—	3.132	

38. Sanok. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.092	738	—	738
b) od Rządu	1 052	1.151	—	1.151
c) z funduszu krajowego	876	1.151	—	1.151
Razem	3.020	3.040	—	3.040

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.240	2.240	—	2.240	
2. Środki naukowe	300	300	—	300	
3. Wydatki administracyjne	80	100	—	100	Więcej wedle potrzeby.
Razem	3.020	3.040	—	3.040	

39. Sądowa Wisznia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
		Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne		
Subwencye:					
a) od gminy	100	100	—	100	
b) od Rady powiatowej . .	100	100	—	100	
c) od Rządu	1.100	1.150	—	1.150	
d) z funduszu krajowego .	1.000	1.350	—	1.350	
— datek WP. Włodz. Stron- czaka za r. 1899 i 1900	400	—	—	—	
Razem . . .	2.700	2.700	—	2.700	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300	
b) nauka	2.180	2.180	—	2.180	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne . .	20	20	—	20	
Razem . . .	2.700	2.700	—	2.700	

40. Stanisławów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej . .	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności . .	80	200	—	200	
d) od Rządu	1.826	2.000	—	2.000	W myśl uchwały Rady powiatowej z dnia 14. października 1891 l. 1886 [LW. 45.870 91].
e) z funduszu krajowego .	1.994	2.000	—	2.000	
Razem . . .	4.700	5.000	—	5.000	

Rozchód.

1. Płace;

a) kierownictwo	600	600	—	600	
b) nauka	3.680	3.920	—	3.920	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	320	380	—	380	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne . .	100	100	—	100	
Razem . . .	4.700	5.000	—	5.000	

41. Stary Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne	Razem	
Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej w Nowym Sączu	300	300	—	300	
c) od Izby handlowo-prze- mysłowej w Krakowie	200	200	—	200	
d) od Rządu	794	891	—	891	
e) z funduszu krajowego	1.046	891	—	891	
Razem	2.940	2.882	—	2.882	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.100	2.042	—	2.042	
2. Środki naukowe	240	240	—	240	
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	2.940	2.882	—	2.882	

42. Stryj. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od Tow. zaliczkowego	200	200	—	200
d) od Zarz. e. k. kolei państw.	400	400	—	400
e) od Rządu	1.010	1.110	—	1.110
f) z funduszu krajowego	1.210	1.110	—	1.110
Razem	3.620	3.620	—	3.620

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.520	2.520	—	2.520	
2. Środki naukowe	500	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.620	3.620	—	3.620	

43. Tarnopol. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie:
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
Subwencye:					
a) od gminy	800	1.206	—	1.206	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Rządu	1.042	900	—	900	
d) z funduszu krajowego	1.164	900	—	900	
e) od Izby handl. w Brodach	200	200	—	200	
Razem	3.406	3.406	—	3.406	

Rozchód

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.606	2.606	—	2.606	
2 Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	3.406	3.406	—	3.406	

44. Tarnów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	800	800	—	800
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od Kasy oszczędności	300	300	—	300
d) od Izby handl.-przem.	300	300	—	300
e) od Rządu	906	1 070	—	1.070
f) z funduszu krajowego	1.234	1 070	—	1.070
Razem	3.940	3.940	—	3.940

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2 920	2.920	—	2.920	
2. Środki naukowe	300	300	—	300	
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.940	3.940	—	3.940	

45. Tarnobrzeg. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne	Razem	
Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	
b) od Rady powiatowej . .	400	400	—	400	
c) od JW. hr. Zdzisława Tarnowskiego	200	200	—	200	
d) od Rządu	800	845	—	845	
e) z funduszu krajowego .	830	785	—	785	
Razem	2 430	2.430	—	2 430	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	300	300	—	300	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	1.830	1.830	—	1.830	
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne .	100	100	—	100	
Razem	2.430	2.430	—	2.430	

46. Wadowice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.					
Subwencye:					
a) od gminy	800	800	—	800	
b) od Rady powiatowej .	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności .	400	400	—	400	
d) od Rządu	868	968	—	968	
e) z funduszu krajowego .	1.068	968	—	968	
Razem	3.336	3.336	—	3.336	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na pod- stawie ilości godzin.
b) nauka	2.636	2.636	—	2.636	
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne .	100	100	—	100	
Razem	3.336	3.336	—	3.336	

47. Wieliczka. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne K o r o n y	Razem	
Subwencye:					
a) od gminy	800	800	—	800	
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Rządu	760	940	—	940	
d) z funduszu krajowego	1.120	940	—	940	
Razem	2.780	2.780	—	2.780	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.080	2.080	—	2.080	Wedle potrzeby policzonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	2 780	2.780	—	2.780	

48. Złoczów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od Izby handlowej	200	200	—	200	
b) od gminy	300	300	—	300	
c) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
d) od Rządu	800	1.075	—	1.075	
e) z funduszu krajowego	1.260	1.075	—	1.075	
Razem	2.860	2.950	—	2.950	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.080	2.150	—	2.150	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	300	300	—	300	
3. Wydatki administracyjne	80	100	—	100	Więcej wedle potrzeby.
Razem	2.860	2.950	—	2.950	

49. Żółkiew. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
	1901 prelimi- nowano	Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne	Razem	
Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Rządu	774	874	—	874	
d) z funduszu krajowego	974	874	—	874	
Razem	2.748	2.748	—	2.748	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	300	300	—	300	Wedle potrzeby obliczonej na pod- stawie ilości godzin.
b) nauka	2.048	2.048	—	2.048	
2. Środki naukowe	260	260	—	260	
3. Potrzeby kancelaryjne	140	140	—	140	
Razem	2.748	2.748	—	2.748	

50. Żywiec. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.					
Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	Rada gminna uchwałą z dnia 29. listo- pada 1895 obowiązała się dostarczyć bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi tudzież przyczyniać się do kosztów utrzymania kwotą 400 Kor. rocznie [LW. 27.040/96].
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Izby handlowo-prze- mysłowej w Krakowie	200	200	—	200	ad b). Na mocy zobowiązania z dnia 28. lutego 1896 L. 239 [LW. 27.040/96].
d) od Rządu	1.352	1.210	—	1.210	
e) z funduszu krajowego	1.680	1.210	—	1.210	
Razem	3.832	3.220	—	3.220	
Rozchód.					
1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Mniej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.012	2.400	—	2.400	
2. Środki naukowe	300	300	—	300	
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.832	3.220	—	3.220	

II. Szkoły fachowe i warsztaty naukowe.

A. Szkoły dla wyrobów z drzewa i łożyny.

51. Czerwona Wola. Szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wyni- kłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
— Zapas kasowy z r. 1899	—	1.596	—	—	—	
— Zasiłek na zapomogi uczniów	—	1.200	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	2.800	1.593	2.600	—	2.600	
— Za sprzedany materiał	—	300	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400	
b) od c. k. Rządu	2.000	2.000	2.000	—	2.000	
c) z funduszków krajowych	2.000	2.000	2.400	—	2.400	Więcej z powodu koniecznej po- trzeby ze względu na rozwój szkoły.
Razem	7.200	9.089	7.400	—	7.400	

Rozchód.

1. Płace:						
a) nauczyciela	1.200	1.726	1.200	—	1.200	
b) kosztą nadzoru	300		300	—	300	
— Utrzymanie lokalu	—	122	—	—	—	Lokalu dostarcza bezpłatnie J. O. Książę Jerzy Czartoryski.
2. Opał	380	391	380	—	380	
3. Oświetlenie	100	74	100	—	100	
4. Far a, trzcina, gwoździe etc.	400	253	400	—	400	
5. Materiał surowy	1.800	1.113	1.600	—	1.600	
6. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	240	71	240	—	240	
7. Rozmaite inne wydatki	300	508	300	—	300	
8. Wynagrodzenie uczniów	1.600	719	1.200	—	1.200	
9. Wydatki kancelaryjne	80	53	80	—	80	
10. Na zapomogi uczniom i przy- bory dla abiturjentów	800	1.760	1.600	—	1.600	
Razem	7.200	6.790	7.400	—	7.400	

52. Rudki. Szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzwyc- zajne			
			K	o	r o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów . . .	3.200	3.921	4.000	—	4.000	Więcej z powodu wzrostu pro- dukcyi.	
2. Subwencye :							
a) na Rady powiatowej . . .	610	500	610	—	610	Wliczono tu dobrowolne zobowią- zania pp. Mieczysława Le- wickiego, hr. K. Lanckoroń- skiego, Ludwika br. Brückmana i Albina Rayskiego.	
b) od c. k. Rządu	1.200	800	1.200	—	1.200		
c) z funduszków krajowych . .	1.042	745	1.440	—	1.440	Więcej z powodu koniecznej por- trzeby podwyższenia płacy in- struktorowi i wstawienia kre- dytu na kulturę łożyny.	
Razem	6.052	5.966	7.250		7.250		

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor	1.200	1.200	1.440	—	1.440	Więcej z powodu rozwoju szkoły a temsamem większego zajęcia instruktora.
b) administrator	300	300	300	—	300	
c) nauczyciel rysunków i ra- chunkowości	240	—	240	—	240	
d) instruktorowi na koszt do- jazdu do Milezyc i Pohorzec	200	—	200	—	200	Instruktor będzie dojeżdżać i u- dzielać wskazówek, celem ule- pszenia tamtejszego przemysłu koszykarskiego.
2. Wynajem i utrzymanie lokalu	100	113	180	—	180	Lokalu dostarcza JW. hr. Felicya Fredrowa za rocznym czynszem 10 kor., a reszta wstawionego kredytu służy na utrzymanie lokalu.
3. Opał	240	287	240	—	240	
4. Oświetlenie	50	45	50	—	50	
5. Usługa	72	72	72	—	72	
6. Materiał	1.600	1.896	2.000	—	2.000	} Więcej z powodu zwiększonej produkcji jak poz. 1. doch.
7. Wynagrodzenie uczniów . . .	1.600	1.937	1.878	—	1.878	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200	6	200	—	200	
9. Wydatki kancelaryjne i por- torya	50	—	50	—	50	
10. Rozmaite inne wydatki . . .	200	110	200	—	200	
11. Na kulturę łożyny	—	—	200	—	200	Kredyt ten wstawia się na za- prowadzenie własnej kultury łożyny na ofiarowanym w tym celu obszarze przez JW. hr. Felicję Fredrową.
Razem	6.052	5.966	7.250		7.250	

53. Dynów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	o	z	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	300	—	300				
2. Subwencje:									
od gminy	—	—	—	—	—	Gmina zobowiązała się uchwałą rady z dnia 13. sierpnia 1899 l. 762 poz. IV. (LW. 74.677/901) do dostarczania przez lat 6. budynku, oświetlenia, opału i usługi.			
a) od Rady powiatowej	—	—	200	—	200	ad 2 a) Rada powiatowa uchwałą z dnia 25. czerwca 1900 zob- wiązała się dawać przez lat 6 po 200 K. rocznie.			
b) od c. k. Rządu	—	—	600	—	600				
c) z funduszków krajowych	—	—	2.130	—	2.130				
Razem	—	—	3.230	—	3.230				

Rozchód.

1. Płace:								
a) instruktor:								
α) płaca	1.080 K.							
β) dodat. na miesz.	200 „	—	—	1.280	—	1.280		
b) administrator		—	—	200	—	200		
2. Materiał		—	—	1.000	—	1.000		
3. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza		—	—	200	—	200		
4. Wynagrodzenie uczni.		—	—	400	—	400		
5. Rozmaite inne wydatki		—	—	150	—	150		
Razem		—	—	3.230	—	3.230		

54. Dżurów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	o	r	o	u	y	
1. Zesprzedaży wyrobów szkol- nych	1.800	1.577	1.800	—	1.800				
2. Subwencye:									
a) od Rady powiatowej	300	—	300	—	300				W myśl uchwały Rady powiato- wej w Śniatynie z dnia 24 marca 1892 (LW. 16.391/92), która oprócz 300 K. dostarcza pomieszczenia dla szkoły i po- mieszkania dla instruktora. Więcej głównie z powodu po- trzebnego kredytu na zapas materiałów.
b) od c. k. Rządu	940	1.000	1.000	—	1.000				
c) z funduszków krajowych	850	1.267	1.212	—	1.212				
Razem	3.890	3.844	4.312	—	4.312				

Rozchód.

1. Płace:									
Instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200				
2. Utrzymanie lokalu	100	114	150	—	150				Lokalu dostarcza bezpłatnie Wy- dział powiatowy, a wstawiony kredyt potrzebny jest na utrzy- manie lokalu.
3. Opał.	140	126	140	—	140				
4. Oświetlenie	40	27	50	—	50				} Według potrzeby.
5. Usługa	60	—	72	—	72				
6. Materiał	1.200	1.190	1.400	—	1.400				Więcej z powodu potrzebnych zapasów.
7. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	350	55	300	—	300				Mniej według potrzeby,
8. Rozmaite wydatki admini- stracyjne i kancelaryjne	200	125	200	—	200				
9. Wynagrodzenie uczniów	600	743	800	—	800				Więcej na podstawie wynikłości z r. 1900.
— Na pokrycie reszty kosztów utrzymania ubogich uczniów.	—	264	—	—	—				
Razem	3.890	3.844	4.312	—	4.312				

55. Jurków. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne					
			K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	600	—	600				
2. Subwencje:									
a) od Rady powiatowej . . .	—	—	600	—	600	W myśl zobowiązania Rady po- wiatowej z dnia 9. stycznia 1901 r. L. 5202/00 (LW. 61.443/01).			
b) od c. k. Rządu	—	—	600	—	600				
c) z funduszków krajowych . .	—	—	1.630	—	1.630				
Razem	—	—	3.430	—	3.430				

Rozchód.

1. Płace:									
a) instruktor fachowy	—	—	1.080	—	1.080				
b) administrator	—	—	200	—	200				
Lokal, opał, oświetlenie i u- sługa	—	—	—	—	—	Na mocy deklaracji z dnia 24. maja 1901 r. (LW. 61443/01) JW. Adam br. Marasse do- starczać ma bezpłatnie, lokalu, opału, oświetlenia i usługi.			
2. Materiał	—	—	1.200	—	1.200				
3. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	—	—	200	—	200				
4. Wynagrodzenie uczni	—	—	600	—	600				
5. Rozmaite inne wydatki	—	—	150	—	150				
Razem	—	—	3.430	—	3.430				

56. Siedlec. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	e	r	e	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	480	103	480	—	480				
2. Subwencye:									
a) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400				Rada powiatowa w Bochni u- chwała z dnia 14. lipca 1899
b) od c. k. Rządu ,	1.000	—	1.000	—	1.000				L. 1636 obowiązała się przez 6 lat dawać począwszy od r. 1900 corocznie na utrzymanie szkoły 400 K. (LW. 2.770/900).
c) z funduszków krajowych	900	1.550	1.000	—	1.000				Więcej z powodu potrzeby za- kupna maszyny do cięcia przci.
Razem	2.780	2.053	2 880	—	2.880				

Rozchód.

1. Płace:

a) Instruktor	960	760	960	—	960				
b) administrator	200	—	200	—	200				
— Lokal, opał, oświetlenie i usługa	—	—	—	—	—				Lokalu, opału, oświetlenia i usu- gi dostarcza bezpłatnie gmina, w myśl uchwały Rady gmini- nej z dnia 31. sierpnia 1896 (LW. 2.770/900).
2. Materiał	800	399	800	—	800				
3. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	100	426	300	—	300				Więcej z powodu potrzeby spr- wienia maszyny do cięcia przci.
4. Rozmaite wydatki admini- stracyjne i kancelaryjne	120	161	150	—	150				Więcej wedle rzeczywistej pa- trzeby.
5. Wynagrodzenie uczniów	600	—	470	—	470				Mniej wedle potrzeby.
Razem	2.780	1.746	2.880	—	2.880				

57. Skołyszyn. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	3.600	3.516	3.600	—	3.600				
— Chwilowa pożyczka	—	200	—	—	—				
2. Subwencye:									
— od Rady powiatowej	—	240	—	—	—				
a) od c. k. Rządu	1.600	1.000	1.600	—	1.600				
b) z funduszy krajowych	1.680	1.047	2.160	—	2.160				Więcej z powodu wstawienia kredytu na materiał zapasowy.
Razem	6.880	6.003	7.360	—	7.360				

Rozchód.

1. Płace:									
a) instruktor	1.080	960	1.080	—	1.080				
b) nauczyciel przedmiotów pomocn.	360	360	360	—	360				
e) administrator	240	240	240	—	240				
d) pomocnik instruktora	480	—	480	—	480				
— Wynajem lokalu	—	—	—	—	—				Szkoła mieści się w odstąpionym na ten cel budynku przez WP. Stanisława Klobasę.
2. Usługa	120	36	180	—	180				} Więcej wedle potrzeby.
3. Opła	160	16	200	—	200				
4. Oświetlenie	70	59	70	—	70				
5. Materiał	1.600	2.056	2.300	—	2.300				Więcej z powodu potrzeby materiału zapasowego.
6. Wynagrodzenie uczniów	2.000	1.557	1.600	—	1.600				Mniej na podstawie wynikłości za r. 1900.
7. Środki naukowe	100	82	100	—	100				
8. Uzupełnienie inwentarza	150	184	200	—	200				} Więcej wedle potrzeby.
9. Ubezpieczenie budynku i in- wentarza	120	71	150	—	150				
10. Rozmaite wydatki admini- stracyjne i kancelaryjne	400	382	400	—	400				
Razem	6.880	6.003	7.360	—	7.360				

58. Niżniów. Krajowa szkoła koszykarska (przeniesiona ze Stryhaniec).

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900 K o	Wniosek na rok 1902		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne r o	Nadzw- yczajne n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2.200	1.807	2.200	—	2.200	
— Rozmaite zwroty	—	1	—	—	—	
2. Subwencye:						
— od gminy	132	198	—	—	—	
a) od Rady powiatowej	400	400	500	—	500	Wydział powiatowy deklaracya z dnia 8. października 1901 r. L. 3228/00 (LW 71011/00) zobowiązał się dawać coroczną subwencye w kwocie 500 K. Więcej z powodu kosztów adaptacyi budynku.
b) od c. k. Rządu	1.400	900	1.400	—	1.400	
c) z funduszków krajowych	1.068	1.480	930	500	1.430	
Razem	5.200	4.786	5.030	500	5.530	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
b) administrator	300	300	300	—	300	
c) katecheta	100	100	100	—	100	
d) nauczyciel rachunków i ry- sunków	240		240	—	240	
2. Wynajem lokalu	—	500	—	500	500	Pomieszczenia dla szkoły do- starcza bezpłatnie WP. Jan Urbański. Wstawiony zaś kre- dyt służy jako I rata na po- krycie kosztów adaptacyi bu- dynku, gdyż rozp. do LW. 17114/01 przyrzeczono opłacać Wydziałowi pow. przez 6 lat po 500 K. rocznie za uloko- wanie szkoły. ad 3) Więcej z powodu obszer- niejszych ubikacyi aniżeli w Stryhanicach.
3. Opał	280	185	360	—	360	
4. Oświetlenie	60	44	60	—	60	
5. Usługa	80	29	80	—	80	
6. Materiał	1.400	998	1.400	—	1.400	
7. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	250	187	250	—	250	
8. Wynagrodzenie uczniów	800	942	800	—	800	
9. Rozmaite inne wypadki	240	301	240	—	240	
— Na założenie plantacyi łązy	250	—	—	—	—	
Razem	5.200	4.786	5.030	500	5.530	

59. Wielowieś. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900 K o	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne r o	Nadzw- yczajne n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	600	—	600	
2. Subwencye:						
a) od gminy	—	—	100	—	100	Gmina zobowiązała się uchwałą rady z dnia 25. marca 1901 dostarczać dla szkoły budynek z ogródkiem i drewnitną tudzież po 100 k. rocznie (LW 66.576 901.) ad 2 b) Wydział powiatowy uchwałą rady z dnia 27. marca 1901 (LW. 66.576 901) zobowiązał się na cały czas istnienia szkoły płacić na utrzymanie po 200 K. rocznie.
b) od Rady powiatowej	—	—	200	—	200	
od c. k. Rządu	—	—	—	—	—	
c) z funduszków krajowych	—	—	2.930	—	2.930	
Razem	—	—	3 830	—	3.830	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	—	—	1.400	—	1.400	
α) płaca 1.200 K.						
β) dod. na mieszk. 200 „						
b) administrator	—	—	200	—	200	
2. Dostawa opału i oświetlenie	—	—	100	—	100	JW. Zdzisław hr. Tarnowski zobowiązał się deklaracją z dnia 8. kwietnia 1901 dostarczać dla szkoły przez lat 10 po 3 sągi drzewa łupanego miękiego na miejscu w lesie tudzież po 10 kóp rocznie w kliny na pniu w kępach.
3. Usługa	—	—	180	—	180	
4. Materiał z dostawą	—	—	1.000	—	1.000	
5. Wynagrodzenie uczniów	—	—	600	—	600	
6. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	—	—	200	—	200	
7. Rozmaite inne i wydatki kancelaryjne	—	—	150	—	150	
Razem	—	—	3.830	—	3.830	

60. Wojśław. Krajowa szkoła koszykarska

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wynikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.200	1.017	1.200	—	1.200	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400	W myśl uchwały Rady powiatowej w Śniatynie z dnia 17. sierpnia 1896, L. 966 (L. W. 54.044/96).
b) od c. k. Rządu	1.000	960	1.000	—	1.000	
c) od Wgo Pana Stefa a Sękowskiego	100	—	100	—	100	Oprócz gotówki w kwocie 100 kor. dostarcza WP. Sękowski lokalu, opału, oświetlenia i usługi. Więcej wedle potrzeby.
d) z funduszków krajowych	720	200	870	—	870	
Razem	3.420	2.577	3.570	—	3.570	

Przychód.

1. Płace:						
a) instruktor	840	840	840	—	840	
b) administrator	200	200	200	—	200	
c) nauczyciel pomocniczy	240	220	240	—	240	
2. Oświetlenie oraz dowóz i rąbanie drzewa	100	144	160	—	160	Więcej wedle potrzeby.
3. Usługa	120	74	120	—	120	
4. Materiał	1.000	442	1.000	—	1.000	
5. Wynagrodzenie uczniów	600	502	600	—	600	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	140	54	200	—	200	} Więcej wedle potrzeby.
7. Rozmaite inne wydatki	180	101	210	—	210	
Razem	3.420	2.577	3.570	—	3.570	

61. Zator. Krajowa szkoła koszykarska.

Rozchód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wnłosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o	r o	n y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2.240	2.629	2.400	—	2.400	Więcej z powodu wzrostu pro- dukcji i na podstawie wyni- kłości za r. 1900.
— Rozmaite	—	58	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od gminy	360	300	360	—	360	
b) od Rady powiatowej . .	200	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
d) z funduszków krajowych .	960	255	1.096	—	1.096	Więcej wedle potrzeby.
Razem	4.960	4.642	5.256	—	5.256	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
b) pomieszkanie dla instru- ktora	200	200	156	—	156	Mniej z powodu, iż za taką cenę wynajęto pomieszkanie dla in- struktora (LW. 22.041/901).
c) administrator	200	200	200	—	200	
d) nauczyciel rysunków i ra- chunkowości	240	180	240	—	240	
2. Wynajem lokalu	480	417	540	—	540	Więcej stosownie do zawartego kontraktu do r. 1904 włącznie z właścicielem domu (LW. 17600/901).
3. Opał	140	47	140	—	140	
4. Oświetlenie	40	21	40	—	40	
5. Usługa	70	7	70	—	70	
6. Materiał	1.009	675	1.000	—	1.000	
7. Wynagrodzenie uczniów .	1.160	1.119	1.400	—	1.400	Więcej z powodu zwiększonej produkcji jak poz. 1 doch.
8. Uzupełnienie inwentarza .	100	44	100	—	100	
9. Środki naukowe	60	9	60	—	60	
10. Rozmaite inne i wydatki kancelaryjne	70	123	110	—	110	Więcej wedle potrzeby.
— Zasiłki dla ubogich uczniów	—	400	—	—	—	
Razem	4.960	4.642	5.256	—	5.256	

62. Grybów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wynikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902			Uzasadnienie:
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	6.500	6.043	6.100	—	6.100	Mniej z powodu zaniechania robót lakierniczych i tapicerskich.
— Rozmaite zwroty	—	337	—	—	—	
2. Subwencje:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usług.
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
b) od c. k. Rządu	3 000	3.000	3.000	—	3.000	
c) z funduszków krajowych	4.260	2.160	2.600	3.000	5.600	Więcej z powodu wstawienia kredytu na restaurację budynku.
Razem	13.960	11.740	11.900	3.000	14.900	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik	2.000	920	2.000	—	2.000	Z tego kredytu pokrywa się płaca przodownika kowalskiego w kwocie 1.200 kor. i wydatek na remunerację 200 kor. za prowadzenie tymczasowego kierownictwa.
b) przodownik kowalski	—	1.200				
c) administrator	480	480	480	—	480	Mniej wedle potrzeby.
d) nauczyciel	500	458	460	—	460	
e) katecheta	100	100	100	—	100	
f) przodownik kołodziejski	1.080	1.080	1.080	—	1.080	
g) pomocnik	720	—	720	—	720	
2. Materiał kołodziejski z dost.	1.700	895	1.700	—	1.700	
3. Środki naukowe	240	217	240	—	240	
4. Narzędzia warsztatowe	300	200	280	—	280	Mniej wedle potrzeby.
5. Zakupno żelaza	1.800	2.387	2.000	—	2.000	Więcej stosownie do poz. 1 doch.
6. „ węgla i koksu	400					
7. Wypłatanie, lakierowanie i tapicerowanie wózków	1.000	—	300	—	300	Mniej z powodu, iż warsztat zaniechał wykańczania wyrobów we własnym zarządzie jak poz. 1 doch.
8. Wynagrodzenie uczniów za robotę	1.600	1.839	1.800	—	1.800	Więcej na podstawie wynikłości za rok 1900.
9. Rozmaite wydatki	240	1.069	240	—	240	
10. Ubezpieczenie od ognia inwentarza i budynków	200	95	100	—	100	Mniej wedle rzeczywistej potrzeby.
11. Restauracja budynku zakładowego	1.600	800	—	3.000	3.000	Z powodu koniecznej potrzeby
Razem	13.960	11.740	11.900	3.000	14.900	

63. Grzymałów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	8.400	6.362	8.400	—	8.400	
— Rozmaite zwroty	—	80	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	1.000	—	1.000	—	1.000	
b) od c. k. Rządu	3.400	3.100	3.400	—	3.400	
c) z funduszków krajowych	3.620	3.410	2.850	630	3.480	Mniej wedle potrzeby.
Razem	16.420	12.952	15.650	630	16.280	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) instruktor kierujący i na- uczyciel rysunków	1.320	1.080	1.320	—	1.320	
b) instruktor kowalski	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
c) przodownik kołodziejski	1.080	1.080	1.080	—	1.080	
d) pomocnik kowalski	840	—	840	—	840	
e) administrator	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
f) nauczyciel nauk dopełn.	360	330	330	—	330	} Wedle potrzeby.
g) katecheta	—	—	100	—	100	
2. Utrzymanie lokalu	200	76	200	280	480	} Kredyt nadzwyczajny wstawia się na naprawę dachu i roboty adaptacyjne.
3. Opał	140	107	160	—	160	
4. Oświetlenie	80	171	100	—	100	} Więcej wedle potrzeby.
5. Usługa	264	264	264	—	264	
6. Materiał kołodziejski	1.000	833	1.500	—	1.500	} Więcej z powodu potrzeby ma- teryału zapasowego.
7. Zakupno żelaza	2.000	2.309	2.000	—	2.000	
8. » koks	500	575	500	—	500	
9. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	800	218	200	350	550	Mniej wedle potrzeby. Kredyt nadzwyczajny wstawia się na zakupno pieców żelaznych.
10. Ubezpieczenie budynków własnych, materiałów i in- wentarza	56	53	56	—	56	
11. Uczniom za robotę	1.800	821	1.200	—	1.200	} Mniej stosownie do poz. 1 doch.
12. Lakiernik, tapicer i mate- ryał	3.100	2.372	3.000	—	3.000	
13. Rozmaite inne wydatki	480	383	400	—	400	Mniej wedle potrzeby.
Razem	16.420	12.952	15.650	630	16.280	

64. Kamionka strumiłowa. Krajowa szkoła kołodziejska i ciesielska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K o r o n a y					

1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych:

a) kołodziejsko-kowalskich	9.800	8.846	9.800	—	9.800	
b) ciesielskich	400	297	400	—	400	
— rozmaite	—	7	—	—	—	

— Zaliczka na fundusz obro-
towy wydana w r. 1899

	—	2.000	—	—	—	
--	---	-------	---	---	---	--

2. Subwencje:

a) od c. k. Rządu	3.400	2.800	3.400	—	3.400	
b) z funduszy krajowych	8.562	6.782	8.542	400	8.942	

Więcej z powodu potrzeby za-
kupna nowych narzędzi.

Razem 22.162 20.732 22.142 400 22.542

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik: płaca	3.600	3.000	3.600	—	3.600	
b) nauczyciel fachowy rysun- ków i nauki dopepełniają- c.	2.400	700	2.400	—	2.400	
c) katecheta obrz. rz. kat.	100	50	100	—	100	
d) katecheta obrz. gr. kat.	100	100	100	—	100	
— nauczyciel	—	210	—	—	—	
e) przodownik kołodziejski	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
f) instruktor ciesielstwa	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
g) majster kowalski	1.440	1.440	1.440	—	1.440	
h) pomocnik kowalski	1.080	585	840	—	840	
i) „ kołodziejski	1.080	108	—	—	840	Mniej wedle potrzeby.

2. Wynajem budynku i aseku-
racya

	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
--	-------	-------	-------	---	-------	--

3. Opał

	240	104	200	—	200	
--	-----	-----	-----	---	-----	--

4. Oświetlenie

	130	235	170	—	170	
--	-----	-----	-----	---	-----	--

5. Usługa

	192	192	192	—	192	
--	-----	-----	-----	---	-----	--

6. Materiał drzewny z dostawą

	1.200	1.373	1.200	—	1.200	
--	-------	-------	-------	---	-------	--

7. Ubezpieczenie budynków i
inwentarza

	120	272	200	—	200	
--	-----	-----	-----	---	-----	--

8. Środki naukowe, przybory
do rysowania i pisania i u-
zupełnienie inwentarza

	1.200	1.025	1.200	400	1.600	
--	-------	-------	-------	-----	-------	--

9. Wydatki administracyjne i
kancelaryjne

	400	547	400	—	400	
--	-----	-----	-----	---	-----	--

10. Zakupno żelaza z dostawą

	2.800	2.562	2.800	—	2.800	
--	-------	-------	-------	---	-------	--

11. „ węgla i koksu

	600	685	700	—	700	
--	-----	-----	-----	---	-----	--

12. Uczniom IV. roku za wyro-
by bednarskie i kołodziejskie

	960	1.370	1.000	—	1.000	
--	-----	-------	-------	---	-------	--

13. Za wypłatanie, lakierowanie
i tapicerowanie wózków

	2.000	2.574	2.000	—	2.000	
--	-------	-------	-------	---	-------	--

Razem 22.162 20.732 22.142 400 22.542

} Wedle potrzeby.

} Więcej na podstawie wynikłości
za r. 1900.

} Więcej z powodu koniecznej po-
trzeby sprawienia nowych nar-
zędzi.

} Więcej na podstawie wyni-
kości za rok 1900.

65. Tłumacz. Krajowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900 K o	Wnłosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne r o	Nadzw- yczajne n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	3 000	—	3 000	
1. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej . . .	—	—	1 000	—	1 000	
b) od c. k. Rządu	—	—	3 000	—	3 000	
c) z funduszków krajowych .	—	—	4 592	2 000	6 592	
Razem	—	—	11 592	2 000	13 592	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik						
α) płaca 1.600 K.						
β) dodat. na po- mieszkanie 320 „	—	—	1 920	—	1 920	
b) przodownik kołodziejski .						
α) płaca 980 K.						
β) dodat. na po- mieszkanie 100 „	—	—	1 080	—	1 080	
c) przodownik kowalski . . .						
α) płaca 860 K.						
β) dodat. na po- mieszkanie 100 „	—	—	960	—	960	
d) nauczyciel	—	—	500	—	500	
e) katecheci	—	—	240	—	240	
Lokal	—	—	—	—	—	Odpowiedniego budynku na szko- łę dostarcza Wydział powiat.
2. Opał	—	—	140	—	140	
3. Oświetlenie	—	—	60	—	60	
4. Usługa	—	—	192	—	192	
5. Materiał drzewny	—	—	2 000	2 000	4 000	
6. Zakupno żelaza i koksu . . .	—	—	2 400	—	2 400	
7. Wynagrodzenie uczniów . . .	—	—	800	—	800	
8. Środki naukowe	—	—	300	—	300	
9. Uzupełnienie inwentarza . . .	—	—	100	—	100	
10. Na wyplatanie, lakierowa- nie i t. p.	—	—	600	—	600	
11. Rozmaite wydatki admini- stracyjne	—	—	300	—	300	
Razem	—	—	11 592	2 000	13 592	

66. Stanisławów. Krajowa szkoła stolarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wynikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o	r o	n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	6.000	5.142	6.000	—	6.000	
— Rozmaite	—	7	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od gminy	1.600	1.600	1.600	—	1.600	
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) z Kasy oszczędności	200	400	400	—	400	Więcej na podstawie wpływu za rok 1900 i 1901.
d) od c. k. Rządu	2.600	2.600	3.000	—	3.000	
e) z funduszków krajowych	8.192	7.816	8.492	—	8.492	Więcej z powodu koniecznej potrzeby podwyższenia płac personelowi szkolnemu.
Razem	18.792	17.765	19.692	—	19.692	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik i nauczyciel fachowy:						
a) płaca 2.700 K.						
β) dodatek na mieszkanie 600 „	3.000	2.880	3.300	—	3.300	Więcej z powodu znacznie zwiększonych czynności wskutek nader licznej frekwencji bo dochodzącej do 60 uczniów.
b) nauczyciel snycerstwa	1.080	960	1.080	—	1.080	ad 1 c) Więcej z powodu jak poz 1 a).
c) wermistrz stolarstwa	960	960	1.080	—	1.080	
d) nauczyciel rysunków odręcznych	960	960	960	—	960	
e) nauczyciel pomoc. rysunków	—	—	240	—	240	Kredyt ten potrzebny jest koniecznie na siłę pomocniczą do rysunku i kompozycy mebli.
f) nauczyciel stylistyki, niemieckiego, polskiego i rachunków	720	748	750	—	750	Więcej na podstawie wynikłości za r. 1900.
g) pomocnik stolarstwa	720	720	840	—	840	} Więcej z powodu jak poz. 1 a)
h) „ tokarstwa	720	—	840	—	840	
i) katecheta	100	100	100	—	100	
2. Wynajem lokalu	2.400	2.400	2.400	—	2.400	
3. Opał	300	312	320	—	320	} Więcej na podstawie wynikłości za r. 1900.
4. Oświetlenie	200	238	250	—	250	
5. Usługa	432	420	432	—	432	
6. Materiał	1.600	1.362	1.600	—	1.600	
7. Środki naukowe dla szkoły i uczniów	600	573	600	—	600	
8. Rozmaite inne wydatki	400	660	400	—	400	
9. Środki pomocnicze warsztatowe (bajcy, okucia, lustra i t. p.).	1.600	1.641	1.600	—	1.600	
10. Wynagrodzenie uczniom za roboty	2.400	2.189	2.400	—	2.400	
11. Na uzupełnienie inwentarza i dokupno narzędzi	600	642	500	—	500	Mniej wedle potrzeby.
Razem	18.792	17.765	19.692	—	19.692	

67. Kalwarya. Krajowa szkoła stolarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
		K o	r o	n y		

1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2.000	1.906	2.000	—	2.000	
— Rozmaite	—	109	—	—	—	
2 Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie le- kal na warsztat, pomieszkanie dla kierownika, opał światło i usługę.
a) od c. k. Rządu	3.000	3.000	3.500	—	3.500	Więcej głównie z powodu wpro- wadzenia kredytu na przodow- nika tokarskiego i urządzenie warsztatu maszynowego.
b) z funduszków krajowych	6.760	15 638	7.300	10.000	17.300	
Razem	11.760	20.653	12.800	10.000	22.800	

Rozchód.

1. Płace.						
a) instruktor kierujący	2.400	2.400	2.600	—	2.600	Więcej z powodu stale zwiększa- jących się czynności w szkole.
b) wermistrz:						
α) płaca 1.200 K.						
β) dod. na mieszk. 300 „	1.500	1.500	1.500	—	1.500	
c) wermistrz snycerstwa	1 200	320	1.200	—	1.200	
d) przodownik stolarski	600	600	720	—	720	Więcej z powodu iż za niższe wynagrodzenie nie można od- powiedniej siły otrzymać.
e) przodownik tokarstwa	—	—	720	—	720	
f) nauczyciel pomocniczy ry- sunków	600	600	600	—	600	ad 1e) Kredyt ten wstawia się na fa- chowego tokarza który w dziale meblowym jest koniecznie po- trzebny
g) nauczyciel języka polskie- go i korespondencji przem.	300	300	300	—	300	
h) nauczyciel języka nie- mieckiego	300	300	300	—	300	
i) nauczyciel rachunków i rachunkowości	400	300	400	—	400	
k) katecheta	160	164	160	—	160	
2. Materiał	700	344	700	—	700	
3. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	500	196	500	—	500	
4. Rozmaite inne wydatki	600	656	600	—	600	
5. Środki pomocnicze warszta- towe	400	387	400	—	400	
6. Wypłaty uczniom za roboty	900	841	900	—	900	
7. Uzupelnienie inwentarza	200	845	200	—	200	
8. Na wieczorny kurs maj- sterski	1.000	900	1.000	—	1.000	
9. Na urządzenie warsztatów mechanicznych	—	—	—	10.000	10.000	Kredyt ten wstawia się na ko- nicznie potrzebne urządzenie warsztatu maszynowego celem podniesienia produkcji taniego przemysłu meblowego.
— Na osuszenie budynku szkol- nego	—	1.000	—	—	—	
— Na przybudowanie i urzą- dzenie suszarni materiałów	—	9.000	—	—	—	
Razem	11.760	20.653	12.800	10.000	22.800	

68. Jaworów. Krajowy naukowy warsztat dla wyrobu zabawek.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wynikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o	r o	n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	2.600	2.728	3.000	—	3.000	Więcej z powodu wzrostu produkcji.
— Zwroty za opakowania i dostawę	—	210	—	—	—	
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie lokalu na warsztat, pomieszkania dla instruktora, opału światła i usługi.
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
b) od c. k Rządu	1.200	—	1.500	—	1.500	
c) z funduszków krajowych	2.590	3.331	2.252	200	2.452	Mniej z powodu żądania (wyższej subwencji państwowej.
Razem	6.590	6.469	6.952	200	7.152	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.440	1.440	1.440	—	1.440	
b) administrator	500	400	500	—	500	
c) pomoenik do rzeźbiarstwa	240	240	240	—	240	
a) pomoenik do tokarstwa	240	—	240	—	240	
2. Utrzymanie lokalu i stróża	190	—	192	—	192	
3. Materiał	700	603	700	200	900	Więcej z powodu potrzeby materiału zapasowego.
4. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	240	222	300	—	300	Więcej z powodu potrzeby dokupna narzędzi.
5. Rozmaite inne wydatki kancelaryjne	540	279	540	—	540	
6. Środki pomocnicze warsztatowe	600	592	700	—	700	} Więcej z powodu zwiększonej produkcji jak poz. 1 doch.
7. Wypłaty uczniom za roboty	1.400	1.573	1.600	—	1.600	
8. Uzupełnienie inwentarza	500	254	500	—	500	
— Zasiłki dla samoistnych producentów	—	600	—	—	—	
— Koszta opakowania i dostawa wyrobów	—	266	—	—	—	
Razem	6.590	6.469	6.952	200	7.152	

B) Szkoły garncarskie.

69. Kołomyja. Krajowa szkoła garncarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wynikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :			
			Zwyczajne	Nadzwyczajne					
			K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	4.400	3.938	4.000	—	4.000	Mniej na podstawie wynikłości za r. 1900 i z powodu mniejszej frekwencji.			
— Ze sprzedaży materiałów	—	41	—	—	—				
2. Subwencye:									
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie pomieszczenie dla szkoły wraz z opałem i oświetleniem, a za usługę dodaje służącemu 96 kor. Rada powiat. przeznacza 100 kor. na stypendya dla uczniów.			
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	—				
a) od c. k. Rządu	9.000	5.600	6.000	—	6.000				
b) z funduszków krajowych	4.780	11.299	8.470	100	8.570	Więcej głównie z powodu zredukowania subwencji państwowej do tej wysokości, w jakiej c. k. Rząd rzeczywiście przyczynia się do utrzymania szkoły.			
Razem	18.180	20.878	18.470	100	18.570				

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik:

α) płaca . . . 3.600 K.

β) I. dodatek pięc. 400 „ 4.000 3.400 4.000 — 4.000

Pobiera I. dodatek pięcioletni od dnia 1. stycznia 1899 w kwocie 400 k rocznie.

b) nauczyciel rysunków:

α) płaca , . . 2.400 K.

β) dodat. namieszkanie , . 400 „

γ) I. dodat. pięc. 240 „ 2.800 2.400 3.040 — 3.040

Więcej z powodu przypadającego I. dodatku pięcioletniego od dnia 13. marca 1902 z rocznych 300 k.

c) przodownik do nauki toczenia i formowania

1.440 1.440 1.440 — 1.440

d) instruktor do nauki kalfarstwa:

α) płaca . . . 1.440 K.

β) dod. na mieszk. 300 „

γ) I. dodat. pięc. 160 „ 1.900 1.900 1.900 — 1.900

Pobiera I. dodatek pięcioletni od dnia 1. stycznia 1900 w kwocie 160 koron.

e) przodownik do nauki modelowania

1.440 1.440 1.440 — 1.440

Do przeniesienia . . . 11.580 10.580 11.820 — 11.820

Rozchód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n y	K o r o n y	K o r o n y	
Z przeniesienia . . .	11.580	10.580	11.820	—	11.820	
f) nadzwyczajny nauczyciel przedmiotów pomocnicz. .	300	254	300	—	300	
g) katecheta obrz. rzym. kat.	100	100	100	—	100	
h) katecheta obrz. gr. kat..	100	100	100	—	100	
i) pomocnik kancelaryjny .	360	311	360	—	360	
— Adaptacja lokalu	—	4.000	—	—	—	
2. Rąbanie drzewa	80	69	80	—	80	
3. Usługa	760	736	760	—	760	
4. Materiał i opał techniczny .	1.200	991	1.300	—	1.300	} Więcej wedle potrzeby
5. Środki naukowe	400	412	450	—	450	
6. Rozmaite inne wydatki i kancelaryjne	560	529	560	—	560	
7. Wynagrodzenie uczniów, praktykantów, czeladników i majstrów	1.500	1.316	1.500	—	1.500	
8. Wynagrodzenie robotników dziennych	500	461	500	—	500	
9. Uzupełnienie inwentarza i zakupno narzędzi	400	419	400	—	400	
10. Koszta odbycia kursu drenarskiego	100	—	—	100	100	
11. Ubezpieczenie inwentarza .	240	200	240	—	240	
— Na urządzenie i meble w nowych ubikacjach	—	400	—	—	—	
Razem	18.180	20.878	18.470	100	18.570	

70. Podgórz. Krajowy kurs dla przemysłu ceramicznego.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wy-nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :			
			Zwy-czajne	Nadzwyczajne	Razem				
			K	ó	r	e	a	y	

1. Subwencye:

a) od gminy	1.000	—	1.000	—	1.000	<p>W myśl uchwały Rady gminnej z dnia 30. listopada 1899 obowiązującej na sześć lat. (LW. 49.256/1900).</p> <p>Rada powiatowa w Wieliczce wedle sprawozdania z dnia 5. października 1899 L. 5.191 postanowiła przyczynić się do utrzymania datkiem rocznym w kwocie 200 kor. i przeznaczyła na stypendya również 200 kor. (LW. 49.256/900).</p> <p>ad 1 c) Izba handlowa w Krakowie deklaracya z dnia 7. października 1899 L. 4722 zobowiązała przyczynić się corocznie subwencya w kwocie 600 koron.</p> <p>ad 1 e). Więcej z powodu wynajęcia obszerniejszego lokalu na pomieszczenie drugiego roku nauki, który został otwarty z r. szk. 1901/2.</p>
b) od Rady powiatowej . .	200	—	200	—	200	
c) od Izby handlowej w Krakowie	600	—	600	—	600	
d) od c. k. Rządu	3.000	—	4.000	—	4.000	
e) z funduszków krajowych .	4.818	—	5.094	—	5.094	
Razem	9.618	—	10.894	—	10.894	

Rozchód.

1. Subwencye:

a) kierownik (płaca)	3.200	—	2.600	—	2.600	<p>Mniej gdyż odpada dodatek na mieszkanie w kwocie 600 kor. z powodu udzielenia kierownikowi pomieszkania w naturze.</p> <p>ad 1 b Wynagrodzenie płatne jest od godziny udzielonej nauki.</p> <p>ad 2 Więcej gdyż wskutek otwarcia II. roku nauki okazała się konieczna potrzeba wynajęcia obszerniejszego lokalu.</p> <p>W budynku wynajętym za czynszem rocznym 2.400 kor. znajduje pomieszczenie także kierownik wskutek czego odjęty pod 1 a) dodatek na mieszkanie 600 kor. powoduje właściwie podwyższenie tej pozycji tylko do kwoty 1.800 kor.</p> <p>ad 3, 4 i 7. Więcej z powodu wprowadzenia II. roku nauki.</p> <p>ad 6. Mniej z powodu iż odpada kredyt na pierwsze urządzenie.</p>
b) wynagrodzenie nauczycieli	1.368	—	3.744	—	3.744	
2. Wynajem lokalu	700	—	2.400	—	2.400	
3. Opał	220	—	300	—	300	
4. Oświetlenie lokalu	80	—	150	—	150	
5. Usługa.	400	—	400	—	400	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	3.500	—	1.000	—	1.000	
7. Rozmaite inne wydatki . .	150	—	300	—	300	
Razem	9.618	—	10.894	—	10.894	

C. Szkoły dla wyrobów ze skóry.

71. Witków. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K	o	r	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2 400	2.531	2.700	—	2 700	Więcej na podstawie wyników za r. 1900 i zwiększonej frekwencji uczniów. Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywa kosztą produkcji t. j. materiału i robocizny a idą na spłatę zaliczki zwrotnej udzielonej na fundusz obrotowy.
— Rozmaite zwroty	—	62	—	—	—	
2. Subwencye :						
a) od c. k. Rządu	1.600	1.500	1.600	—	1.600	Więcej z powodu wprowadzenia kredytu na drugiego nauczyciela pomocniczego tudzież na sprawienie kopyt i narzędzi.
b) z funduszy krajowych	3.520	4.364	3.862	200	4.062	
Razem	7.520	8 457	8.162	200	8.362	

Rozchód.

1. Płace :						
a) kierownik warsztatu	720	720	720	—	720	
b) instruktor fachowy	960	960	960	—	960	
c) pomocnik instruktora	960	960	960	—	960	
d) przodownik	960	960	960	—	960	
e) katecheta obrz. rz. i gr. kat.	200	208	200	—	200	
f) nauczyciele pomocniczy	480	479	720	—	720	Więcej z powodu potrzeby wprowadzenia drugiej siły nauczycielskiej ze względu na większą ilość uczniów.
2. Na utrzymanie lokalu	100	160	100	—	100	ad 2) Pomieszczenia dla warsztatu i opału dostarcza JE. JW. Stanisław hr. Badeni. Kredyt zyczajny wstawia się na utrzymanie lokalu.
3. Oświetlenie	48	61	50	—	50	ad 3 i 6. Stosownie do poz. 1. doch. i na podstawie wyników za rok 1900.
4. Usługa	192	182	192	—	192	Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na nowe kopyta i narzędzia.
5. Materiał	1.800	2.350	2.400	—	2.400	
6. Wynagrodzenie uczniów	600	317	300	—	300	
7. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	400	185	400	200	600	
— Materiał na robienie kopyt	—	6	—	—	—	
8. Rozmaite drobne wydatki	100	360	200	—	200	
— Reszta kosztów utrzymania inwentarza	—	101	—	—	—	
— Zapas funduszu obrotowego jako zaliczka na r. 1901	—	48	—	—	—	
— Spłata z fund. obrotowego V, VI, VII i VIII raty po- życzki fund. kraj.	—	400	—	—	—	
Razem	7,520	8.457	8.162	200	8.362	

72. Stary Sącz. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o	r o	n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	6.400	9.411	9.000	—	9.000	Więcej na podstawie wynikłości za r. 1900 i znacznego rozwoju szkoły.
— Zapas funduszu obrotowego z r. 1899.	—	491	—	—	—	Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywa koszty produkcji t. j. materiał i robociznę a zyski idą na spłatę zaliczki zwrotnej udzielonej na fundusz obrotowy.
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Nie preliminuje się z powodu, że gmina uchwałą z dnia 29. listopada 1898, odmówiła dal- szego subwencyonowania tego zakładu.
a) od Rady powiatowej	600	600	600	—	600	ad 2 a) Więcej w myśl oświad- czenia Wydziału powiatowego z dnia 14 sierpnia 1899 L. 1450.
b) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	ad 2 c) Więcej z powodu po- trzeby podwyższenia wynა- grozienia dla pomocnika war- sztatowego.
c) z funduszków krajowych	3.256	2.787	3.766	—	3.766	
Razem	11.456	14.489	14.566	—	14.566	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	600	600	600	—	600	
b) instruktor fachowy	1.400	1.400	1.400	—	1.400	
c) przewodnik	960	960	960	—	960	
d) pomocnik warsztatowy	480	—	960	—	960	Więcej gdyż za dotychczasowe wynagrodzenie nie można było dostać odpowiednio ukwalifi- kowanego pomocnika warszta- towego.
2. Wynajem i utrzymanie lokalu	700	672	700	—	700	
3. Opał	140	170	160	—	160	Więcej na podstawie wyni- kłości za r. 1900.
4. Oświetlenie	80	97	90	—	90	
5. Usługa	96	96	96	—	96	
6. Materiał	5.400	8.593	7.900	—	7.900	Więcej stosownie do poz. 1. doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	1.000	419	1.100	—	1.100	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	400	1.285	400	—	400	
9. Rozmaite inne wydatki	200	173	200	—	200	
— Zapas funduszu obrotowego jako zaliczka na r. 1901	—	24	—	—	—	
Razem	11.456	14.489	14.566	—	14.566	

73. Dobczyce. Krajowa szkoła szewska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900 K o	Wniosek na rok 1902			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne r o	Nadzw- yczajne n y	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.900	2.217	2.200	—	2.200	Więcej na podstawie wynikłości za rok 1900. Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywać ma przedewszystkiem koszta produkcji t. j. materiały i robociznę.
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie po- mieszczenia dla szkoły, opadu, oświetlenia i usługi.
a) od Rady powiatowej . . .	200	200	200	—	200	Na mocy uchwały Rady powia- towej z dnia 15 grudnia 1897.
b) od c. k. Rządu	900	—	900	—	900	
c) z funduszków krajowych . .	3.140	3.167	2.740	—	2.740	Mniej z powodu, iż odpadł kre- dyt na zakupno maszyn.
Razem	6.140	5.584	6.040	—	6.040	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	600	600	600	—	600	
b) instruktor fachowy	1.080	1.080	1.080	—	1.080	
c) pomocnik instruktora	960	960	960	—	960	
d) nauczyciel	480	400	480	—	480	
e) katecheta	120	120	120	—	120	
2. Materiał	1.400	1.623	1.600	—	1.600	Więcej z powodu zwiększonej produkcji jak poz. 1 doch.
3. Wynagrodzenie uczniów za robotę	500	249	500	—	500	
4. Uzupełnienie inwentarza . . .	600	264	300	—	300	Mniej z powodu iż odpadł kredy- t nadzwyczajny na maszyny.
5. Środki naukowe	200	171	200	—	200	
— Materiał do robienia kopyt.	100	16	—	—	—	
6. Rozmaite wydatki i kancela- ryjne	100	101	200	—	200	Więcej wedle potrzeby.
Razem	6.140	5.584	6.040	—	6.040	

D. Szkoły tkackie.

74. Krosno. Krajowa szkoła tkacka.

Przychód.

Kwota nchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wnłosek na rok 1902.			Razem
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		

Uzasadnienie:

— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelininuje się z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek Towarzystwa produkcyjnego i handlowego w Żańcencje, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów. Gmina miasta Krosna daje budynek dla szkoły. Rada powiatowa odmówiła dalszego subwencyonowania szkoły. <i>ad 2 b).</i> Więcej z powodu, iż odpadła subwencya powiatowa i przybyło pięciolecie dla instruktora.
1. Ze sprzedaży kartonów	800	561	800	—	800	
— Rozmaite zwroty	—	62	—	—	—	
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	
— od Rady powiatowej	400	—	—	—	—	
a) od c. k. Rządu	8.000	7.000	8.000	—	8.000	
b) z funduszków krajowych	9.120	8.620	9.692	—	9.692	
Razem	18.320	16.243	18.492	—	18.492	

Rozchód.

a) Szkoła:

1. Płace:

a) kierownik:

α) płaca 3.600 K.

β) I. dod. pięciol. 400 "

γ) II. " " 400 "

4.400 3.800 4.400 — 4.400

Kierownik pobiera II. dodatek pięcioletni od 1. stycznia 1899.

b) nauczyciel rysunków:

α) płaca 2.400 K.

β) dod. na mieszk. 400 "

γ) I. dod. pięciol. 300 "

3.100 3.100 3.100 — 3.100

Nauczyciel pobiera I. dodatek pięcioletni w kwocie 300 K. od dnia 1. stycznia 1900.

c) pomocnik do nauki rysunków

600 840 600 . 600

d) instruktor w tkalni ręcznej:

α) płaca 1.440 K.

β) I. dod. pięciol. 160 "

γ) II. " " 120 "

1.600 1.600 1.720 — 1.720

Więcej z powodu przypadającego instruktorowi II. dodatku pięcioletniego od 1. kwietnia 1902 z rocznych 160 K.

e) przodownik

840 960 840 — 840

f) nauczyciele przedmiotów pomocniczych

1.292 1.082 1.292 — 1.292

g) pisarz w kancelaryi kie-

rownika

720 — 720 — 720

2. Ubezpieczenie inwentarza

360 62 360 — 360

3. Opał

1.300 1.160 1.300 — 1.300

4. Oświetlenie

260 144 260 — 260

5. Usługa

480 490 480 — 480

6. Materiał

— — — — —

7. Uzupełnienie inwentarza

400 — 400 — 400

8. Środki naukowe

700 605 700 — 700

9. Rozmaite inne wydatki, przy-

bory rysunkowe i próbki do

dekompozycji

800 1.202 1.100 — 1.100

Wydatki nieprzewidziane

248 160 — — 248

Nie prelininuje się z powodu jak poz. 1. doch.

Więcej na podstawie wynikłości za r. 1900.

Razem 17.100 15.205 17.272 — 17.272

Rozchód.

Kwota
uchwa-
lona
na rok
1901Wy-
nikłość
w roku
1900

Wniosek na rok 1902.

Zwy-
czajneNadzw-
yczajne

Razem

Uzasadnienie:

b) Pracownia do wyrabiania
wzorów i wybijania kar-
tonów.

1. Płace:

a) wynagrodzenie Kierownika 240 240 240 — 240

b) wynagrodzenie nauczyciela
rysunków 160 240 160 — 160c) wynagrodzenie przodo-
wnika 120 120 120 — 1202. Materiał, desenie i wyna-
godzenie za robotę . . .

700 438 700 — 700

Razem . . . 1.220 1.038 1.220 — 1.220

Ad 1. Kierownik i nauczyciel
rysunków wykonują do tkanin
szkice i obliczają jak one do
danych maszyn na rysunku
tkaćkim zastosowane być mają,
nadto dozorują wykonanie de-
seni na karta rigata, z których
wybija się kartony.

Zestawienie rozchodu.

a) szkoła 17.100 15.205 17.272 — 17.272

b) pracownia dla wyrabiania
wzorów i wybijania kar-
tonów 1.220 1.038 1.220 — 1.220

Suma wydatków 18.320 16.243 18.492 — 18.492

75. Gliniany. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902			Uzasadnienie :			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	o	r	o	n	y	
Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	446	—	—	—	Nie prelinuje się z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejscowego Towarz. tkaczy, które w zamian tak na wyrób jakoteż do celów nau- kowych dostarcza bezpłatnie przędzy i opłaca wynagrodzenie uczniów.			
1. Subwencye:						Gmina daje 240 koron na lo- kal, opał i oświetlenie dla warsztatu.			
a) od gminy	240	240	240	—	240				
b) od Rady powiatowej w Przemyslanach	100	100	100	—	100				
c) od c. k. Rządu	2.400	2.400	2.400	—	2.400				
d) z funduszków krajowych	3.052	3.321	3 052	—	3.052	Jak na rok 1901.			
Razem	5.792	6.507	5.792	—	5.792				

Rozchód.

1. Płace:									
a) instruktor fachowy:									
a) płaca	1.600 K.								
b) I. dod. pięciol. <u>160 n</u>	1.760	1.760	1.760	—	1.760	Dodatek pięcioletni w kwocie 160 kor. rozpoczął się od dnia 1. stycznia 1900.			
b) przodownik	600	600	600	—	600				
c) nauczyciel pomocniczy	240	240	240	—	240				
d) na siły pomocnicze przy- bieranie przez Tow. tkackie	1.000	1.000	1.000	—	1.000				
e) katecheta obrz. rzym. i gr. kat.	200	200	200	—	200				
2. Wynajem lokalu	720	720	720	—	720				
3. Opał	200	148	200	—	200				
4. Oświetlenie	40	34	40	—	40				
5. Usługa	72	68	72	—	72				
6. Środki naukowe	700	904	700	—	700				
7. Uzupełnienie inwentarza	200	526	200	—	200				
8. Rozmaite inne wydatki	50	307	60	—	60				
Razem	5.792	6.507	5.792	—	5.792				

76 Gorlice. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K	o	r	

— Ze sprzedaży wyrobów szkol-
nych

— Nie prelinuje się z powodu, że
szkoła sporządza wyroby na ra-
chunek Tow. produkcyjnego i
handlowego w Łańcucie, które
w zamian dostarcza bezpłatnie
przędzy tak na wyrób, jakoteż
do celów naukowych i opłaca
wynagrodzenie uczniów.

1. Subwencje:

a) od gminy	—	—	300	—	300
b) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400
c) od c. k. Rządu	900	700	900	—	900
d) z funduszków krajowych	500	526	500	—	500
Razem	1.800	1.626	2.100	—	2.100

Gmina zobowiązała się na mocy
deklaracji z dnia 26. paździer-
nika 1892, dostarczać bezpla-
tnie pomieszczenia dla szkoły,
pomieszczenia dla instruktora,
tudzież opału, oświetlenia i u-
sługi. Pismem jednak z dnia
18. kwietnia 1901 l. 1241 (L.W.
28.848/901) postanowiła zamiast
dawania pomieszczenia w na-
turze dla instruktora, płacić
na ten cel ryczałt w kwocie
300 K. rocznie.
ad 1 b) Na podstawie zobowią-
zania z 14. lipca 1892 L. 223.
ad 1 d) Jak na rok 1901.

Rozchód.

1. Płace:

Instruktor
a) płaca . . . 1.200 K.

β) dodat. na mie-

szkanie . . . 300 „ 1.200 1.200 1.500 — 1.500

Więcej z powodu dodatku na po-
mieszczenie pokrywanego przez
gminę jak poz. 1 a) doch.

2. Środki naukowe i uzupełnie-
nie inwentarza 400 200 400 — 400

3. Rozmaite inne wydatki 200 226 200 — 200

Razem 1.800 1.626 2.100 — 2.100

77. Korczyna. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie:			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne					
			K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejscowego Tow. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.			
2. Subwencje:									
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza w myśl uchwały z d. 22. kwietnia 1806 (L.W. 23.760/86] bezpłatnie opału oświetlenia i usługi.			
a) od c. k. Rządu	1.440	1.440	1.440	—	1.440				
b) z funduszków krajowych	2.160	2.105	2.200	—	2.200	Więcej wedle potrzeby.			
Razem	3.600	3.545	3.640	—	3.640				

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor:									
α) płaca	1.440 K.								
β) I. dod. pięciol. 160 "									
γ) II. " " 160 "		1.760	1.760	1.760	—	1.760	Instruktor pobiera drugi dodatek pięcioletni od dnia 1. stycznia 1899.		
b) przodownik		840	840	840	—	840			
c) pomocniczy nauczyciel rachunków		200	240	240	—	240	} Na podstawie ustanowionego w tych wysokościach wynagrodzenia.		
d) pomocniczy nauczyciel rysunków		240	200	200	—	200			
— Wynajem lokalu		—	—	—	—	—	Dostarcza bezpłatnie miejscowe Towarzystwo tkaczy.		
2. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza		400	431	440	—	440	Więcej na podstawie wyników z r. 1900.		
3. Rozmaite inne wydatki		160	74	160	—	160			
Razem		3.600	3.545	3.640	—	3.640			

78. Kosów. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
	K	o	r	o	a	y
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek miejscowego Tow. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagro- dzenie uczniów.
Subwencye:						
a) od gminy	80	80	80	—	80	
b) od Rady powiatowej	300	300	300	—	300	
c) od c. k. Rządu	1.500	1.400	1.500	—	1.500	
d) z funduszy krajow.	2.576	2.684	2.996	300	3.296	Więcej z powodu podwyższenia wynagrodzenia kierownikowi i wstawienia kredytu na za- kupno krosien i przyborów.
Razem	4.456	4.464	4.876	300	5.176	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik:

a) płaca 1.440 K.

β) dodat. osob. 200 „

γ) dod na mieszk. 216 „

δ) I dod. pięciol. 160 „

1.656 1.656 2.016 — 2.016

Więcej z powodu dodatku oso-
bistego w kwocie 200 k. na
który kierownik ten oszczę-
dólniający się zdolnościami za-
sługuje i przypadającego I. do-
datku pięcioletniego od 1. sty-
cznia 1902 r. w kwocie 160 k.
rocznie.

b) przodownik 720 720 720 — 720

c) nauczyciel rysunków, ra-
chunkowości i korespon-
dencyi kupieckiej 360 360 360 — 360

d) katecheta 80 80 80 — 80

e) pomocnik administr. 300 300 300 — 300

— Lokal — — — — —

Pomieszczenia dla warsztatu do-
starcza Towarzystwo tkackie

2. Opał 240 73 240 — 240

3. Oświetlenie 120 76 120 — 120

4. Usługa 240 220 240 — 240

5. Środki naukowe i uzupełnie-
nie inwentarza 500 741 500 300 800Więcej z powodu wstawienia kre-
dytu nadzwyczajnego na za-
kupno krosien i przyborów, ce-
lem rozszerzenia warsztatu.

6. Rozmaite inne wydatki 240 238 300 — 300

ad 6. Więcej wedle potrzeby.

Razem 4.456 4.464 4.876 300 5.176

79. Łańcut. Krajowy naukowy warsztat tkacki im. Franciszka Józefa.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o	r o	n y	

— Ze sprzedaży wyrobów szkol-
nych

— — — — —

Nie prelinuje się z tego po-
wodu, że szkoła sporządza wy-
roby na rachunek miejscowego
Towarzystwa produkcyjnego
i handlowego, które w zamian
dostarcza bezpłatnie przędzy
tak na wyrób, jakoteż do celów
naukowych, i opłaca wynag-
rodzenie uczniów.

1. Subwencje:

a) od gminy	500	500	500	—	500
b) od Rady powiatowej	600	600	600	—	600
c) od c. k. Rządu	1.000	800	1.500	—	1.500
d) z funduszków krajowych	2.270	2.460	1.920	120	2.040
Razem	4.370	4.360	4.520	120	4.640

Mniej z powodu projektowanego
podwyższenia subwencji pań-
stwowej.

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor:

α) płaca 1.440 K.

β) dod. na mieszk. 360 "

γ) " pięcioletni 160 "

1.960 1.960 1.960 — 1.960

Instruktor pobiera I. dodatek
pięcioletni w kwocie 160 kor.,
od dnia 1. stycznia 1900.

b) przodownik 720 720 800 — 800

Więcej z powodu pilności i ub-
óstwa tegoż.

2. Donajem lokalu 480 480 480 — 480

3. Opał i oświetlenie 500 565 570 — 570

Więcej z powodu podrózenia
materiału opałowego.

4. Usługa 360 360 360 — 360

5. Środki naukowe i uzupełnie-
nie inwentarza 200 156 200 120 320

Więcej z powodu wstawienia
kredytu celem zakupna szaf na
zapasy przędzy i wyrobów su-
rowych.

6. Rozmaite wydatki 150 119 150 — 150

Razem 4.370 4.360 4.520 120 4.640

80 Rychwałd. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o	r o	n y		
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	— Nie prelinuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek miejscowego Towarz. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagro- dzenie uczniów.
1. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	— Gmina dostarcza bezpłatnie po- mieszczenia dla warsztatu wraz z opałem, oświetleniem i usługą.
a) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400	
b) od c. k. Rządu	1.000	960	1.000	—	1 000	
c) z funduszków krajowych	2.110	1.413	2.110	—	2.110	Jak na rok 1901.
Razem	3.510	2.773	3.510	—	3.510	

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor fachowy	1.440	1.440	1 440	—	1.440
b) nauczyciel czytania, pisa- nia i rachunków	600	600	600	—	600
c) przodownik warsztatowy.	720	240	720	—	720
d) katecheta	100	100	100	—	100
2. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	400	202	400	—	400
3. Rozmaite inne wydatki	200	159	200	—	200
4. Na ubezpieczenie od ognia inwentarza szkolnego	50	32	50	—	50
Razem	3.510	2.773	3.510	—	3.510

81. Wilamowice. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
	K	•	r	o	n	y	
Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek miejscowego Towarzystwa tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przedzty tak na wyrób jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.
1. Subwencye							<i>ad 2 a)</i> Oprócz tego dostarcza gmina bezpłatnie pomieszcze- nia dla warsztatu wraz z opa- łem, oświetleniem i usługą.
a) od gminy	400	400	400	—	400		
b) od Rady powiatowej	100	100	100	—	100		
c) od c. k. Rządu	1.000	800	1.000	—	1.000		
d) z funduszów krajowych	1.360	2.012	2.370	—	2.370		Wiecej z powodu potrzebnego kredytu na nieprzewidziane wydatki.
Razem	2.860	3.312	3.870	—	3.870		

Rozchód.

1. Płace :							
a) instruktor :							
a) płaca	1.440	K.					
β) I. dod. pięciol. 160 „	1.600		1.600	1.600	—	1.600	Instruktor pobiera I. dodatek pię- cioletni w kwocie 160 k. od dnia 1. stycznia 1900.
b) przodownik	600		1.225	600	—	600	
c) katecheta	100		—	100	—	100	
2. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	400		310	400	—	400	
3. Rozmaite inne wydatki	140		169	160	—	160	
4. Na zabezpieczenie od ognia inwentarza szkolnego	20		8	10	—	10	} Wedle potrzeby.
5. Na nieprzewidziane	—		—	1.000	—	1.000	
Razem	2.860		3.312	3.870	—	3.870	Kredyt ten uchwalony był przez Wys. Sejm na r. 1900, jednakże z powodu nieużytkowania w swoim czasie, wykazany zo- stał w zamknięciu rachunków za r. 1900 jako nieużyty. Obecnie zaś zachodzi potrzeba ponownego wstawienia tego kredytu.

82. Rakszawa. Krajowa szkoła sukiennicza.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wynikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:			
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem				
			K	o	r	o	n	y	
— Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	—	—	—	—	—	Nie prelimituje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek Towarzystwa produkcyjnego i handlowego w Łańcucie, które w zamian dostarcza bezpłatnie wszelkich materiałów potrzebnych tak do wyborów, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.			
— Rozmaite zwroty	—	111	—	—	—				
1. Od kierownika za oświetlenie w mieszkaniu	50	—	50	—	50	Mniej z powodu iż odpadł kredyt na wymianę podłogi i pieców.			
2. Subwencye:									
a) od Rady powiatowej	1.000	1.000	1.000	—	1.000				
b) od c. k. Rządu	6.000	5.600	6.000	—	6.000				
e) z funduszków krajowych	9.842	8.832	9.042	320	9.362				
Razem	16.892	15.543	16.092	320	16.412				

Rozchód

1. Płace:

a) kierownik:							
a) płaca	3.600 K.						
β) I. dod. pięciol. 400 „	4.000	3.600	4.000	—	4.000	Kierownik pobierał dodatek pięcioletni od 1. stycznia 1901 w kwocie 400 k. rocznie,	
b) instruktor tkactwa	1.440	1.440	1.440	—	1.440		
c) i struktor farbiarstwa	1.440	1.440	1.440	—	1.440		
d) nauczyciel pomocniczy	600	600	600	—	600		
e) pomocnik kancelaryjny i nauczyciel buchalteryi i stylistyki	960	960	960	—	960		
f) przodownik w tkalni	720	720	720	—	720		
g) pomocnik warsztatowy w tkalni	384	360	384	—	384		
h) pomocnik warsztatowy w farbiarni	384	360	384	—	384		
i) stróż nocny	300	300	300	—	300		
2. Utrzymanie lokalu	1.200	240	400	—	400	Mniej z powodu iż odpada kredyt nadzwyczajny na wymianę podłogi i na 6 pieców.	
3. Opał	1.400	1.508	1.400	—	1.400		
4. Oświetlenie	200	171	200	—	200		
5. Usługa	384	360	384	—	384		
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	540	609	540	200	740	Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na rozszerzenie wodociągu do farbiarni.	
7. Rozmaite inne wydatki	440	535	440	—	440		
8. Na ubezpieczenie budynków i inwentarza	300	288	300	—	300	ad 7). Z kredytu tego pokrywane są także koszty wyjazdów kierownika do Towarzystwa produkcyjno-handlowego w Łańcucie.	
9. Koszta utrzymania w ruchu tkalni mechanicznej	2.200	2.052	2.200	120	2.320	ad 9). Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na beczkę żelazną do przewożenia benzyny.	
Razem	16.892	15.543	16.092	320	16.412		

E Szkoły dla wyrobów koronkarskich i haftów.

83 Kańczuga Szkoła koronkarska.

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
		Zwy- czajne K o r	Nadzw- yczajne o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2.400	2.400	—	2.400	
2. Subwencje :					
a) od gminy	48	48	—	48	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.200	1.200	—	1.200	
d) z funduszków krajowych	1.722	1.722	—	1.722	Jak na rok 1901.
Razem	5.570	5.570	—	5.570	

Rozchód.

1. Płace :					
a) kierownicza	1.200	1.200	—	1.200	
b) nauczycielka pomocnicza I.	440	440	—	440	
c) " " II.	400	400	—	400	
d) remuner. kierowniczkii	400	400	—	400	
e) " nauczycielki I.	60	60	—	60	
f) " " II.	40	40	—	40	
g) " rachmistrza	240	240	—	240	
2. Wynajem lokalu	200	200	—	200	
3. Opał	80	80	—	80	
4. Oświetlenie	50	50	—	50	
5. Usługa	80	80	—	80	
6. Materyał	300	300	—	300	
7. Rozmaite inne wydatki	80	80	—	80	
8. Wypłata uczniem	2.000	2.000	—	2.000	
Razem	5.570	5.570	—	5.570	

84. Zakopane. Krajowa szkoła koronkarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900 K o r o n a y	Wniosek na rok 1902.		Nazem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	4.200	3.014	3.500	—	3.500	Mniej na podstawie wyników za r. 1900.
2. Subwencje:						
a) od c. k. Rządu	1.600	1.200	1.600	—	1.600	
b) z funduszków krajowych	4.400	4.500	4.454	—	4.454	Więcej z powodu przypadającego kierowniczce dodatku pięcio- letniego.
Razem	10.200	8 714	9.554	—	9.554	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierowniczka:						
a) płaca	1.680 K.					
β) I. i II. dod. pięc.	320 „					
γ) III. dod. pięciol.	54 „	2 000	2.000	2 054	—	2.054
b) nauczycielka pomocn. I.	720	720	720	—	720	Więcej z powodu iż kierowniczce przypada III. dodatek pięcio- letni od 1. września 1902 r. rocznych 160 K.
c) „ „ II.	400	400	400	—	400	
d) „ „ III.	400	400	400	—	400	
e) nauczyciel rysunków	480	480	480	—	480	
f) katecheta	100	100	100	—	100	
g) nauczyciel czytania, pisa- nia i rachunków	240	240	240	—	240	
h) pomocnik kancelaryjny	360	360	360	—	360	
2. Wynajem lokalu	800	800	800	—	800	
3. Opał	200	150	200	—	200	
4. Oświetlenie	120	25	120	—	120	
5. Usługa	200	192	200	—	200	
6. Materiał	800	441	600	—	600	Mniej na podstawie wyników za r. 1900 i jak poz. 1 doch.
7. Uzupełnienie inwentarza	100	—	100	—	100	
8. Środki naukowe	200	95	200	—	200	
9. Różne inne wydatki	280	106	280	—	280	
10. Wynagrodzenie uczennic	2.800	2.205	2.300	—	2.300	Mniej na podstawie wyników za r. 1900 i stosownie do poz. 1 doch.
Razem	10.200	8.714	9.554	—	9.554	

85. Bobowa. Krajowa szkoła koronkarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K o r o n k a r s k i e			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	500	435	400	—	400	Mniej na podstawie wynikłości za r. 1900.
— Zaliczka udzielona w r. 1899.	—	300	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	200	400	200	—	200	
b) od c. k. Rządu	800	—	800	—	800	
c) z funduszów krajowych	780	998	900	—	900	Więcej z powodu mniejszych dochodów ze sprzedaży wyro- bów.
Razem	2 280	2.133	2.300	—	2.300	

Rozchód.

1. Płaca nauczycielki	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
2. Materiał	320	213	320	—	320	
3. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	80	183	80	—	80	
4. Wynagrodzenie uczennic	600	435	600	—	600	
5. Rozmaite inne wypadki	80	102	100	—	100	Więcej wedle potrzeby.
Razem	2.280	2.133	2.300	—	2.300	

86. Maków. Szkoła hafciarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900	Wniosek na rok 1902			Uzasadnienie :			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	600	1.237	900	—	900	Więcej na podstawie wyników za r. 1900			
— Zapas u kierowniczkii z r. 1899	—	12	—	—	—				
2. Subwencje:									
a) od gminy	96	192	96	—	96				
b) na Rady powiatowej . .	50	50	50	—	50				
c) od c. k. Rządu	1.000	700	1.000	—	1.000				
d) z funduszków krajowych .	1.728	1.836	1.740	—	1.740	Więcej z powodu jak poz. 2 wydat.			
Razem	3.474	4.027	3.786	—	3.786				

Rozchód.

1. Płace:											
a) nauczycielka kierująca .	1.200	1.200	1.200	—	1.200						
b) nauczycielka pomocnicza.	400	400	400	—	400						
c) katecheta	200	200	200	—	200						
d) ryczałtowy zwrot kosztów podróży za fachowy nad- zór	200	200	200	—	200						
2. Opał i usługa	100	312	312	—	312	Stowarzyszenie pożyczkowe „Wza- jemna pomoc” w Makowie, do- starczało dla szkoły na mocy umowy do L.W. 3611/895 dwóch pokoi za zwrotem kosztów opału i usługi w kwocie 100 k., rocznie. Od roku zaś 1900 podniosło ten ryczałt do kwoty 312 K. oddając do użytku szkoły trze- cią ubikację. Mniej wedle potrzeby.					
3. Oświetlenie	24	—	24	—	24						
4. Materiał	300	584	300	—	300						
5. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	400	71	200	—	200						
6. Wynagrodzenie uczennic. .	300	827	600	—	600				Więcej z powodu jak poz. 1 doch.		
7. Rozmaite inne wydatki . .	350	233	350	—	350						
Razem	3.474	4.027	3.786	—	3.786						

87. Sieniawa. Kurs dla podmajstrzych murarskich.

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne	Razem	

1. Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od J. O. ks. Adama Czar- toryskiego	100	100	—	100	
d) z funduszków krajowych	600	600	—	600	Jak na rok 1901.
Razem	1.700	1.700	—	1.700	

Rozchód.

1. Wynagrodzenie za kierowni- ctwo kursn	300	300	—	300
2. Opłata za naukę zawodową	720	720	—	720
3. Opłata za naukę uzupełnia- jącą	360	360	—	360
4. Środki naukowe	320	320	—	320
Razem	1.700	1.700	—	1.700

88. Lwów. Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1901	Wy- nikłość w roku 1900 K o r o n y	Wniosek na rok 1902			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Dochody własne:						
a) opłata za badanie mate- ryałów na ich przydatność przemysłową, niemniej o- płaty od przemysłowców, fabryk i w ogóle za czyn- ności w ich interesie przez stacyę wykonane . . .	700	472	700	—	700	
b) dochód ze sprzedaży typo- wych wyrobów stacyi, jak wzorów zastosowania szkliv, polew, farb, emalij i no- wych technik stacyi . .	100	44	100	—	100	
— opłaty od praktykantów po- bierających naukę w stacyi.	—	—	—	—	—	
2. Dotacya z funduszu krajowego	9.511	9.201	9.240	—	9.240	Mniej z powodu, że odpadł kre- dyt na budowę pieca muflow- wego.
Razem . . .	10.311	9.717	10.040	—	10.040	

Rozchód.

1. Płace:

a) Kierownik:

α) płaca . . . 4.000 K.

β) dod. aktywalny 720 "

γ) I. dod. pięcioletni 400 "

δ) II. " " 400 "

ε) III. " " 400 "

5.759 5.520 5.920 — 5.920

Kierownik pobiera III. dodatek
pięcioletni od dnia 26. maja
1901.

b) Adjunkt . . . 720 720 720 — 720

c) Laborant (po 120 kor. mie-
sięcznie) . . . 1.440 1.440 1.440 — 1.440

2. Usługa (po 50 kor. miesięcznie) 600 600 600 — 600

3. Uzupełnienie ingredencyi ke-
ramicznych . . . 200 232 200 — 200

4. Opał lokalu stacyi . . . 300 298 300 — 300

5. Opał pieców technicznych . . 240 316 240 — 240

6. Gaz do oświetlania i do ce-
lów technicznych . . . 200 199 200 — 200

7. Koszta kancelaryjne, frachty
i portorya . . . 160 104 160 — 160

8. Biblioteka i czasopisma . . . 160 49 160 — 160

9. Wydatki nieprzewidziane . . . 100 33 100 — 100

— Budowa pieca muflowego . . . 432 — — —

— Reszta niedoboru stacyi z r.
1899 . . . — 206 — —

Razem . . . 10.311 9.717 10.040 — 10.040

89. Lwów. Stacja doświadczalna mechaniczno-technologiczna.

Przychód.	W roku 1901 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1902.		Razem	Uzasadnienie :
		Zwy- czajne K o r o n y	Nadzw- yczajne		
1. Opłaty od stron za przepro- wadzone badania	300	300	—	300	
2. Dotacja z funduszów krajow- ych	3.500	3.500	—	3.500	Jak na rok 1901.
Razem	3.800	3.800	—	3.800	

Rozchód.

1. Płace:					
a) asystent	1.600	1.600	—	1.600	
b) laborant	1.200	1.200	—	1.200	
2. Opał, gaz i woda	100	100	—	100	
3. Wydatki administracyjne	800	800	—	800	
4. Rozmaite	100	100	—	100	
Razem	3.800	3.800	—	3.800	

CZEŚĆ II.

PRELIMINARZ OGÓLNY

wydatków funduszu krajowego

na cele popierania przemysłu w kraju

na rok 1902.

(Rubryka XVI. budżetu krajowego).

Liczba poz.	Poszczególne	Propo- wana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1901
			zwy- czajna	nadzwy- czajna	Razem	
I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.						
1	W Białej	1.778	1.626	—	1.626	1.566
2	" Bochni	1.020	1.118	—	1.118	1.118
3	" Brodach	930	730	—	730	780
4	" Brzeżanach	1.045	1.095	—	1.095	1.094
5	" Buczaczu	1.100	900	—	900	1.200
6	" Chrzanowie	1.294	1.294	—	1.294	1.600
7	" Drohobyczu	1.305	1.405	—	1.405	2.036
8	" Gorlicach	1.035	1.035	—	1.035	1.034
9	" Jarosławiu	1.300	1.120	—	1.120	1.310
10	" Jaśle	1.047	1.047	—	1.047	1.454
11	" Kałuszu	1.164	1.164	—	1.164	1.376
12	" Kołomyi	1.430	1.430	—	1.430	1.046
13	" Krakowie na Kleparzu	2.326	2.326	—	2.326	1.987
14	" " w Ogrodzie angielskim	1.352	1.352	—	1.352	1.630
15	" " na Smoleńsku	1.352	1.352	—	1.352	1.356
16	" " " Kaźmierzu	1.352	1.352	—	1.352	1.356
17	" " " Dajworze	1.458	1.458	—	1.458	1.313
18	" Krośnie	1.246	1.246	—	1.246	1.346
19	We Lwowie u św. Anny	1.920	1.920	—	1.920	2.212
20	" " " Antoniego	1.583	1.584	—	1.584	1.721
21	" " im. Czackiego	1.602	1.603	—	1.603	1.704
22	" " " Elżbiety	947	947	—	947	947
23	" " " Konarskiego	1.329	1.329	—	1.329	1.326
24	" " u św. Marcina	1.583	1.584	—	1.584	1.671
25	" " im. Mickiewicza	1.290	1.290	—	1.290	1.257
26	" " " Piramowicza	947	947	—	947	947
27	" " " Staszica	1.610	1.610	—	1.610	1.698
28	" " Bernsteina (izraelicka)	900	900	—	900	1.376
29	" Łańcucie	922	922	—	922	876
30	W Myślenicach	814	814	—	814	1.084
31	" Nowym Sączu	1.450	1.450	—	1.450	1.588
32	" Nowym Targu	1.174	1.174	—	1.174	1.370
33	" Podgórzu	957	957	—	957	1.030
34	" Przemysłu w śródmieściu	1.139	1.134	—	1.134	1.102
35	" " na przedmieściu lwowskiem	1.294	1.294	—	1.294	1.230
36	" Rzeszowie	1.243	1.247	—	1.247	1.120
37	" Samborze	1.316	1.316	—	1.316	1.472
38	" Sanoku	1.151	1.151	—	1.151	876
39	" Sądowej Wiszni	1.150	1.350	—	1.350	1.000
40	" Stanisławowie	2.000	2.000	—	2.000	1.994
41	" Starym Samborze	—	1.600	—	1.600	—
42	" Starym Sączu	891	891	—	891	1.046
43	" Stryju	1.110	1.110	—	1.110	1.210
44	" Tarnopolu	900	900	—	900	1.164
45	" Tarnowie	1.070	1.070	—	1.070	1.234
46	" Tarnobrzegu	845	785	—	785	830
47	" Trembowli	—	1.600	—	1.600	—
48	" Turce	—	1.600	—	1.600	—
49	" Wadowicach	968	968	—	968	1.068
50	" Wieliczce	940	940	—	940	1.120
51	" Złoczowie	1.075	1.075	—	1.075	1.260
52	" Żółkwi	874	874	—	874	974
53	" Żywcu	1.210	1.210	—	1.210	1.680
54	Na uzupełnienie przyborów i druki	—	—	1.000	1.000	1.000
55	Na nagrody za najlepsze rysunki	—	1.000	—	1.000	1.000
56	Na nowo założyc się mające szkoły	1.500	—	1.000	1.000	1.000
Razem		63.238	67.196	2.000	69.196	68.789

Liczba porz.	Poszczególnienie	Propo- wana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1901
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
K o r o n y						
II. Szkoły i warsztaty zawodowe.						
<i>A. Dla wyrobów z drzewa i łożyny.</i>						
57	Szkoła koszykarska w Czerwonej Woli	2.000	2.400	—	2.400	2.000
58	" " " Rudkach	1.200	1.440	—	1.440	1.042
59	" " " Dynowie	600	2.130	—	2.130	—
60	" " " Dźurowie	1.000	1.212	—	1.212	850
61	" " " Jurkowie	600	1.630	—	1.630	—
62	" " " Siedlcu	1.000	1.000	—	1.000	900
63	" " " Skołyszynie	1.600	2.160	—	2.160	1.680
64	" " " Niżniowie	1.400	930	500	1.430	1.068
65	" " " Wielowski	—	2.930	—	2.930	—
66	" " " Wojsławiu	1.000	870	—	870	720
67	" " " Zatorze	1.200	1.096	—	1.096	960
68	" " " Albigowej (su.)	400	600	—	600	600
69	" " " Bilince	400	800	—	800	800
70	" " " Pohorcach	—	600	—	600	600
71	" " " Żurawnie	400	840	—	840	840
72	Warsztat kołodziejski w Grybowie	3.000	2.600	3.000	5.600	4.260
73	" " " Grzymałowie	3.400	2.850	630	3.480	3.620
74	" " " Kamionce strumił.	3.400	8.542	400	8.942	8.562
75	" " " Tłumaczu	3.000	4.592	2.000	6.592	—
76	Szkoła stolarska w Stanisławowie	3.000	8.492	—	8.492	8.192
77	" " " Kalwaryi	3.500	7.300	10.000	17.300	6.760
78	" " " Tarnopolu	3.000	—	—	—	—
79	Warsztat dla wyrobu zabawek w Jaworowie					
	a) na utrzymanie	1.500	2.252	200	2.452	2.590
	b) na lokal	—	800	—	800	600
	Razem	36.600	58.066	16.730	74.796	46.644
<i>B. Dla wyrobów garncarskich.</i>						
80	Szkoła garncarska w Kołomyi	6.000	8.470	100	8.570	4.780
81	Kurs ceramiczny w Podgórzu	4.000	5.094	—	5.094	4.818
82	Subwencya dla pracowni garncarskiej w Toustem	—	800	—	800	—
	Razem	10.000	14.364	100	14.464	9.598
<i>C. Dla wyrobów ze skóry.</i>						
83	Szkoła szewska w Witkowie	1.600	3.862	200	4.062	3.520
84	" " " Starym Sączu	1.200	3.766	—	3.766	3.256
85	" " " Dobczycach	900	2.740	—	2.740	3.140
86	Majsterskie kursa szewskie we Lwowie i w Krakowie	—	3.200	—	3.200	3.200
	Razem	3.700	13.568	200	13.768	13.116
<i>D. Dla wyrobów tkackich.</i>						
87	Krajowa szkoła tkacka w Krośnie	8.000	9.692	—	9.692	9.120
88	Kraj. warszt. nauk tkack. w Glinianach	2.400	3.052	—	3.052	3.052
89	" " " " Gorlicach	900	500	—	500	500
90	" " " " Korczyni	1.400	2.200	—	2.200	2.160
91	" " " " Kosowie	1.500	2.996	300	3.296	2.576
92	" " " " Łańcucie	1.500	1.920	120	2.040	2.270
93	" " " " Rychwałdzie	1.000	2.110	—	2.110	2.110
94	" " " " Wilamowicach	1.000	2.370	—	2.370	1.360
	Do przeniesienia	17.700	24.840	420	25.260	23.148

Liczba porz.	Poszczególnienie	Propo- wana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1901
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
		K o r o n y				
	Z przeniesienia . .	17.700	24.840	420	25.260	23.148
95	Subwencya dla prod. warsztatu tkackiego w Budzanowie		800	—	800	800
96	Krajowa szkoła sukiennicza w Rakszawie .	6.000	9.042	320	9.362	9.842
	Razem . .	23.700	34.682	740	35.422	33.790
	<i>E. Dla wyrobów powroźniczych.</i>					
97	Subwencyonowana pracownia powroźnicza w Stryju	—	600	—	600	600
	<i>F. Dla wyrobów koronkarskich i haftów.</i>					
98	Szkoła koronkarska w Kańczudze	1.200	1.722	—	1.722	1.722
99	" " w Zakopanem	1.600	4.454	—	4.454	4.400
100	" " w Bobowej	800	900	—	900	780
101	" " w Jaworowie (sub.)	400	800	—	800	800
102	Szkoła hafciarska w Makowie	1.000	1.740	—	1.740	1.728
103	" " w Przeworsku	—	600	—	600	600
	Razem . .	5.000	10.216	—	10.216	10 030
	<i>G. Dla murarstwa.</i>					
104	Kurs dla podmajstrzych murarskich w Sie- niawie	—	600	—	600	600
	<i>H. Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.</i>					
105	Szkoła rzemieślnicza dla kobiet im. Rzewu- skiej w Krakowie	3.400	2.000	—	2.000	1.000
106	Szkoła robót utrzymywana przez Towarzy- stwo „Pracy kobiet“ we Lwowie	1.200	1.400	—	1.400	1.400
107	Szkoła specjalna robót kobiecych u PP. Benedyktynek w Przemyślu	700	840	—	840	840
108	Towarzystwo „Pracy kobiet“ w Kołomyi . .	1.000	1.000	—	1.000	1.400
	Razem . .	6.300	5.240	—	5.240	4.640
	<i>I. C. k. Szkoły fachowo-przemysłowe subwencyonowane ze skarbu krajowego.</i>					
109	C. k. Szkoła dla przemysłu drzewnego w Kołomyi	—	2.200	—	2.200	2.200
110	C. k. Szkoła dla przemysłu drzewnego w Zakopanem	—	3.400	—	3.400	3.400
	Do przeniesienia . .	—	5.600	—	5.600	5.600

Liczba porz.	Poszczególnienie	Propo- wana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1901
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
K o r o n y						
	Z przeniesienia .	—	5.600	—	5.600	5.600
111	C. k. Szkoła ślusarska w Świątnikach :					
	a) subwencya na utrzymanie	—	3.108	—	3.108	3.108
	b) zasiłek dla majstrów	—	800	—	800	800
	c) na koszta budowy studni i restauracyę	—	—	—	—	2.260
112	C. k. Szkoła kowalska w Sułkowicach :					
	a) subwencya na utrzymanie	—	1.024	—	1.024	1.024
	b) na kurs majstrów	—	1.000	—	1.000	1.000
	c) na budowę domu (I. rata pożyczki 21.000 K. na pokrycie kosztów bud.)	—	—	4.850	4.850	6.000
	Razem	—	11.532	4.850	16.382	19.792
III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego.						
113	Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna	—	9.240	—	9.240	9.511
114	Stacya doświadczalna mechaniczno-technologiczna	—	3.500	—	3.500	3.500
115	Szkoła rzemieślnicza w Drohowyżu	8.000	8.000	—	8.000	—
116	Muzeum przemysłowe we Iwowie	—	6.000	—	6.000	6.000
117	" " w Krakowie	—	6.000	—	6.000	6.000
118	Na stypendya przemysłowe					
	a) zasiłki dla kand. na naucz. przem.	—	3.600	—	3.600	3.600
	b) na inne stypendya przemysłowe	—	24.000	—	24.000	24.000
119	Na nauczycieli wędrownych tkactwa, koszykarstwa i szewstwa	—	6.000	—	6.000	6.000
120	Na nowe warsztaty zawodowe powstać mające w roku 1902	3.000	6.000	—	6.000	4.000
121	Koszta inspekyi i nadzoru szkół przem.	—	6.000	—	6.000	6.000
122	Zaliezki na płace funkcyonaryuszów w szkołach przemysłowych	—	4.000	—	4.000	4.000
	Razem	11.000	82.340	—	82.340	72.611
IV. Wydatki Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.						
123	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	—	400	—	400	400
124	Biuro Komisji krajowej dla spraw przem. :					
	a) koszta podróży, dyety i inne wydatki	—	4.000	—	4.000	4.000
	b) płaca sekretarza	—	3.200	—	3.200	3.200
	c) dodatek osob. do płacy sekretarza	—	1.200	—	1.200	1.200
	d) wynagrodzenie mundanta	—	600	—	600	600
	Razem	—	9.400	—	9.400	9.400
V. Zasiłki i pożyczki na cele przem.						
125	Na zasiłki bezzwrotne na cele przem.	—	20.000	—	20.000	20.000
126	Na wydawnictwo Przewodnika przem. ^a	—	2.000	—	2.000	2.000
127	Dotacya kraj. funduszu przemysłowego I rata dalszej dotacyi 500.000 kor. wypłacalnych w 10 latach	—	—	—	—	75.000
128	Na urządzenie wystawy w roku 1902	—	—	12.000	12.000	—
	Razem	—	22.000	12.000	34.000	97.000

Liczba porz.	Poszczególnienie	Propo- wana subwenc. rządowa	Subwencya krajowa			Kwota uchwa- lona na r. 1901
			zwy- czajna	nadzw- yczajna	Razem	
K o r o n y						
	VI. Szkoły handlowe i zasiłki na po- pieranie handlu.					
129	Szkoła handlowa w Krakowie:					
	a) na utrzymanie	—	12.000	—	12 000	12.000
	b) na budowę szkoły I rata pożyczki 70.000 K.	—	—	4.200	4.200	—
130	Szkoła handlowa we Lwowie	—	16.000	—	16.000	16.000
131	Na stypendya dla młodzieży handl.	—	2.400	—	2 400	2 400
132	Subwencya dla kraj. Związku przemysł- owego za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów krajowych	—	3 600	—	3.600	3 600
	Razem	—	34.000	4 200	38.200	34.000

Zestawienie.

I	Szkoły przemysłowe uzupełniające	63.238	67.196	2.000	69.196	68.789
II.	Szkoły zawodowe:					
	A) dla wyrobów z drzewa	36 600	58.066	16.730	74.796	46.644
	B) " " garncarskich	10.000	14.364	100	14.464	9.598
	C) " " ze skóry	3.700	13.568	200	13 768	13.116
	D) " " tkackich	23.700	34.682	740	35.422	33.790
	E) " " powroźniczych	—	600	—	600	600
	F) " " koronkarskich i haft.	5.000	10.216	—	10.216	10.030
	G) " murarstwa	—	600	—	600	600
	H) subwencye dla szkół robót kob.	6 300	5.240	—	5.240	4.640
	I) subwencye dla szkół rządowych	—	11.532	4.850	16.382	19.792
III.	Wydatki ogólne na cele szkolnictwa	3.000	82.340	—	82.340	72.611
IV.	Wydatki adm. Komisji	—	9.400	—	9.400	9.400
V.	Zasiłki i pożyczki na cele przemysłwe	—	22.000	12.000	34.000	97.000
VI	Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie handlu	—	34.000	4.200	38 200	34.000
	Razem	151.538	363.804	40.820	404.624	420.610

Wyjaśnienia.

Na rok 1901 uchwalono	420.610 K.
„ „ 1902 preliniuje się	404.624 „
zatem <i>więcej</i> o	15.986 K.

z następujących powodów:

- W dziale I. *poz. 1—53.* W wydatkach zwyczajnych ogółem *więcej* o 407 K, li tylko z powodu wstawienia kredytu 4.800 K. na nowe szkoły w Starym Samborze, Trembowli i Turce, których założenie jest w toku — po wyjęciu tych trzech nowych szkół preliniuje się na dawne szkoły właściwie mniej o 4.393 K. a to głównie z powodu przyjęcia subwencji państwowych w wysokościach żądanych od c. k. Rządu, jak szczegółowe preliniarze tych szkół, dołączone do sprawozdania krajowej Komisji dla spraw przemysłowych.
- W dziale II. grupa A) W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 13.872 K. głównie z powodu wstawienia kredytu 11.282 K. na trzy nowe szkoły koszykarskie w Dynowie, Jurkowie i Wieloski tudzież na szkołę kołodziejską w Tłumaczu i podwyższenia subwencji krajowej dla szkoły koszykarskiej w Czerwonej Woli o 400 K. — na dawne więc szkoły preliniuje się ogółem *więcej* o 2 190 K. a to z powodów przytoczonych w szczegółowych preliniarzach tych zakładów.
- W dziale II. grupa A) W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* 14.280 K. głównie z powodu wstawienia kredytu 10.000 K. na urządzenie warsztatu maszynowego w szkole stolarskiej w Kalwarii, 2.000 K. na wstępne urządzenie warsztatu kołodziejskiego w Tłumaczu i 3.000 K. na rekonstrukcję, ewentualnie postawienie nowego budynku dla szkoły kołodziejskiej w Grybowie, której dotychczasowy budynek chyli się zupełnie ku upadkowi.
- W dziale II. grupa B.) W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 7 866 K. z powodu podwyższenia dotacyi krajowej dla szkoły w Kołomyi o 3 790 K. wskutek obniżenia subwencji państwowej do tej wysokości w jakiej c. k. Rząd przyznania się do utrzymania szkoły podwyższenia dotacyi dla kursów w Podgórzu o 3.276 K. ze względu na otwarcie z r. 1901/2 II-go kursu, tudzież wstawienia 800 K. subwencji dla pryw. pracowni garniearskiej w Toustem, założonej po zwinięciu dawnego naukowego warsztatu.
- W dziale II. grupa B.) W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 3.000 K. z powodu, iż odpada w tej wysokości kredyt na pierwsze urządzenie kursów w Podgórzu.
- W dziale II. grupa C.) W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 852 K. głównie z powodu podwyższenia o 480 K. wynagrodzenia dla przodownika w Starym Sączu, gdyż za dotychczasowem wynagrodzeniem nie można znaleźć odpowiednio ukwalifikowanego kandydata i wstawienia kredytu 240 K. na drugiego nauczyciela w Witkowie.
- W dziale II. grupa C.) W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 200 K. z powodu, iż odpadł kredyt 400 K. na maszyny dla szkoły w Dobczycach a natomiast okazała się potrzeba wstawienia 200 K. dla szkoły w Witkowie na zakupno kopyt i narzędzi.
- W dziale II. grupa D.) W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.792 K. z powodu ponownego wstawienia w wydatkach nieprzewidzianych kredytu 1.000 K. na rozszerzenie lokalu w Wilanowicach i wedle potrzeby uzasadnionej w szczegółowych preliniarzach tychże szkół.
- W dziale II. grupa D.) W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 160 K. głównie z powodu iż odpadł kredyt 900 K. na wymianę podłogi i pieców dla Rakszawy, a natomiast weszły kredyty 300 K. na zakupno krosien do Kosowa. 120 K. na szafy dla Łańcuta i 320 K. na rozszerzenie wodociągu dla farbiarni w Rakszawie, jak szczegółowe preliniarze tych zakładów.
- W dziale II. grupa F.) W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 186 K. wedle potrzeby, przedstawionej w załączonych preliniarzach tychże szkół.
- W dziale II. grupa F.) *poz 105.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.000 K. z powodu, iż wydatek na kursa tych szkół t. j. rzemieślniczy i handlowy znacznie się podniósł i gminę m. Krakowa o wiele *więcej* obciąża wskutek czego już i od c. k. Rządu znacznie wyższej subwencji na te kursa zażądano.
- W dziale II. grupa F.) *poz 108.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 400 K. z powodu obniżenia subwencji dla Tow. Pracy kobiet w Kołomyi, gdyż pracownia rękawicznicza, dla której subwencya w r. 1901 była o 400 K. podwyższona, została już zwinięta.

- W dziale II. grupa F.) *poz 111 c)* W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 2.260 K. z powodu iż odpada kredyt na budowę studni, bielnie i rulety.
- W dziale II. grupa F. *poz. 112. c)* W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 1.150 K. z powodu, iż w miejsce przyznanych w r. 1901 — 6.000 K. wstawia się w myśl uchwały Wys. Sejmku z dnia 6. lipca 1901 r. na pokrycie reszty kosztów budowy, I-szą ratę od zaciągnąć się mającej pożyczki w kwocie 21.000 K. spłacała w pięciu ratach rocznych za opłatą 5⁰/₁₀ z dołu.
- W dziale III. *poz. 113.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 161 K. z powodu przypadającego ownikowi III go dodatku pięcioletniego za cały rok.
- W dziale III. *poz. 114.* W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 432 K. z powodu, iż odpada kredyt na budowę większego pieca do wypalania wyrobów.
- W dziale III. *poz. 115.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 8.000 K. W myśl intencji i uchwały Wys. Sejmku z dnia 4. maja 1900 co do zakładania szkół rękodzielniczych w kraju weszła krajowa Komisya przemysłowa w rokowania z Administracją fundacyi Skarbkowskiej co do odpowiedniego zorganizowania szkoły rzemiosł w Drohowyżu. W przewidywaniu, że rokowania te doprowadzą do pożądanego rezultatu i że udział kraju przy pomocy c. k. Rządu w kosztach utrzymania zorganizowanej szkoły wyniesie około 30.000 K. rocznie, wstawia się na pokrycie odnośnych wydatków począwszy od roku szk. 1901/2 kwotę 8.000 K.
- W dziale III. *poz. 120.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.000 K. z powodu, iż oprócz zamierzonego otwarcia kilku nowych szkół zawodowych, jest projekt założenia większej pracowni (fabryki) kapeluszniczej w Myślenicach, na który to cel i od c. k. Rządu żądano 3.000 K.
- W dziale III. *poz. 127 a)* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 75.000 K z powodu, iż odpada ostatnia rata dotacyi funduszu przemysłowego uzupełnionego uchwałą Wys. Sejmku z dnia 13. lutego 1894 do wysokości 1.000.000 K.
- W dziale III. *poz. 128.* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 12.000 K. na urządzenie wspólnie z gminą m. Lwowa specjalnej wystawy stolarstwa meblowego i kraj. wyrobów koszykarskich a to celem zachęty do studyowania nowych kierunków stolarstwa meblowego i celem zaznajomienia ogółu ze znacznie już rozwiniętą produkcją koszykarską w kraju i pobudzenia do należytej handlowej organizacyi, ażeby produkcya ta stała się artykułem wywozowym krajowego przemysłu.
- W dziale IV. *poz. 129. b)* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 4.200 K., które ustawia się myśl uchwały Wys. Sejmku z dnia 6. lipca 1901 r. jako I. ratę od zaciągnąć się mającej pożyczki przez gminę miasta Krakowa w sumie 70.000 K. na lat 29 na budowę gmachu dla szkoły handlowej.